

ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการ
เขตพื้นที่การศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุซฐึบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการ
เขตพื้นที่การศึกษา

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหาร
ราชการเขตพื้นที่การศึกษา"
ของ ศิริศักดิ์ เพ็ชรผึ้ง
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์)

..... ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรรณศรี)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนะ ศรีปีตตา)

อนุมัติ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กรรองกาญจน์ ชูทิพย์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
ผู้วิจัย	ศิริศักดิ์ เพ็ชรผึ้ง
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เซาว์นชัย
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ กศ.ด. การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	กฎหมาย, การบริหาร, เขตพื้นที่การศึกษา, ข้อเสนอเชิงนโยบาย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน 2) การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาร่างข้อเสนอเชิงนโยบายและตรวจสอบความเหมาะสม โดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 12 คน และ 3) การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายกับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้อำนวยการเฉพาะด้านการบริหารจัดการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร จำนวน 420 คน

ผลการวิจัย พบว่า ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ทฤษฎีการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 3) การบูรณาการการจัดการศึกษา ผลการตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา พบว่าข้อเสนอเชิงนโยบายมีความเหมาะสม ส่วนผลการประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา พบว่า มีความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

Title	POLICY PROPOSAL FOR LAW REFORM TO ENHANCE THE EFFICIENCY OF LOCAL EDUCATIONAL ADMINISTRATION
Author	Sirisak Phetphueng
Advisor	Assistant Professor Sathiraporn Chaowachai, Ph.D.
Academic Paper	Ed.D. Dissertation in Educational Administration - (Type 2.1), Naresuan University, 2023
Keywords	Legal, Administrative, School districts, Policy proposals

ABSTRACT

The objective of this research is to develop policy proposals to improve legislation to promote the efficiency of public administration in educational areas. The researcher conducted the research in 3 stages: 1) studying the condition and problems of applying the law in the public administration of the educational area; 2) Creating policy proposals to improve laws to promote the efficiency of public administration in school districts by using data from step 1 to draft policy proposals and examining their appropriateness by interviewing 12 experts, and 3) assessing the feasibility and usefulness of policy proposals with government officials, teachers and military personnel. School Administrators, Education Administrators Specialized Director of Educational Management 420 executive officeholders

The results of the research showed that the policy proposal to improve the law to promote the efficiency of public administration in educational areas consists of 3 components: 1) the form of public administration in the educational area, 2) the resources of public administration in the educational area, 3) the integration of educational management. Results of the review of policy proposals to improve the law to promote the efficiency of public administration in educational areas. Policy proposals were found to be appropriate. The results of the assessment of policy proposals to improve laws to promote the efficiency of public administration. The school district found that the possibilities and benefits were at a

high level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เซาว์นชัย ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ให้คำปรึกษาให้ ข้อเสนอแนะปรับปรุง แก้ไขวิทยานิพนธ์ ตลอดจนให้การสนับสนุนและช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทร์ศิลา รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรณศรี ที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ครบสมบูรณ์และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อันประกอบไปด้วย ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ รองศาสตราจารย์ ดร.สำราญ มีแจ่ม ศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอติชัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศนะ ศรีปัดตา ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์และทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายสุทิน แก้วพนา นายพัฒนะ พัฒนทวีตล นายเจษฎาภรณ์ พรหนองแสน นายพิเชษฐ์ วันทอง นายณัฐชัย ใจเย็นและนายธีรภัทร์ บรรณโคภิชญ์ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา และขอกราบขอบพระคุณข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการเฉพาะด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหาร การศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ที่ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยได้ในการให้แนวทางในการ พัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขต พื้นที่การศึกษา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ดร.บุญรักษ์ ยอดเพชร นายนรา เหล่าวิชา ดร.ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิชัย ดร. กิตติพงศ์ พิพัฒน์ศิริวงศ์ นางสาวพัฒนา เต็มเพชร นายนิสิต เนินเพิ่มพิสุทธิ์ ดร.วิทยา เกษาอาจ นางสาวจิตราภรณ์ อินทิพย์ ดร.อรรถพงษ์ อินตะวงษ์ นางสาวเมธิญา วงษ์ทับทิม นางสาวทิวาพร พุกกลิ่น และนางธมลวรรณ อริยะจักร์ ผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการ ตรวจสอบความเหมาะสม ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการเฉพาะด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหาร ที่ให้ความอนุเคราะห์ประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุง กฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาคุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงมี จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบอุทิศให้เป็นเครื่องบูชาต่อบุพการี บุรพจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ศิริศักดิ์ เพ็ชรผึ้ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศคุณูปการ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารราชการ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร.....	25
การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM).....	26
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ.....	30
แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ.....	33

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	54
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	56
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	58
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา.....	60
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา.....	66
ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา.....	70
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	72
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	72
ตอนที่ 2 ผลการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา.....	91
ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา.....	119
บทที่ 5 บทสรุป.....	120
สรุปผลการวิจัย.....	122
อภิปรายผล	123
ข้อเสนอแนะ	127

บรรณานุกรม.....	128
ภาคผนวก.....	133
ประวัติผู้วิจัย.....	203

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 แสดงกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์หน่วยงานฯ.....	65
ตาราง 2 แสดงการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอ	69
ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	72
ตาราง 4 แสดงผลการศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา สภาพการใช้กฎหมายในการบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา	86
ตาราง 5 แสดงผลการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา	91
ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	110
ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเป็นไปได้ฯ ในภาพรวมผลการประเมิน ความเป็นไปได้/ ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ในภาพรวม	119
ตาราง 8 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา.....	176
ตาราง 9 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหาร.....	178
ตาราง 10 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา	183

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	57
ภาพ 2 ขั้นตอนการวิจัย.....	58

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติเพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ เร่งรัด การศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศพัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชน ตามที่กฎหมายบัญญัติและให้ความคุ้มครองการจัด การศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้น จึงสมควรมี กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหารและจัดการการศึกษาอบรม ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังกล่าว และได้มีการตรา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้นใช้บังคับ และจากการที่พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติได้ถูกกำหนดเป็นกฎหมายแม่บทในการจัดการศึกษา แล้วกำหนดให้มีการกระจายอำนาจใน การจัดการศึกษาให้แก่สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษา โดยกำหนดไว้ใน มาตรา 39 ของ พระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดให้กระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษา ในด้าน วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา, เขต พื้นที่การศึกษาโดยตรง (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2542) นอกจากนี้ยังได้มี การพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 เพื่อลดความซ้ำซ้อนใน การบริหารราชการกับส่วนราชการอื่นโดยแบ่งรูปแบบการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ ออกเป็น ระเบียบบริหารราชการในส่วนกลางระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ระเบียบ บริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ตามนัยมาตรา 6 เพื่อจัดประเภทของการจัดการศึกษาในแต่ละระดับ ให้มีแนวทางการบริหารที่เหมาะสมกับระดับ การศึกษา และบริบทของการจัดการศึกษาประเภทนั้นๆ นอกจากนี้ มาตรา 34,35 ของ พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีฐานะเป็น นิติบุคคล โดยมีความมุ่งหมายให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการศึกษา และไม่ได้กำหนดให้

เขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล แต่มีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ตามนัยมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และสืบเนื่องจากมาตรา 35 จึงทำให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้จากบริการของสถานศึกษา และเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือแย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และภารกิจหลักของสถานศึกษา ตามมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยในการพิจารณาแบ่งเขตพื้นที่การศึกษานั้น มีกรอบพิจารณาแต่เพียงว่า กระทรวงศึกษาธิการจะต้องคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษาจำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมคนอื่นเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประกอบด้วยเท่านั้น โดยให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา ปราบกฏว่าการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาตาม ประกาศกระทรวงศึกษาธิการข้างต้นนั้น ยังคงประสบกับปัญหาและอุปสรรคหลายประการ สภาการศึกษา (2551) กล่าวคือ เขตพื้นที่การศึกษาบางแห่งมีขนาดใหญ่เกินไป หรือเขตพื้นที่การศึกษาบางแห่ง มีจำนวนสถานศึกษาในความดูแลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามากเกินไป ส่งผลให้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาดังกล่าวมีภารกิจไม่สอดคล้องกับ สมรรถภาพของเขตพื้นที่ การศึกษาทั้งในด้านกำลังคนและทรัพยากร ตลอดจนทำให้ไม่สามารถติดตามกำกับ ช่วยเหลือ สนับสนุน และให้บริการสถานศึกษา รวมทั้งการประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของ องค์กรและสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ภายในเขตพื้นที่ การศึกษาได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพเพียงพอ อันเนื่องมาจากสภาพพื้นที่ที่กว้าง ห่างไกล ทุรกันดาร มีความยากลำบากในการเดินทาง นอกจากนี้ จากผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาขั้นพื้นฐานปีการศึกษา 2549 ของสำนักทดสอบ ทางการศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางส่วนมีคุณภาพต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยเฉพาะมาตรฐาน ด้านความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความรู้และทักษะพื้นฐานตามหลักสูตร และการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และเมื่อได้มีการกำหนดให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลและกำหนดรูปแบบ การบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาแล้ว ด้วยความแตกต่างทางด้านบริบทและการกำหนดให้ การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นเพียงนิติบุคคลเพียง “รูปแบบ” มิได้กำหนดให้เป็นนิติ บุคคลในเชิง “เนื้อหา” เกิดปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ปัญหาเรื่องการไม่มีอำนาจอย่างแท้จริงในการบริหารของ สถานศึกษาหรือเขตพื้นที่การศึกษาในการบริหารราชการต่อมา โดยกริช ภูณิยามา (2550) ได้กล่าวถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นตอนของการมอบอำนาจการบังคับให้มอบอำนาจมีปัญหาเรื่องอิสระในการตัดสินใจ มอบอำนาจ เมื่อมีการมอบอำนาจให้กระทำการแทนโดยสมบูรณ์ แนวทางในการใช้อำนาจควบคู่ไป กับผู้รับมอบอำนาจนั้นจะมีได้หรือไม่เพียงใดสืบเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ

กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลดังกล่าวเป็นการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาแต่สำหรับการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกฎหมายต่าง ๆ ได้กำหนดนิยาม คำว่า ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ไว้โดยไม่ได้กำหนดให้รวมถึงการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาด้วย ดังจะยกตัวอย่าง เช่น มาตรา 4 ของพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. 2562 ที่กำหนดว่า “ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานที่รับผิดชอบงานธุรการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือศาลหรือองค์กรอัยการ หรือรัฐสภา “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจ องค์กรของรัฐบาล องค์กรมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานในกำกับของรัฐ หรือหน่วยงานอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึงส่วนราชการจะเห็นได้ว่ากฎหมายดังกล่าวไม่ได้กล่าวถึงการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษา ประการต่อมาพิจารณาจากพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 4 กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ องค์กรมหาชน องค์กรอิสระ องค์กรตามรัฐธรรมนูญหน่วยธุรการของศาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หน่วยงานสังกัดรัฐสภาหรือในกำกับของรัฐสภาหน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมอบอำนาจการบริหารราชการในทุกด้านให้แก่การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับที่สมคิด เลิศไพฑูรย์และคณะ (2553) กล่าวว่า อำนาจของสถานศึกษากฎหมายจึงยังไม่ได้ให้อำนาจที่เป็นของตนเองอย่างแท้จริง ที่มีปรากฏก็เป็นเพียงลักษณะการมอบอำนาจเฉพาะเรื่องเท่านั้น ยังถือว่าไม่ได้เกิดการมอบอำนาจให้สถานศึกษา นิติบุคคลแต่อย่างใด และโดยหลักนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชนจะมีอำนาจได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมายเขียนให้อำนาจไว้เท่านั้น หากอนุวัติกฎหมายไม่ทันการณ์หรือไม่ครอบคลุมต่อการปฏิบัติงานย่อมส่งผลให้ความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาย่อมไม่สมบูรณ์ รวมถึงสฎายุ ธีระวณิชตระกูล (2555) ก็ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า กฎกระทรวงที่มีแม้จะกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) มอบอำนาจผ่านมาทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และให้มอบต่อมาให้ถึงระดับสถานศึกษา แต่ข้อเท็จจริงพบว่าเป็นเพียงการมอบอำนาจเฉพาะเรื่องที่อาศัยคำสั่งเป็นเรื่อง ๆ มิใช่การมอบอำนาจเป็นการทั่วไปในลักษณะที่จะสามารถดำเนินการตัดสินใจ และบริหารสถานศึกษานิติบุคคลได้เป็นงานประจำได้โดยตรงเหมือนหน่วยงานราชการที่เป็นนิติบุคคลอื่นทั่วไป ส่งผลให้เกิดช่องว่างในทางปฏิบัติเพราะไม่เกิดการกระจายอำนาจมาสู่สถานศึกษาตามเจตนารมณ์ที่กฎหมายต้องการ นำไปสู่ปัญหาในการบริหารงานภายในสถานศึกษานิติบุคคลตามมา จะเห็นได้ว่าการบริหารราชการของสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นนิติบุคคล ตามหลักการกระจายอำนาจและเป็นการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษา โดยไม่มีไม่มีฐานะเป็นกระทรวง ทบวง กรม รวมถึงไม่เป็นการบริหาร

ราชการ ส่วนภูมิภาค อีกทั้งไม่เป็นราชการส่วนท้องถิ่น ทำให้เป็นรูปแบบการบริหารราชการที่ต่างไปจากการบริหารราชการอื่น แต่กฎหมายที่ใช้ในการบริหารราชการเป็นกฎหมายที่สอดคล้องกับการบริหารราชการรูปแบบอื่น จึงไม่อาจใช้อำนาจของตนเองเพื่อบริหารราชการหลายประการได้ และมีการมอบอำนาจจากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกเหนือจากปัญหาของการมอบอำนาจดังกล่าวไว้ข้างต้นแล้ว สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นนิติบุคคลยังคงประสบปัญหาเรื่องอำนาจในการบริหารงานบุคคล ที่ไม่สามารถดำเนินการสรรหาบุคคลเข้ารับราชการได้ด้วยตนเอง เพราะการกำหนดรายละเอียดการสรรหา ก็เป็นการใช้อำนาจจากส่วนกลางอันได้แก่ ก.ค.ศ. ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการโดยตรงของสถานศึกษา และการจัดทำหลักสูตรก็ยังคงเป็นการกำหนดจากส่วนกลางด้วยเช่นเดียวกันความไม่คล่องตัวของการบริหารบุคลากรในระดับพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาทำให้สถานศึกษาได้ครุภัณฑ์หรือครุภัณฑ์ในบางสาขาครูไม่ครบชั้น หรือการไม่สามารถจัดการกับครูที่เป็นปัญหาได้ เนื่องจากการมีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีหน้าที่ในการดูแลรับผิดชอบการบริหารงานบุคคล โดยในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาจะมีคณะกรรมการของคณะกรรมการดังกล่าว เป็นผู้ดูแลการบริหารบุคลากรในรูปแบบดังกล่าว จึงไม่สามารถทำให้สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาบริหารบุคลากรการศึกษาอย่างคล่องตัวส่วนในเรื่องการบริหารการเงิน ถ้าหากยังเป็นองค์การที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการ ย่อมไม่สามารถหลีกเลี่ยงการตรวจสอบทั้งการเงินและพัสดุจากหน่วยงานภายในกระทรวงศึกษาธิการเอง และหน่วยงานภายนอกเช่นสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ อีกทั้งไม่สามารถจะขอรับงบประมาณแบบเหมาจ่ายรวมโดยประเมินประสิทธิภาพจากผลงานที่เกิดขึ้นได้ อภิชัย พันธเสน และคณะฯ (2558) ส่วนปัญหาต่อมาคือประเด็นปัญหาในเรื่องการบริหารงานวิชาการ สำหรับในด้านวิชาการ จะมีมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาภายใต้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ก็เพื่อเป็นหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนจะได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับหลักประกันว่า จะได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพดีจากทุกสถานศึกษาที่ขอรับการศึกษา แต่ในความเป็นจริงในกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาได้ใช้ทรัพยากรครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นจำนวนมาก ให้มาสร้างหลักฐานเพื่อเป็นเครื่องยืนยันในคุณภาพ โดยที่การสร้างหลักฐานดังกล่าวมิได้ช่วยให้มีการปรับปรุงคุณภาพแต่อย่างใด แต่กลับเป็นการสร้างภาระให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นการดึงครูออกจากการเรียนการสอน มีการวัด ‘คุณภาพ’ ไม่ครบด้าน ทำให้มุ่งเน้นสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก เป็นการทำลาย ‘คุณภาพ’ ด้านอื่น ๆ ทางอ้อม โดยที่หลักสูตรแกนกลางบางส่วนหรือส่วนมากอาจจะไม่สัมพันธ์กับบริบทและความต้องการในพื้นที่ ประกอบกับกระบวนการประเมินคุณภาพก็เป็นไปอย่างฉาบฉวยไม่สามารถประเมินประเด็นที่ต้องการทราบอย่างแท้จริงได้ ในที่สุดกระบวนการประกันคุณภาพ

ทั้งหมดแทนที่จะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้บริโภคในสัดส่วนที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงเรียนขนาดเล็กถูกทำร้าย เมื่อผลขั้นสุดท้ายโรงเรียนจะต้องถูกยุบหรือถูกควมรวม เป็นต้น และในระหว่างกระบวนการดังกล่าวต้องหุ้มเทเรียนพิเศษเพื่อสอบข้อสอบมาตรฐานให้ผ่าน ขณะที่ครูเองก็ถูกบีบคั้นด้วยเวลาอย่างหนัก ทำให้เรื่องมาตรฐานและการประกันคุณภาพจะต้องมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ดังกล่าวอภิชัย พันธเสน และคณะ (2558) ทั้งที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 วรรคสี่ ได้กำหนดให้การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน แต่การจัดการศึกษาที่ผ่านมากลับปรากฏว่าไม่ได้จัดการศึกษาให้ตรงตามความถนัดของผู้เรียนจนส่งผลให้ในการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ไม่มีการค้นหาความถนัดของผู้เรียนผู้เรียนแต่ละคน จึงเกิดผู้เรียนที่มีความลังเลไม่มั่นใจในการเลือกแผนการเรียนเนื่องจาก 1) ไม่รู้ ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตร นักเรียนไม่รู้และไม่ได้ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรในแผนการเรียนว่าเรียนมีวิชาอะไรในแผนการเรียนและในรายวิชาต่างๆจะได้เรียนอะไรบ้าง 2) ไม่รู้ ไม่ได้มองหรือหาข้อมูลเกี่ยวกับอนาคตนักเรียนไม่รู้หรือมีข้อมูลที่จำกัดเกี่ยวกับแผนการเรียนที่จะเลือกจะนำไปสู่การศึกษาต่อและอาชีพใดบ้างและนักเรียนบางคนมีความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับการศึกษาต่อและเส้นทางอาชีพ 3) คิดว่าตนเองไม่เก่ง เรียนยากนักเรียนพิจารณารายวิชาที่ตนเองไม่เก่งและที่คิดว่าเรียนยาก โดยนักเรียนจะไม่เลือกแผนการเรียนที่เน้นรายวิชาที่นักเรียนไม่ถนัดและเห็นว่า จะเรียนไม่รอด 4) คิดว่าเรียนได้ ง่ายนักเรียนพิจารณารายวิชาที่ตนเองถนัดและคิดว่าเรียนได้ง่าย โดยนักเรียนจะเลือกแผนการเรียนที่เน้นรายวิชาที่นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสามารถเรียนได้ และง่ายกว่าแผนการเรียนอื่น ๆ 5.ชอบวิชาเรียนนักเรียนพิจารณารายวิชาที่ตนเองสนใจและอยากที่จะเรียน โดยนักเรียนจะเลือกแผนการเรียนที่เน้นรายวิชาที่นักเรียนชอบและสนใจเรียน ฯลฯ ปรีศนีย์ อุ่มเครือ (2554) ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การเรียนการสอนยังไม่มีแสงสว่างความชอบความถนัดของผู้เรียน อีกทั้งยังไม่ได้มีการพัฒนาทักษะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน โดยการจัดการเรียนการสอนมีความมุ่งหมายเพียงให้เด็กแต่ละคนมีความรู้ความสามารถตรงตามหลักสูตรแกนกลางโดยไม่พิจารณาว่าจะตรงตามความถนัดความสามารถเฉพาะตัวหรือไม่ ซึ่งพิจารณาได้จากสาเหตุมากมายดังกล่าวแล้วข้างต้นที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนยังคงมีความลังเลและไม่แน่ใจ ตลอดจนยังปรากฏอีกว่าบัณฑิตที่จบใหม่ส่วนใหญ่จบมาไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน อันส่งผลให้บัณฑิตที่จบใหม่ไม่มีงานทำหลังจากเรียนจบ อีกเป็นจำนวนมากทำงานไม่ตรงในสาขา บางคนต้องเลือกรับงานที่ทำต่ำกว่าวุฒิการศึกษาที่ตนจบมา พิริยะ ผลพิรุฬห์ และคณะ (2559) นอกจากนี้ ยังมีประเด็นปัญหาในเรื่องงบประมาณโดยอภิชัย พันธเสน และคณะ (2558) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านงบประมาณของสถานศึกษาไว้ว่า “การจัดสรรงบประมาณและการกระจายครูอาจารย์สู่สถานศึกษาต่าง ๆ ของรัฐบาลมีความไม่เป็นธรรมสูง” ี้อต่อโรงเรียนขนาดใหญ่ในเมืองมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กในชนบททำให้

โรงเรียนมีคุณภาพ แตกต่างกัน ซึ่งคนรวยและคนชั้นกลางมีโอกาสสอบแข่งขันไปเรียนต่อระดับสูงได้มากกว่าคนจน

จากปัญหาที่เกิดขึ้น จึงมีความจำเป็นจะต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาให้มีอิสระในการบริหารราชการ และมีการบริหารราชการที่มีความคล่องตัว มีอำนาจบริหารราชการอย่างเพียงพอและแท้จริงในเชิงเนื้อหา ซึ่งจะทำให้สถานศึกษามีการบริหารราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอน ตอบสนองต่อการที่จะกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐเป็นนิติบุคคลได้อย่างสมบูรณ์แบบซึ่งจะต้องดำเนินการปรับเปลี่ยนอำนาจในการสรรหาบุคลากรเข้ามาทำหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีประเด็นปัญหาในเรื่องการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทนและการรักษาราชการแทนซึ่งหากได้ออกคำสั่งทางปกครองแล้ว และจะต้องมีการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าว ผู้มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ก็จะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไป โดยที่หัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้มอบอำนาจไม่มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ตลอดจนไม่มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ เนื่องจากการมอบอำนาจให้สถานศึกษาเป็นการมอบในลักษณะให้ปฏิบัติราชการแทน ผู้วิจัยจึงได้ทำวิจัยเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

คำถามการวิจัย

1. สภาพ ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร
2. ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาควรเป็นอย่างไร
3. ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่ศึกษามีความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่ศึกษาดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร

2. เพื่อสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

3. เพื่อประเมินความเป็นไปได้ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษา

2. ใช้เป็นแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมการบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา

3. กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ตามขั้นตอนการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน รายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ชั้นย่อย ดังนี้

ชั้นที่ 1.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาด้วยการศึกษาเอกสาร

ผู้วิจัยได้ศึกษาและสังเคราะห์จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารราชการ

1.1 ทฤษฎีการกระจายอำนาจ

1.2 ทฤษฎีการรวมอำนาจ

1.3 ทฤษฎีการแบ่งอำนาจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร

3. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 3.1 กฎหมายเกี่ยวกับความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา
4. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ
6. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ประเด็นที่ศึกษา

แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายประเด็น รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบูรณาการการจัดการศึกษา

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้บริหารส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานการศึกษาระดับบริหารจัดการศึกษา ในภูมิภาค จำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ดังนี้

1.1 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษา ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับต้น จำนวน 1 คน

1.2 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษา ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับต้น จำนวน 1 คน

1.3 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการในระดับภาค ที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการ การจัดการศึกษาตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับต้น จำนวน 1 คน

1.4 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน

1.5 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาในระดับจังหวัด ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทอำนวยการระดับสูง จำนวน 1 คน

1.6 เป็นผู้ใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ได้แก่ แนวทางในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลประเด็นและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่ศึกษามาวิเคราะห์
2. ผู้วิจัยนำข้อมูลประเด็นและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ในขั้นตอนที่ 1 มายกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
3. ผู้วิจัยนำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษา
4. ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจัดทำเป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การตรวจสอบข้อเสนอฯ เป็นการพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 12 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการ ราชการส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการระดับภาคที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการระดับจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 4 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการระดับเขตพื้นที่การศึกษา ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 5 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานกลุ่มงานบริหารงานบุคคล งานวิชาการ งานการเงินและงบประมาณ ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวนกลุ่มงานละ 1 คน

กลุ่มที่ 6 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 7 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี จำนวน 1 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ได้แก่ ความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย จังหวัดตาก พิชณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ พิษณุโลก นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี รวม 29 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

ได้แก่ ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ข้อเสนอเชิงนโยบาย** หมายถึง แนวทางในการปรับปรุงรูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบูรณาการการจัดการศึกษา ทรัพยากรการบริหาร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัยภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตนและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ 3 ประเด็น ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษ ที่มีสายการบังคับบัญชาภายในกระทรวงศึกษาธิการ ไม่อยู่ในการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด

1.2 ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานงบประมาณ ที่มีอำนาจในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อการจัดการศึกษาเพื่อความถนัดของผู้เรียน

1.3 การบูรณาการการจัดการศึกษา หมายถึง การประสานการใช้ทรัพยากรร่วมกันของหน่วยงานการศึกษา และหน่วยงานอื่นเพื่อการจัดการศึกษาตามความถนัดของผู้เรียน

2. สภาพการใช้กฎหมายการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง การใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเพื่อบริหารจัดการศึกษาของหน่วยงานการศึกษาในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งได้มาด้วยการศึกษาเอกสาร

3. ปัญหาการใช้กฎหมายการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง ความขัดข้อง หรืออุปสรรคจากผลของกฎหมาย ที่ทำให้การบริหารจัดการศึกษาไม่สามารถดำเนินการได้ หรือดำเนินการได้แต่ไม่มีประสิทธิภาพซึ่งได้มาด้วยการศึกษาเอกสาร

4. แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา หมายถึง แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษามีประสิทธิภาพ

5. ความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบาย หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีต่อข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบูรณาการการจัดการศึกษา และสามารถนำไปกำหนดเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

6. ความเป็นไปได้ของข้อเสนอเชิงนโยบาย หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่ม ครูผู้สอน ที่มีต่อการนำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาไปใช้ โดยมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงเหมาะสมกับบริบท ยอมรับและสามารถนำไปปฏิบัติได้

7. ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบาย หมายถึง ความคิดเห็นของผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารผู้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้อำนวยการกลุ่ม ครูผู้สอน ที่มีต่อการนำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้การจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาประสบความสำเร็จและตรงตามความต้องการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารราชการ
 - 1.1 ทฤษฎีการกระจายอำนาจ
 - 1.2 ทฤษฎีการรวมอำนาจ
 - 1.3 ทฤษฎีการแบ่งอำนาจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร
3. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 - 3.1 กฎหมายเกี่ยวกับความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา
4. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ
6. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารราชการ

ทฤษฎีการกระจายอำนาจ

ความหมาย

กรมการปกครอง (2558) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ใช้หลักการกระจายอำนาจ โดยส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะ ภายใต้กฎหมายและความสงบเรียบร้อย กิจกรรมที่ทำมุ่งเน้นด้านการพัฒนา มีอิสระในการบริหารจัดการ ออกข้อบังคับหรือระเบียบต่าง ๆ มาบังคับในเขตการปกครองของตนได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (2) เทศบาล (3) สุขาภิบาล และ (4) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายกำหนด. ได้แก่กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

ภริยา พิทักษ์นิระพันธ์ (2555) กล่าวว่า หลักการปกครองท้องถิ่นในสาระสำคัญดังนี้

1. รูปแบบของการปกครองอาจแตกต่างกันไปตามจำนวนประชากรและบริบท เช่น หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นของไทย จัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยาตามเหตุผลดังกล่าว

2. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไป

3. หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิที่ปกครองตนเอง ใน 2 ประเภท คือ มีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบต่าง ๆ ประเภทที่สอง สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหาร ส่วนท้องถิ่น คือ อำนาจในการกำหนดงบประมาณ เพื่อบริหารกิจการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4. มีองค์กร องค์การฝ่ายบริหารและองค์การฝ่ายนิติบัญญัติ

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น

วุฒิสาร ตันไชย (2557) กล่าวว่า การกระจายอำนาจนอกจากทางกฎหมายและการบริหาร ยังรวมไปถึงอำนาจและธรรมเนียมปฏิบัติที่เป็นทางการตามกฎหมายและไม่เป็นทางการ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากสถาบันทางการเมืองที่เป็นทางการ โดยตัวแสดงและปฏิสัมพันธ์เหล่านี้จะเข้ามามีบทบาทผ่านช่องทางหรือกลไกที่เป็นทางการของการกระจายอำนาจ นอกจากนี้ยังช่วยแก้ไขปัญหาสายการบังคับบัญชาที่ผูกขาดและรวมศูนย์การกระจายอำนาจทางการเมือง การอาศัยกลไกตลาด การพัฒนาประชาธิปไตย การช่วยเหลือคนยากไร้และชายขอบ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของรัฐบาลท้องถิ่น ฯลฯ

ณัฐพร รอดเจริญ (2556) กล่าวว่า คำจำกัดความของคำว่า “การกระจายอำนาจปกครอง” สามารถจำแนกองค์ประกอบของหลักการดังกล่าวได้ดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลส่วนกลางซึ่งมีในการบริหารจัดการการให้บริการสาธารณะ
2. มอบอำนาจทางปกครองให้แก่องค์กรอื่นนอกจากรัฐบาลกลางซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล
3. องค์กรที่ได้รับมอบอำนาจ มีอิสระในการใช้อำนาจและการดำเนินงาน โดยรัฐบาลมีเพียงหน้าที่กำกับดูแล
4. สภาและผู้บริหารขององค์กรที่ได้รับมอบอำนาจ จะต้องมีที่มาจากการเลือกตั้ง
5. องค์กรที่ได้รับมอบอำนาจจะต้องมีอิสระด้านการเงินและการคลัง โดยจะต้องมีเงินงบประมาณและรายได้เป็นของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรมีอำนาจในการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อจัดทำบริการสาธารณะตามที่ได้รับมอบหมายได้อย่างเป็นอิสระ

ดังนั้น การกระจายอำนาจปกครอง จึงหมายความว่า การที่รัฐบาลกลางได้ถ่ายโอนอำนาจให้แก่องค์กรอื่นซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลและมีที่มาจากการเลือกตั้ง ให้สามารถใช้อำนาจที่ได้รับมอบมา มีทรัพยากรบุคคลงบประมาณขององค์กรนั้นเอง เพื่อนำมาใช้บริหารงานและจัดทำบริการสาธารณะ ในเขตขององค์กรอย่างเป็นอิสระ โดยรัฐบาลส่วนกลางเพียงแต่ทำหน้าที่กำกับดูแลเท่านั้น

นฤเทพ ใจสุทธี (2550) การกระจายอำนาจ หมายถึง การกระจายอำนาจการตัดสินใจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยเน้นให้ท้องถิ่นนั้นมีอิสระในการดำเนินการต่าง ๆ ด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และมีผลทำให้เกิดการลดขนาดของอำนาจอธิปไตยจากส่วนกลาง และให้ท้องถิ่นมีงบประมาณ เจ้าหน้าที่หรือบุคลากรเป็นของตนเอง และที่สำคัญมีฐานะเป็นนิติบุคคล

นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การกระจายอำนาจเป็นเรื่องของ “สภาวะ” บางอย่างเพื่อให้อธิบายถึงลักษณะของการกระจายตัว/จัดสรร/แบ่งปันอำนาจรัฐในการดำเนินกิจการสาธารณะ ดังนั้น การกระจายอำนาจจึงมีลักษณะดังที่ Samuel Humes IV (1991: 3) เสนอว่า มันควรจะเป็นเรื่องของ “การจัดสรรแบ่งปันอำนาจ” กล่าวคือ เมื่อเราพูดถึงการกระจายอำนาจภายใต้บริบทของการบริหารปกครองในพื้นที่ที่เรียกว่าท้องถิ่น มิใช่การ “แบ่งแยกอำนาจ” แม้คำว่า “แบ่งแยกอำนาจ” จะมีการนำไปใช้อธิบายแนวคิดในเรื่องการกระจายตัวของอำนาจทางการบริหารปกครองไปสู่ท้องถิ่นก็ตาม แต่นำไปใช้อย่างสับสนหรือปะปนกันระหว่างรัฐธรรมนูญกับการแบ่งแยกอำนาจ เพราะการ “จัดสรร/แบ่งปันอำนาจ” จะมีความสอดคล้องกับแนวคิดต่างๆ ในเรื่องการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นมากกว่าการแบ่งแยกอำนาจ

สุทินันท์ สุวรรณวิจิตร และคณะ 2564 กล่าวว่า การกระจายอำนาจคือ การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจการตัดสินใจอย่างเป็นอิสระ เป็นรูปแบบการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ด้วยการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นลดขั้นตอน ในการตัดสินใจจากส่วนกลาง และทำให้ประชาชนตระหนักในสิทธิและหน้าที่ความเป็นพลเมือง ได้ดีกว่าการปกครองส่วนกลาง เปิดโอกาสให้เกิดการต่อต้านการผูกขาดอำนาจและผลประโยชน์โดยมิชอบ จึงเป็นหลักที่ช่วยลดภาระของรัฐบาลกลางในการดูแลท้องถิ่นอันจะช่วยแก้ไขจุดอ่อนของการปกครองโดยส่วนกลาง

จึงอาจสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจ ก็คือ การจัดสรรหรือแบ่งปันอำนาจการตัดสินใจ โดยเฉพาะการกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจจะมีระดับของการกระจายอำนาจที่ให้อิสระสูงกว่าการแบ่งอำนาจ โดยมีการกำหนดภารกิจชัดเจน สามารถใช้อำนาจหน้าที่ของตนได้โดยอิสระ แต่รัฐส่วนกลางก็ยังคงควบคุมและกำกับ รวมถึงอำนาจในการจัดตั้งและยุบเลิกองค์กรภายใต้หลักการมอบอำนาจอันเกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะของรัฐส่วนกลางไปยังหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ “อย่างไรก็ดี แนวคิดเรื่องการมอบอำนาจ ก็ยังมีความสับสนในการใช้อยู่ค่อนข้างมาก โดยเฉพาะในวงวิชาการไทย ที่ผ่านมามักจะใช้คำ ๆ นี้ภายใต้บริบทเดียว ได้แก่ การมอบอำนาจทางการบริหาร

“ภายใน” องค์กร โดยมักจะหมายถึง การมอบอำนาจในการกระทำภารกิจหนึ่ง ๆ ไปยังตัวบุคคลผู้รับมอบอำนาจ กล่าวคือ เป็นการมอบอำนาจในการตัดสินใจจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินกิจการบางอย่างแทนตน คล้ายคลึงกับการมอบฉันทะ”

จะเห็นได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ก่อตั้งขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายหลายฉบับโดยตรง เพราะเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณีตามกฎหมายต่าง ๆ อาทิ พระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. 2560 มาตรา 4 กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ องค์การมหาชน องค์กรอิสระ องค์กรตามรัฐธรรมนูญหน่วยธุรการของศาล มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ หน่วยงานสังกัดรัฐสภาหรือในกำกับของรัฐสภาหน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 มาตรา 4 กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่นรัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการ สังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาตรา 4 กำหนดว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น แตกต่างจากการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่มีกฎหมายจัดตั้งและกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นนิติบุคคล แต่คำว่า ราชการเขตพื้นที่การศึกษา ไม่ตรงกับที่กฎหมายทุกฉบับกำหนดไว้ให้มีอำนาจบริหารจัดการ จึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการบริหารราชการส่วนกลางต้องมอบอำนาจให้แก่การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น อย่างไรก็ตามแม้จะปรากฏว่ามีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2550 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 แต่ประกาศดังกล่าวทั้งสองฉบับมีลักษณะเพียงคำพรรณางานที่มีอยู่แล้ว ตามคำสั่งมอบอำนาจ ไม่ได้มีส่วนใดกำหนดให้ถ่ายโอนภาระงานจากส่วนกลางไปให้แก่การบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษาแต่อย่างใด

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า หลักการกระจายอำนาจ หมายถึง หลักการบริหารราชการแผ่นดินที่เกิดขึ้นภายใต้ความต้องการในการแก้ไขปัญหาสายการบังคับบัญชาที่ใหญ่โต ผูกขาด และรวมศูนย์ การกระจายอำนาจทางการเมือง การอาศัยกลไกตลาดการพัฒนาประชาธิปไตย การช่วยเหลือคนยากไร้และชายขอบ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของรัฐบาลท้องถิ่น โดยทำการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยให้ท้องถิ่นนั้นมีอำนาจอิสระในการตัดสินใจ บริหาร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีงบประมาณเป็นของตนเอง มีเจ้าหน้าที่เป็นของตนเอง มีความเป็นนิติบุคคล ซึ่งหลักการกระจายอำนาจดังกล่าว ได้แก่ การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น คือการปกครองโดยชุมชนหนึ่งที่สิทธิในการออกกฎหมายภายใน อำนาจในการกำหนดงบประมาณมีการบริหารงานภายในสองส่วน ได้แก่ ฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติ และต้องมีการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้กำหนดการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นไว้ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล พัทธยา กรุงเทพมหานคร โดยองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 43 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 8 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 เทศบาลมีฐานะเป็นทบวงการเมือง (นิติบุคคล) ตามมาตรา 7 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กรุงเทพมหานครเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครพ.ศ. 2528 พัทธยา มีฐานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทธยาพ.ศ. 2542 องค์ประกอบที่สำคัญของการกระจายอำนาจ คือ มีความเป็นนิติบุคคล มีอำนาจบริหารงานอย่างเป็นอิสระ มีงบประมาณเป็นของตนเอง บริหารงานโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และเมื่อกล่าวโดยเฉพาะกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจ มีอิสระสูงกว่าการแบ่งอำนาจ อีกทั้งการกระจายอำนาจจะเน้นในเชิงของ “ภารกิจหน้าที่” มากกว่า “พื้นที่” ดังเช่นการแบ่งอำนาจ กล่าวคือ การมอบอำนาจเป็นการกระจายอำนาจที่รัฐส่วนกลางอาจมอบอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรกึ่งอิสระ องค์กรมหาชน หรือองค์กรที่จัดทำโครงการเฉพาะกิจต่าง ๆ ซึ่งในวงวิชาการไทย ก็ยังมีความสับสนในการใช้อำนาจค่อนข้างมาก โดยมักจะใช้คำ ๆ นี้ภายใต้บริบทเดียว ได้แก่ การมอบอำนาจทางการบริหาร “ภายใน” องค์กร โดยมักจะหมายถึง การมอบอำนาจในการกระทำภารกิจหนึ่งๆ ไปยังตัวบุคคลผู้รับมอบอำนาจ กล่าวคือ เป็นการมอบอำนาจในการตัดสินใจจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินกิจการบางอย่างแทนตน คล้ายคลึงกับการมอบฉันทะซึ่งไม่ใช่ความหมายที่แท้จริงของการกระจายอำนาจแต่ประการใด

การกระจายอำนาจในบริบทด้านการศึกษา

กฤษฎา สุภสร (2552) กล่าวว่า หลักการกระจายอำนาจมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ

1. มีความเป็นนิติบุคคล เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน อีกทั้งจะต้องมีงบประมาณทรัพย์สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานของตน
2. มีอำนาจในการบริหารงาน ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ เป็
3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหาร และผู้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ
4. มีงบประมาณของตนเอง องค์กรปกครองท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บได้ตนเอง รวมถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วยตนเอง

การกระจายอำนาจจึงมีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่ ความเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารงาน ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น และมีงบประมาณของตนเอง ถ้าสามารถดำเนินการ ได้ตามกรอบหลักการดังกล่าวโดย ไม่มีการแทรกแซงจากส่วนอื่น ย่อมทำให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีความสมบูรณ์ในการบริหารงาน มากขึ้นมุ่งสู่การทำงานที่มีประสิทธิภาพ

นฤเทพ ใจสุทธิ (2550) กล่าวโดยสรุปว่า แนวคิดของนักวิชาการของไทยถึงหลักการของการกระจายอำนาจสอดคล้องกับ Burack และ Mathys (1982 : 569) ที่ได้แยกการกระจายอำนาจ ออกเป็น 2 กรณี คือ

1. กระจายอำนาจหน้าที่ คือ แนวโน้มในการกระจายอำนาจหน้าที่การตัดสินใจในโครงสร้างขององค์กร
2. การกระจายการทำงาน คือ การกระจายหรือแบ่งปันหน้าที่และอำนาจจากผู้มีสิทธิอำนาจส่วนกลาง

จะเห็นได้ว่า โดยหลักการของการกระจายอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นในทางการปกครองหรือในทางการบริหาร ซึ่งสามารถนำมาปรับในด้านการศึกษา ควรมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ ความเป็นนิติบุคคล องค์กรมีงบประมาณบริหารจัดการได้เอง มีเจ้าหน้าที่เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองและมีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่กำหนดนโยบาย เพื่อบริหารจัดการงานหลักขององค์กร เช่น ด้านการศึกษา การจัดทำหลักสูตร การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ในองค์กร และเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษา ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กมลศักดิ์ ทองกลม (2551) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี กล่าวว่า หลักการของการกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาจะต้องถ่ายโอนอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษา เพื่อให้มีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาด้านวิชาการด้านบุคคล และ

ด้านการเงิน ซึ่งต้องมีความโปร่งใสเกิดประโยชน์สูงสุด สามารถตรวจสอบได้ เน้นการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียกับการจัดการศึกษามีส่วนร่วมในการบริหาร

นายบวร พิมพ์ภู (2560) กล่าวว่า การกระจายอำนาจการบริหารในสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จได้นั้นต้องยึดหลักการสำคัญ 4 ประการ คือ

1. หลักการบริหารตนเอง โดยมีความเชื่อว่าการทำงานให้บรรลุเป้าหมายนั้น ทำได้หลายวิธี ซึ่งหน่วยงานกลางทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบายและเป้าหมาย แล้วมอบความไว้วางใจให้หน่วยปฏิบัติ สถานศึกษาสามารถบริหารด้วยตนเอง ซึ่งอาจดำเนินการได้หลายแนวทาง ด้วยวิธีที่แตกต่างกันตามความพร้อมและสถานการณ์ของแต่ละแห่งที่เรียกว่าเอกภาพในนโยบายแต่หลากหลายในวิธีปฏิบัติ ซึ่งเป็นแนวคิดหลักที่สำคัญของการบริหารแบบใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Base Management: SBM) ที่จะประกอบไปด้วย หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการคืนอำนาจให้ประชาชน หลักการบริหารตนเอง และหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลแนวทางในการบริหารตนเองของสถานศึกษาทำได้ ดังนี้

- 1.1 จัดระบบบริหารจัดการตนเอง ด้วยการระดมทรัพยากรการบริหารการศึกษา
- 1.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนมีอิสระ และคล่องตัวในการทำงานตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
- 1.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษาปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ เป็นการปฏิบัติงานตามนโยบายที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแต่ผู้ปฏิบัติจะกระทำหรือดำเนินการอย่างไรแล้วแต่จะเลือกปฏิบัติ เป็นไปตามหลักการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (1) มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- 1.4 ส่งเสริมความเข้มแข็งและมีอิสระในการตัดสินใจภายใต้การบริหารในรูปขององค์คณะบุคคล

2. เปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริหาร ตัดสินใจและร่วมจัดการศึกษา เพราะการที่บุคคลมีส่วนร่วมจะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและรับผิดชอบในการศึกษา ให้มีคุณภาพมากขึ้น แนวทางบริหารการมีส่วนร่วมในสถานศึกษาทำได้ดังนี้

- 2.1 การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา
- 2.2 การสร้างแรงจูงใจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน มีความต้องการอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา
- 2.3 ส่งเสริมให้มีการยืดหยุ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา

2.4 การสร้างเสริมพลังอำนาจให้ครูและบุคลากรทางการศึกษานักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา

3. หลักการมอบหมายงาน หมายถึง การที่ผู้บริหารสถานศึกษามอบงานใดงานหนึ่งและคนที่ถูกมอบหมายงานนั้นจะมีพันธสัญญาผูกพันกันว่าจะต้องทำงานที่มอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด แนวทางการมอบหมายงานในสถานศึกษา มีดังนี้

3.1 สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน สนับสนุนให้ได้รับการมอบหมายงานตามความรู้ความสามารถและความถนัด เป็นการกระจายอำนาจการบริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแบบแบ่งอำนาจให้บุคคลและมอบอำนาจให้องค์คณะบุคคลไปปฏิบัติ

3.2 สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการสอนงานหรือฝึกอบรมก่อนการมอบหมายงานตามที่สถานศึกษากำหนด

3.3 การขออาสาสมัครปฏิบัติงาน เป็นวิธีที่ผู้บริหารมั่นใจว่าจะมีผู้อาสาทำงานให้หรือรู้อยู่แล้วว่ามีผู้สามารถทำงานนั้นได้ แต่ต้องการให้เกียรติและรู้สึกภูมิใจ

3.4 การสร้างทีมงาน เป็นการมอบหมายงานบางอย่างที่ต้องมีผู้ปฏิบัติร่วมกันหลายคน โดยคำนึงถึงหลักการทำงานร่วมกันนี้เป็นองค์คณะบุคคล

4. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล เป็นความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ที่ยึดหลักว่าส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมมาตรฐานมีหน่วยงานที่ตรวจสอบคุณภาพการศึกษา การตรวจสอบและถ่วงดุล ทำได้ดังต่อไปนี้

4.1 จัดระบบควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงานการบริหารสถานศึกษาตามภารกิจ ทั้ง 4 ด้าน

4.2 พัฒนาสมรรถนะและขีดความสามารถของครูและบุคลากรทางการศึกษาในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการกำหนดตำแหน่ง

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า หลักการกระจายอำนาจไม่ว่าจะเป็นในทางการปกครองหรือในทางการบริหาร ตลอดจนถึงด้านการศึกษาเป็นกลไกที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อกระจายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคไม่ว่าหน่วยงานดังกล่าวจะมีชื่อเรียกในการบริหารราชการอย่างไร เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การวินิจฉัยสั่งการ ซึ่งควรมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1. มีความเป็นนิติบุคคล 2. องค์กรมีงบประมาณหรือสามารถจัดงบประมาณได้เอง 3. มีเจ้าหน้าที่เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ มีอิสระในการกำหนดนโยบาย เพื่อบริหารจัดการงานหลักขององค์กร ตลอดจนถึงการดำเนินการภายใต้หลักการมีส่วนร่วม แต่ปรากฏว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ก่อตั้งขึ้นจากหลักการกระจายอำนาจเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายหลายฉบับโดยตรง เพราะเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี

แตกต่างจากการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ที่มีกฎหมายจัดตั้งและกำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นนิติบุคคล แต่คำว่า ราชการเขตพื้นที่การศึกษา ไม่ตรงกับที่กฎหมายทุกฉบับกำหนดไว้ให้มีอำนาจบริหารจัดการ จึงทำให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นการบริหารราชการส่วนกลางต้องมอบอำนาจให้แก่การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น ซึ่งมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่าการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนดังกล่าวเป็นเรื่องเดียวกันกับการกระจายอำนาจ และแม้จะปรากฏว่ามีกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.2550 และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเรื่องการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 แต่ประกาศดังกล่าวทั้งสองฉบับมีลักษณะเพียงคำพรรณานานที่มีอยู่แล้วตามคำสั่งมอบอำนาจ ไม่ได้มีส่วนใดกำหนดให้ถ่ายโอนภาระงานจากส่วนกลางไปให้แก่การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาแต่อย่างใด

และเมื่อพิจารณาถึงการกระจายอำนาจในบริบทด้านการศึกษา จะเห็นได้ว่า เป็นเพียงการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการ ไม่ได้มีการกระจายอำนาจตามอย่างถูกต้องตามหลักกระจายอำนาจแต่ประการใด ตลอดจนการกำหนดรูปแบบการบริหารราชการที่แตกต่างจากการบริหารราชการทั่วไปทำให้ไม่มีกฎหมายรองรับให้มีอำนาจโดยตรง ซึ่งต้องแก้ปัญหามาโดยการมอบอำนาจ อีกทั้งการจัดตั้งส่วนราชการเขตพื้นที่การศึกษา ก็มีการกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งต้องมีอำนาจดำเนินการ 4 ประการ ประกอบด้วย บริหารทั่วไป วิชาการ บริหารงานบุคคล งบประมาณ จึงไม่ใช่งานวิชาการ

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า หลักการกระจายอำนาจ หมายถึง หลักการบริหารราชการแผ่นดินที่เกิดขึ้นภายใต้ความต้องการในการแก้ไขปัญหาสายการบังคับบัญชาที่ล่าช้า จึงทำการกระจายอำนาจการตัดสินใจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นนั้นมีอำนาจอิสระในการตัดสินใจ บริหาร โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนมีงบประมาณเป็นของตนเอง มีเจ้าหน้าที่เป็นของตนเอง มีความเป็นนิติบุคคล ซึ่งหลักการกระจายอำนาจดังกล่าว แต่หากจะกล่าวโดยเฉพาะกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจ (Delegation) อันเป็นการกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจนี้ จะมีระดับของการกระจายอำนาจที่ให้อิสระสูงกว่าการแบ่งอำนาจ อีกทั้งการกระจายอำนาจจะเน้นในเชิงของ “ภารกิจหน้าที่” มากกว่าการย้ำเน้นในเรื่องของ “พื้นที่” ดังเช่นการแบ่งอำนาจ กล่าวคือ เป็นการยกเอาอำนาจหน้าที่บางประการของราชการส่วนกลางไปไว้ที่การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น อาทิ การมอบอำนาจเป็นการกระจายอำนาจที่รัฐส่วนกลางอาจมอบอำนาจให้กับองค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น ซึ่งในวงวิชาการไทย ก็ยังมีความสับสนในการใช้อำนาจค่อนข้างมาก โดยมักจะใช้คำ ๆ นี้ ภายใต้บริบทเดียว ได้แก่ การมอบอำนาจทางการบริหาร “ภายใน” องค์กร โดยมักจะหมายถึง การมอบอำนาจในการกระทำภารกิจหนึ่งๆ ไปยังตัวบุคคลผู้รับมอบอำนาจ กล่าวคือ เป็นการมอบอำนาจในการตัดสินใจจากผู้บังคับบัญชาไปยังผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อดำเนินกิจการบางอย่างแทนตน คล้ายคลึงกับการมอบฉันทะ ซึ่งไม่ใช่ความหมายที่แท้จริงของการกระจายอำนาจแต่ประการใด

ทฤษฎีการรวมอำนาจ (Centralization)

กรมการปกครอง (2558) การบริหารราชการส่วนกลาง ใช้หลักการรวมอำนาจ โดยให้อำนาจการบังคับบัญชาและการวินิจฉัยสั่งการสูงสุดอยู่ในส่วนกลาง แบ่งส่วนราชการออกเป็น (1) สำนักนายกรัฐมนตรี (2) กระทรวงหรือทบวง ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง (3) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง (4) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง สำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนราชการดังกล่าวนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

บุญเกียรติ การะเวกพันธุ์ และคณะ (ม.ป.ป.) หลักการรวมอำนาจ หมายถึงการรวมอำนาจในการตัดสินใจวินิจฉัยสั่งการไว้ที่รัฐส่วนกลาง มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. รวมการบังคับบัญชาไว้ที่ส่วนกลาง
2. มีการส่งมอบอำนาจวินิจฉัยสั่งการชั้นสุดท้ายไว้ที่ส่วนกลาง
3. การปกครองเป็นไปตามลำดับชั้น

หลักการรวมอำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 7 เรียกว่าการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง โดยกำหนดส่วนราชการไว้ 4 รูปแบบ คือ

1. สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี

สำนักนายกรัฐมนตรีแบ่งส่วนราชการภายในจำแนกได้เป็น 4 รูปแบบ คือ

(1) ส่วนราชการเป็นข้าราชการการเมือง ได้แก่ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งทำหน้าที่ลักษณะเดียวกันกับสำนักงานรัฐมนตรีในกระทรวงต่างๆ ส่วนราชการนี้มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองดูแลรับผิดชอบ

(2) ส่วนราชการมีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวงและขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ส่วนราชการเหล่านี้ได้แก่ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงานงบประมาณ สำนักงานสภาพัฒนาการแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(3) ส่วนราชการที่ทำหน้าที่กำกับดูแลราชการประจำทั่วไปของสำนักนายกรัฐมนตรี คือ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งทำหน้าที่เป็นสำนักงานปลัดกระทรวง มีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะปลัดกระทรวงดูแลรับผิดชอบ

(4) ส่วนราชการขึ้นตรงต่อปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แก่ กรมประชาสัมพันธ์สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

2. กระทรวงหรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง อยู่ภายใต้การดูแลบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มีหน้าที่โดยทั่วไปคือ การกำหนดนโยบายและวางแผนดำเนินงานของกระทรวง รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตาม การดำเนินงานตามแผนและนโยบายที่กำหนดไว้

พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์ (2565) หลักการรวมอำนาจปกครอง หมายถึง หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินโดยรวมอำนาจในการปกครองไว้ส่วนกลาง อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือทบวงการเมืองต่าง ๆ ของรัฐ เป็นหลักในการจัดระเบียบบริหารราชการของรัฐเพื่อประโยชน์ในการจัดทำบริการสาธารณะต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน โดยจะมีการกำหนดให้องค์กรเจ้าหน้าที่ของรัฐมีสายการบังคับบัญชาเป็นลำดับชั้น

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า หลักการรวมอำนาจ เป็นหลักการอันเป็นที่มาของการบริหารราชการส่วนกลาง ซึ่งหมายถึง การบริหารราชการโดยให้อำนาจการบังคับบัญชาและการวินิจฉัยสั่งการสูงสุดอยู่ในส่วนกลาง โดยจะมีการแบ่งส่วนราชการออกเป็น กระทรวงทบวงกรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นส่วนราชการดังกล่าวนี้มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการขั้นสุดท้ายในการอนุมัติ ระวังหรือแก้ไข เพิกถอนการกระทำต่างๆและมีการปกครองเป็นไปตามลำดับชั้น อีกทั้งยังมีการรวมการบริหารงานบุคคลไว้กับส่วนกลางทั้งในด้านการบังคับบัญชา การสรรหา การบรรจุ การแต่งตั้ง

ทฤษฎีการแบ่งอำนาจ (Deconcentration)

บุญเกียรติ การะเวกพันธ์ และคณะ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า ความหมายของหลักการแบ่งอำนาจ หมายถึง หลักการบริหารราชการที่ราชการส่วนกลางได้แบ่งและมอบอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการบางส่วนให้แก่เจ้าหน้าที่หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางบางส่วน ให้แก่เจ้าหน้าที่หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลางที่เป็นตัวแทนไปประจำในเขตการปกครองส่วนภูมิภาคต่างๆของประเทศเพื่อดำเนินการงานในกิจการบางอย่างในการจัดทำบริการสาธารณะ สำคัญของหลักแบ่งอำนาจมีดังนี้

1. เป็นการแบ่งอำนาจการปกครองจากส่วนกลางให้แก่ผู้แทนของหน่วยงานส่วนกลางที่ไปประจำในหน่วยงานส่วนภูมิภาค แต่ไม่ใช่เป็นการกระจายอำนาจการปกครอง
2. ส่วนกลางยังมีอำนาจบังคับบัญชา การแต่งตั้งถอดถอน การออกกฎเกณฑ์

3. ส่วนภูมิภาคมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการเพียงบางเรื่องเท่านั้นหน่วยราชการส่วนกลางยังมีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขและมีอำนาจในการตัดสินใจขั้นสุดท้าย

4. เขตการปกครองจะมีทั้งในชุมชนเมืองและชนบทยกเว้นเขตพื้นที่ของเมืองหลวง

5. ไม่มีทางเลือกตั้ง เป็นการบริหารแบบข้าราชการประจำ เป็นไปตามสายการบังคับบัญชาที่ได้รับแต่งตั้งจากส่วนกลาง

6. มีการพัฒนามาจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ที่พระมหากษัตริย์ส่งข้าราชการออกไปปฏิบัติราชการต่างพระเนตรพระกรรณตามหัวเมืองต่างๆ

7. ปัจจุบันการแบ่งอำนาจการปกครองค่อยๆลดบทบาทลง โดยจะเปลี่ยนมาใช้หลักการกระจายอำนาจการปกครอง

กรมการปกครอง (2558) กล่าวว่า การบริหารราชการส่วนภูมิภาค: ใช้หลักการแบ่งอำนาจ ที่ส่วนกลางเป็นมีอำนาจ แล้วแบ่งอำนาจการบังคับบัญชาและการวินิจฉัยสั่งการไปสู่ภูมิภาคนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ซึ่งจะต้องให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและขนบธรรมเนียมประเพณี และไม่ขัดต่อนโยบายของส่วนกลางหรือของคณะรัฐมนตรี หรือตัวบทกฎหมายของประเทศ โดยมี 2 ระดับ คือ จังหวัด และอำเภอ เกิดจากการหลายอำเภอตั้งขึ้นเป็นจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคลโดยการตราเป็นพระราชบัญญัติ (มาตรา 52) ในปัจจุบันมีจังหวัดทั้งสิ้น 76 จังหวัด ไม่รวมกรุงเทพมหานครที่เป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอำนาจหน้าที่ของจังหวัดพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 มาตรา 52/1 ได้ บัญญัติอำนาจหน้าที่ของจังหวัด ดังต่อไปนี้

(1) นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(2) ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม

(3) จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริม และช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

(4) จัดให้มีการบริการภาครัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอหน้า รวดเร็วและมีคุณภาพ

(5) จัดให้มีการส่งเสริม อุดหนุน และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้มีขีดความสามารถพร้อมที่จะดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนจากกระทรวงทบวงกรม

(6) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอื่นของรัฐมอบหมาย หรือที่มีกฎหมายกำหนด

ผู้บริหารจังหวัด

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน 2534 มาตรา 54 ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติทำให้เหมาะสมกับท้องถิ่นและประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหาร และ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

- (1) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (2) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล
- (3) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำสั่งชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวงในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี
- (4) กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการ ซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราวแล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง
- (5) ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการและหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาค ในการพัฒนาจังหวัดหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ
- (6) เสนอบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตามโครงการหรือแผนพัฒนาจังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ
- (7) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย
- (8) กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ
- (9) บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการในส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีมอบหมาย

พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์ (2565) หลักการแบ่งอำนาจปกครอง หมายถึง หลักการที่ราชการบริหารส่วนกลางได้มอบอำนาจวินิจฉัยสั่งการบางส่วนให้แก่ข้าราชการในส่วนภูมิภาค ซึ่งส่วนกลางส่งไปประจำเพื่อปฏิบัติราชการ ตามเขตการปกครองต่าง ๆ ของประเทศ

ดังนั้น หลักการแบ่งอำนาจจึงเป็นหลักการพื้นฐานของ การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งมีความหมายว่า เป็นการบริหารราชการโดยราชการส่วนกลางได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของตน ไปปฏิบัติหน้าที่ในส่วนภูมิภาค โดยได้มอบอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการบางส่วนให้แก่ข้าราชการที่ไปประจำที่ส่วนภูมิกาดังกล่าวด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ (2541) ได้เสนอระบบการจัดการด้านปัจจัยในการบริหารงาน (CHAKRITS 5M : Social Development Component) เพื่อนำเอานโยบายของฝ่ายการเมือง หรือนโยบายและคำสั่งของผู้บังคับบัญชาไปดำเนินการ โดยต้องประกอบด้วย การจัดการองค์กร (Mechanism) ด้านการเงินงบประมาณ (Money) ด้านบุคลากรภายใน (Manpower) เครื่องมืออุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงาน (Material & Buildings) และองค์ความรู้และข้อมูลข่าวสารอื่น (Methodology and Information)

สมคิด บางโม (2545) ได้กล่าวว่า ทรัพยากรในการบริหาร หมายถึง วัตถุและเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อประกอบการดำเนินงานตามภารกิจให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งวัตถุต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย ได้แก่ มนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และความสามารถในการจัดการ (Management) เครื่องจักร (Machine) และตลาด (Market) ซึ่งหมายถึงปฏิสัมพันธ์ต่อผู้รับบริการด้วย

หวน พินรุพันธ์ (2549) ได้กล่าวถึงทรัพยากรว่า เป็นตัวกลางที่มีผลหรือมีส่วนสำคัญในการดำเนินงานให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และทรัพยากรการบริหารนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ 4 Ms ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Materials) และ การจัดการ (Management)

เปรมชัย สโรบล (2550) กล่าวว่า ปัจจัยการบริหาร หมายถึง ทรัพยากรพื้นฐานสำคัญที่นำมาใช้ดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ทั้งในแง่ปรัชญา ภาณิธาน วิสัยทัศน์และภารกิจ โดยปัจจัยบริหารหรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่าทรัพยากรบริหารจะต้องมีส่วนสำคัญ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านบุคลากร (Man) ปัจจัยด้านกระบวนการบริหาร (Management) ปัจจัยด้านวัสดุอุปกรณ์ (Material) ปัจจัยด้านงบประมาณ (Money) และปัจจัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Management Information System : MIS)

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2551) ได้กล่าวว่า การบริหารงาน จะเกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ (1) คน (Man) (2) เงิน (Money) (3) วัสดุอุปกรณ์ (Material) (4) บริหารทั่วไป (Management) (5) ให้บริการประชาชน (Market) (6) คุณธรรม (Morality) (7) ข้อมูล (Message) (8) เวลา (Minute) และ (9) วัดผล (Measurement)

รังสรรค์ อินทน์จันทน์ (2552) ได้กล่าวว่า ทรัพยากรการบริหาร หมายถึง ทรัพยากรการบริหารที่องค์กรนำมาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อขับเคลื่อนกระบวนการบริหาร และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) การจัดการ (Management) กระบวนการทำงานหรือวิธีการปฏิบัติงาน (Method) การตลาด (Market) และเวลา (Time)

William T. Greenwood (1965) ได้กล่าวว่า ทรัพยากรทางการบริหารเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการบริหารงานให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีองค์ประกอบอย่างน้อย 7 ประการ คือ คน (Man) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Material) อำนาจหน้าที่ (Authority) เวลา (Time) กำลังใจในการทำงาน (Will) และความสะดวกต่างๆ (Facilities)

Herbert A. Simon (1972) กล่าวว่า วัฏจักรการบริหารมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ บุคลากร เงิน บริหารทั่วไป การบริการประชาชน คุณธรรม ข้อมูลข่าวสาร วัดผล

สรุปได้ว่าทรัพยากรการบริหาร หมายถึง สิ่งที่เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการบริหารงานองค์กรให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งอย่างน้อยจะต้องประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ซึ่งเรื่องการบริหารจัดการนั้น อาจมีรายละเอียดเพื่อขยายความคำว่าบริหารจัดการได้อีกหลายประการ อาทิ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ การสร้างขวัญกำลังใจ ความสะดวก การวัดผล เป็นต้น ซึ่งเป็นรายละเอียดย่อยของการบริหารจัดการที่การอธิบายอาจแปรผันได้ตามมุมมองของแต่ละบุคคล ตลอดจนตามบริบทและสถานการณ์ แต่ทั้งนี้ คงเป็นเพียงการนำรายละเอียดย่อยขององค์ประกอบเรื่องการบริหารจัดการมาแยกเพื่ออธิบาย ดังนั้นแล้ว ทรัพยากรการบริหารจึงมีองค์ประกอบสำคัญ คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการบริหารจัดการ โดยอาจนำหัวข้อดังกล่าวไปแยกอธิบายได้อีกตามมุมมองของแต่ละบุคคล

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM)

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management: SBM) การบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน (SBM) คือกระจายอำนาจในการจัดการศึกษา ไปยังโรงเรียน โดยผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ควบคุมกระบวนการจัดการศึกษามากขึ้น เนื่องจากเชื่อว่าการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐานโดยกระจายอำนาจจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาให้มากขึ้น

ความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

Wohlstetter (1995) ระบุว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือการกระจายอำนาจของจากส่วนกลางไปให้โรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียน ให้มีอำนาจดำเนินการต่าง ๆ เนื่องจากหากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้ามามีบทบาท จะทำให้เกิดความรู้สึกหวงแหนและมีการดูแลรักษามากยิ่งขึ้นเนื่องจากเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียน ผลการดำเนินการก็จะเป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น

David (1996) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือการกระจายอำนาจจัดการศึกษาไปยังโรงเรียนให้มากขึ้น เพราะจะทำให้เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร อีกทั้งจะมีความยืดหยุ่นมากขึ้นและมีผลผลิตดีขึ้น

Cheng (1996) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานทำให้การศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียนผู้ปกครองและชุมชน มีประสิทธิผลสูงและยั่งยืน

ดิเรก วรณเศียร (2545, น. 13) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง แนวคิดการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรงให้สถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารจัดการ

อุทัย บุญประเสริฐ (2546ก, น. 1-2) กล่าวว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเป็นรูปแบบการบริหาร ซึ่งเน้นการกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการศึกษาจากส่วนกลางหรือจากเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาโดยตรง เพื่อให้สถานศึกษามีอำนาจในดำเนินกิจการของตนเอง อย่างเป็นอิสระและคล่องตัวมากขึ้น ซึ่งประกอบด้วย วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

สนองชัย ศรีอุทัย (2550) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานได้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การกระจายอำนาจจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาโดยตรง เพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวและมีอิสระในการบริหารจัดการทั้งทางด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และการบริหารทั่วไป โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาร่วมกับผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การกระจายอำนาจอำนาจในการควบคุม การจัดการศึกษา หรือการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาจากส่วนกลางหรือจากเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาโดยตรงซึ่งประกอบด้วย วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยจะทำให้สถานศึกษามีอิสระและความคล่องตัวในการตัดสินใจในการบริหารโรงเรียนทุกด้านทุกภารกิจ ภายใต้ความเชื่อว่าจะทำให้ประสิทธิภาพของโรงเรียนสูงขึ้น มีความยืดหยุ่นมากขึ้นและมีผลผลิตดีขึ้น และทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย อาทิ ผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนคณะครู ผู้ปกครอง ชุมชน สมาชิกในชุมชน

และในบางโรงเรียนมีตัวแทนนักเรียน มารวมตัว เป็นคณะกรรมการโรงเรียน ได้มีโอกาสจัดการศึกษา ให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผลสูงขึ้นและได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

หลักการพื้นฐานของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

Cheng (1996) กล่าวถึงหลักการสำคัญในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 2 ประการคือ

1. หน่วยปฏิบัติมีอำนาจการตัดสินใจมากขึ้น ส่วนกลางมีการควบคุมน้อยลง
2. การบริหารแบบมีส่วนร่วม จะก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญต่อ

การปฏิรูปการบริหารและจัดการศึกษา

ดิเรก วรรณเศียร (2545) กล่าวว่า หลักการพื้นฐานที่สำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือการกระจายอำนาจและการบริหารแบบมีส่วนร่วมไปยังสถานศึกษาโดยตรง โดยคาดหวังให้เกิดความเชื่อมั่นว่า จะเป็นการบริหารงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ารูปแบบอื่นที่ผ่านมา

อุทัย บุญประเสริฐ (2546) สรุปหลักการสำคัญของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ 5 ประการ ได้แก่

1. หลักการกระจายอำนาจ เป็นการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก
2. หลักการมีส่วนร่วม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา
3. หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน
4. หลักการบริหารตนเอง ปกติจะมีการกำหนดนโยบายจากส่วนกลาง ส่วนการบริหารตนเองเป็นการกำหนดนโยบายที่เป็นหลักการจากส่วนและให้โรงเรียนเป็นผู้กำหนดแนวทางการดำเนินการของตนเอง
5. หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล ส่วนกลางจะเป็นผู้กำหนดนโยบายและตรวจสอบกำกับดูแล นอกจากนี้ยังมีการกำกับดูแลการบริหารงานโดยคณะกรรมการสถานศึกษาอีกส่วนหนึ่งด้วย

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า หลักการทั่วไปของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน คือหลักการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อันเป็นการคืนอำนาจในการจัดการศึกษาแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการบริหารจัดการตนเองของสถานศึกษา โดยให้ส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบายในส่วนที่เป็นหลักการแล้วให้สถานศึกษา เป็นผู้กำหนดแนวทางการดำเนินการของตนเอง

ซึ่งจะมีการตรวจสอบและถ่วงดุลในการบริหารงานโดยส่วนกลางและคณะกรรมการสถานศึกษา จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ารูปแบบการจัดการศึกษาอื่นที่ผ่านมา

ดังนั้น การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน จึงมีความหมายและหลักการพื้นฐาน ได้แก่ การกระจายอำนาจอำนาจในการควบคุม การจัดการศึกษา หรือการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษา จากส่วนกลางหรือจากเขตพื้นที่การศึกษาไปยังสถานศึกษาโดยตรงซึ่งประกอบด้วย วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยจะทำให้สถานศึกษามีอิสระและความคล่องตัวในการตัดสินใจในการบริหารโรงเรียนทุกด้านทุกภารกิจ ภายใต้ความเชื่อว่าจะทำให้ประสิทธิภาพของโรงเรียนสูงขึ้น มีความยืดหยุ่นมากขึ้นและมีผลผลิตดีขึ้น และทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนผู้มีส่วนได้เสีย อาทิ ผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนคณะครู ผู้ปกครอง ชุมชน สมาชิกในชุมชนและในบางโรงเรียนมีตัวแทนนักเรียน มารวมตัว เป็นคณะกรรมการโรงเรียน ได้มีโอกาสจัดการศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียน ส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิผลสูงขึ้นและได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งจะประกอบไปด้วยหลักการที่เป็นสาระสำคัญ ได้แก่ หลักการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ชุมชนผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อันเป็นการคืนอำนาจในการจัดการศึกษาแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการบริหารจัดการตนเองของสถานศึกษาโดยให้ส่วนกลางเป็นผู้กำหนดนโยบายในส่วนที่เป็นหลักการแล้วให้สถานศึกษา เป็นผู้กำหนดแนวทางการดำเนินการของตนเอง ซึ่งจะยังคงมีการตรวจสอบและถ่วงดุลกันโดยส่วนกลางและคณะกรรมการสถานศึกษา จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ารูปแบบการจัดการศึกษาอื่นที่ผ่านมา

กฎหมายที่เกี่ยวข้องความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

มาตรา 34 ให้จัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

(1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(2) สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

มาตรา 35 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะ เป็นนิติบุคคล

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551

มาตรา 13 สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกันเป็นสถาบันได้

มาตรา 14 ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็น จะจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ ทั้งนี้ โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง

มาตรา 15 ให้สถาบันตามมาตรา 13 และมาตรา 14 เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

มาตรา 18 การจัดการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐานให้จัดในสถานศึกษาดังต่อไปนี้
(2) โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนของรัฐ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนที่สังกัดสถาบันพุทธศาสนาหรือศาสนาอื่น

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนตามมาตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการบริหารประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ

ความหมายของประสิทธิภาพ (Efficiency) มีผู้นิยามความหมายไว้อย่างหลากหลาย ทั้งนักวิชาการต่างประเทศและนักวิชาการ ของไทย ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

จอห์น ดี มิลเล็ต (Millet, 1954) ให้นิยามที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพคือผลการปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความพอใจ และให้ผลกำไรด้วย

ไรอัน และสมิธ (Ryan and Smith, 1954) กล่าวถึง ประสิทธิภาพของบุคคลไว้ว่าเป็นความสัมพันธ์ในแง่บวกกับสิ่งที่ทุ่มเทให้กับงานซึ่งประสิทธิภาพในการทำงานนั้นนอกจากแง่มุมของการทำงานของแต่ละบุคคลโดยพิจารณาเปรียบเทียบกับสิ่งที่ให้กับงาน

เฮอริเบิร์ต เอ ไชมอน (Simon, 1960) ให้นิยามเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพไว้ คล้ายคลึงกับจอห์น ดี มิลเล็ต (John D. Millet) คือ การพิจารณาว่างานที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นให้ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) กับผลผลิต (Output) ที่ได้รับออกมาเพราะฉะนั้นตามทัศนะนี้ประสิทธิภาพจึงเท่ากับผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้าและเป็นการบริการของราชการ และองค์กรของรัฐก็ควรบวกถึงความพึงพอใจของผู้รับบริการเข้าไปด้วย

ปีเตอร์สัน และโพลแมน (Peterson and Plowman, 1953) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่าประสิทธิภาพในการบริหารงานด้านธุรกิจในความหมายอย่างแคบว่า หมายถึง การลดต้นทุน ในการผลิตและในความหมายอย่างกว้างหมายถึงรวมถึงคุณภาพ (Quality) ของการมีประสิทธิผล (Effectiveness) และความสามารถ (Competence and Capacity) ในการผลิตการดำเนินงานทางด้านธุรกิจที่ถือว่าประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้นก็เพื่อสามารถผลิตสินค้าหรือบริการในปริมาณ และคุณภาพ ที่ต้องการในเวลาที่เหมาะสม และต้นทุนน้อยที่สุดเมื่อคำนึงถึงสถานการณ์ และข้อผูกพันด้านการเงินที่มีอยู่ ดังนั้นแนวความคิดของคำว่าประสิทธิภาพทางด้านธุรกิจในที่นี้จึงมีองค์ประกอบ 5 อย่าง คือ ต้นทุน คุณภาพ ปริมาณ เวลา และวิธีการในการผลิต

นักวิชาการของไทย ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพไว้ ดังนี้

สมใจ ลักษณะ (2552, น. 7) กล่าวว่า ประสิทธิภาพการทำงานของบุคคล คือการทำงานสำเร็จ โดยใช้เวลาและพลังงานน้อยที่สุด โดยจะทำงานได้เร็ว ได้งานที่ดี บุคลากรที่มีประสิทธิภาพนี้จะเป็นบุคลากรที่ตั้งใจในการปฏิบัติงานเต็มความสามารถ โดยจะใช้เทคนิคการทำงานที่จะสร้างผลงานได้มาก เป็นผลงานที่มีคุณภาพ เป็นที่น่าพอใจ โดยใช้ทรัพยากรและเวลาน้อยที่สุด

อนันท์ งามสะอาด (อ้างถึงใน สุภาภรณ์ ประชุมชั้น, 2557, น. 31) ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่มีลักษณะดังนี้ คือ ประหยัด ได้แก่ ประหยัดต้นทุน ประหยัดทรัพยากร และประหยัดเวลา เสร็จทันตามกำหนดเวลา และมีคุณภาพ ซึ่งพิจารณา ทั้งกระบวนการตั้งแต่ปัจจัยนำเข้าหรือวัตถุดิบมีการคัดสรรอย่างดีมีกระบวนการดำเนินงานกระบวนการผลิตที่ดี และมีผลผลิต (Output) ที่ดี

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน คือ ความสามารถของบุคคลที่จะปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ทันตามกำหนดเวลา มีคุณภาพ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และประหยัดได้ผลผลิตที่ดี

องค์ประกอบของประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

ปีเตอร์สัน และโพลแมน (Peterson, & Plowman, 1953) กล่าวถึง องค์ประกอบของประสิทธิภาพ ประกอบด้วย คุณภาพ ปริมาณ เวลา และค่าใช้จ่าย ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. คุณภาพของงาน (Quality) คือ ต้องมีคุณภาพสูง ผู้ผลิตและผู้ใช้ ได้ประโยชน์คุ้มค่าและมีความพึงพอใจ ผลการทำงานมีความถูกต้อง ได้ตามมาตรฐาน รวดเร็ว ซึ่งผลงานที่มีคุณภาพจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้มารับบริการ

2. ปริมาณงาน (Quantity) คือ จำนวนงานที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นไปตามความคาดหวังของหน่วยงาน โดยผลงานที่ปฏิบัติได้มีปริมาณที่เหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในแผนงาน หรือเป้าหมายขององค์กร

3. เวลา (Time) คือ เวลาที่ใช้ในการดำเนินงานจะต้องอยู่ในลักษณะที่ถูกต้องตามหลักการเหมาะสมกับงาน และทันสมัยมีการพัฒนาเทคนิคการทำงานให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ใช้เวลาในการปฏิบัติงานน้อย การส่งมอบตรงตามกำหนดถูกต้อง และรวดเร็ว

4. ค่าใช้จ่าย (Costs) คือ การดำเนินการทั้งหมดจะต้องเหมาะสมกับงาน และวิธีการ โดยต้องลงทุนน้อยได้ผลกำไรมากที่สุด ประสิทธิภาพในมิติของค่าใช้จ่าย หรือต้นทุนการผลิต ได้แก่ การใช้ทรัพยากรด้านการเงิน คน วัสดุ เทคโนโลยี ที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ้มค่า และเกิดการสูญเสีย น้อยที่สุดในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีของ ปีเตอร์สัน และโพลแมน (Peterson and Plowman) ที่ได้กำหนดองค์ประกอบของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานไว้ 4 ประการ คือ คุณภาพของงาน ปริมาณของงาน เวลา และค่าใช้จ่าย ซึ่งมีความเหมาะสมกับองค์กร กลุ่มประชากรที่ใช้ใน

การวิจัยครั้งนี้ ซึ่งศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจึงได้นำองค์ประกอบของประสิทธิภาพการปฏิบัติงานมาปรับเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านปริมาณงาน ด้านคุณภาพงาน ด้านความรวดเร็ว และด้านความประหยัดหรือคุ่มค่าของทรัพยากร

ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

สมคิด บางโม (2540, น. 193) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ของงานที่มีคุณค่าที่แท้จริง ไม่ว่าจะปฏิบัติงานอะไร ถ้าข้าราชการ จะตั้งใจทำงานมีค่ามีประโยชน์ มากกว่างาน ที่ไม่มีประโยชน์ ในขณะที่เงินเดือนเท่ากันข้าราชการย่อมสนใจในงานที่มีคุณค่ามากกว่า
2. สถานที่ปฏิบัติงาน หรือสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ดี ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้รวดเร็ว และนั่งอยู่กับโต๊ะปฏิบัติงานนานขึ้นได้ ได้ผลงานมากขึ้น ทำให้รัก และพอใจในการปฏิบัติงาน
3. ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้บริหารที่ดีจะต้องพยายามสนับสนุนให้ข้าราชการของตนก้าวหน้าต่อไปให้มากที่สุด หาโอกาสให้ได้รับตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้น สนับสนุนให้เรียนต่อหรือเข้ารับการอบรมสัมมนา

ดังนั้น จากแนวความคิดของนักวิชาการที่กล่าวถึงข้างต้น จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพนั้นมีความหมายที่รวมถึงคุณภาพของประสิทธิภาพหรือผลลัพธ์ด้วย โดยมีความหมายถึงการทำงานที่มีความคุ้มค่าและประหยัด ในการใช้ทรัพยากรหรือต้นทุน และยังรวมไปถึงการได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่มีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมายอีกด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผลผลิตที่ได้ต้องตรงกับความต้องการด้วย มิใช่เพียงทำงานเสร็จด้วยความรวดเร็วและใช้ต้นทุนน้อยเท่านั้น ผลลัพธ์ที่ได้ต้องมีคุณภาพตรงตามความต้องการด้วย ซึ่งหากพิจารณาถึงความหมายของ ประสิทธิภาพในบริบทด้านการจัดการศึกษา ก็ย่อมมีความหมายว่า ประสิทธิภาพ ในการจัดการศึกษานั้น คือ กระบวนการจัดการศึกษาที่มีความคุ้มค่าและถูกต้องในการผลิตผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย โดยเมื่อได้พิจารณาเป้าหมายที่แท้จริงของการจัดการที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมาย คือ การผลิตผู้เรียน ให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ซึ่งจะต้องดำเนินการผ่าน โดยการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการศึกษาจึงมิใช่เพียงการให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีลักษณะอันพึงประสงค์ หากแต่ต้องพัฒนาศักยภาพเฉพาะของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้สามารถประกอบอาชีพได้ตามความถนัดของตนเองอีกด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ

สำนักงาน ก.พ.ร. (2546) กล่าวว่า "การบริหารราชการแบบบูรณาการ" คือ การบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงาน (Result) ตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก เป็นการทำงานหลายหน่วยงานโดยอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญการของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกันเฉพาะด้านทำงานภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์เดียวกัน โดยร่วมกันคิดร่วมกันทำงาน โดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ มุ่งสู่ผลสำเร็จและเป้าหมายของงานร่วมกัน เพื่อก่อให้เกิดความประหยัด เสริมสร้างประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินงานเป็นหลัก ทั้งในลักษณะของการทำงานข้ามกระทรวง กระทรวงเดียวกันแต่ต่างกรม หรือกรมเดียวกันแต่ต่างกอง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องมาร่วมในการทำงานกับภาครัฐในระบบเครือข่าย (Network)

บุญเกียรติ การะเวกพันธุ์ และคณะ (ม.ป.ป.) การบริหารราชการแบบบูรณาการ (CEO) ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ

1. เป็นระบบบริหารจัดการในแนวราบ ที่ใช้การบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนในพื้นที่ในลักษณะ “พื้นที่ – พันธกิจ – การมีส่วนร่วม” ในทุกขั้นตอนของการทำงาน เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางการพัฒนา สร้างเครือข่าย
2. เป็นระบบบริหารจัดการเพื่อสนองความต้องการของประชาชน มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของงาน มาตรฐานผลงานขั้นสูง
3. เป็นระบบบริหารจัดการที่อยู่ภายใต้กรอบของบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และโครงสร้างการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในปัจจุบัน รวมทั้งหลักการการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) แต่ได้รับการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

ความหมายของ "บูรณาการ (Integration)"

กรมอนามัย (2560) คำว่า "บูรณาการ" ภาษาอังกฤษ Integration มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า "Integrat" หมายถึงการทำให้รวมกันได้ทั้งหมด ไม่มีส่วนใดขาดหายไป ส่วนภาษาอังกฤษคำว่า "Integration" หมายถึง การทำสิ่งที่บกพร่องให้สมบูรณ์โดยการเพิ่มเติมส่วนที่ยังขาดสองสิ่งขึ้นไปมารวมกันเพื่อทำให้เป็นส่วนหนึ่งของทั้งหมดที่ใหญ่กว่า

ดังนั้น การบูรณาการจึงมี หมายรวมถึง การบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงาน (Result) ตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก เป็นการทำงานหลายหน่วยงานโดยอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญการของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกันเฉพาะด้านทำงานภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์เดียวกัน โดยร่วมกันคิดร่วมกันทำงาน โดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ มุ่งสู่ผลสำเร็จและเป้าหมายของงานร่วมกัน บริหารจัดการในแนวราบ

มีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยได้รับการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 54 รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

รัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา ตามวรรคหนึ่งเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย

รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุน ให้การจัดการศึกษาดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา แห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมีบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ และการดำเนินการ และตรวจสอบการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย

การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

ในการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวรรคสอง หรือให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามวรรคสาม รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน

ให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาและเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณ ให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษีรวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับ ประโยชน์ในการลดหย่อน

มาตรา 258 ให้ดำเนินการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้.....

จ. ด้านการศึกษา

(1) ให้สามารถเริ่มดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา ตามมาตรา 54 วรรคสอง เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและ สติปัญญาให้สมกับวัยโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

(2) ให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนตามมาตรา 54 วรรคหก ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้

(3) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู

(4) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัดและปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์เรื่องจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 25 รัฐต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุดประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศูนย์การศึกษาและนันทนาการ แหล่งข้อมูล และแหล่งการเรียนรู้อื่นอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวรรคหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ

ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคลตาม มาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัยและศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคม

สำหรับหลักสูตรการศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้วยังมีความมุ่งหมายเฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(1) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ

(2) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย

(3) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(4) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 38 ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัวยุ ชุมชน องค์กรเอกชน

องค์การวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

4.1.3 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546

มาตรา 6 ให้จัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

- (1) ระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง
- (2) ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
- (3) ระเบียบบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็น

นิติบุคคล

มาตรา 10 การแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

- (1) สำนักงานรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- (4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- (5) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (6) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ส่วนราชการตาม (2) (3) (4) (5) และ (6) มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา 34 ให้จัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

(1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(2) สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

การแบ่งส่วนราชการภายในตาม (1) ให้จัดทำเป็นประกาศกระทรวงและให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในประกาศกระทรวง ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การแบ่งส่วนราชการภายในตาม (2) และอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด

การแบ่งส่วนราชการตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 35 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล

เมื่อมีการยุบเลิกสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง

มาตรา 37 ให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 และให้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น และมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) อำนาจหน้าที่ในการบริหารและการจัดการศึกษา และพัฒนาสาระของหลักสูตร การศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(2) อำนาจหน้าที่ในการพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา

(3) รับผิดชอบในการพิจารณาแบ่งส่วนราชการภายในสถานศึกษาของสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(4) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

สำนักงานตามวรรคหนึ่ง มีผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการไว้เป็นการเฉพาะการใช้ อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงด้วย

ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งจะให้มีรองผู้อำนวยการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากผู้อำนวยการเพื่อช่วยปฏิบัติราชการก็ได้

รองผู้อำนวยการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงาน มีอำนาจหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา 45 อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดในพระราชบัญญัตินี้จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระ การบริหารงานที่คล่องตัวในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่บัญญัติในมาตรา 44 (1) และ (2) ดังต่อไปนี้

(1) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการอาจมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวง เลขาธิการ หรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิการบดีในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาในสังกัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(2) ปลัดกระทรวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดกระทรวง ผู้ช่วยปลัดกระทรวงหรือเลขาธิการ อธิการบดีในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาในสังกัด หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(3) เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ อธิการบดีในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาในสังกัด ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(4) ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการสำนักบริหารงาน หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

(5) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในเขตพื้นที่การศึกษาที่ตนรับผิดชอบได้ตามระเบียบที่เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด

(6) ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจให้ข้าราชการในสถานศึกษาหรือในหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด

(7) ผู้ดำรงตำแหน่ง (1) ถึง (6) อาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นได้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตลอดจนการมอบอำนาจให้ทำนิติกรรม ฟ้องคดี หรือดำเนินคดีแทนกระทรวงหรือส่วนราชการตามมาตรา 10 หรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้ผู้มอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติก็ได้

มาตรา 46 เมื่อมีการมอบอำนาจตามมาตรา 45 โดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่กรณีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา 45 (1) (2) หรือ (3) ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจนั้นต่อไป ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็ได้

ในการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้ผู้มอบอำนาจขึ้นต้นทราบ ส่วนการมอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่น นอกจากรองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดจะกระทำได้อต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจขึ้นต้นแล้ว

มาตรา 47 ในการมอบอำนาจตามมาตรา 45 (1) ถึง (6) ให้ผู้มอบอำนาจพิจารณาถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ การกระจายความรับผิดชอบตามสภาพของตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจดังกล่าว

เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจและให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

4.1.4 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

มาตรา 7 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ดังนี้

- (1) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (2) กระทรวง หรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง
- (3) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง
- (4) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัด

สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

สำนักนายกรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวง

ส่วนราชการตาม (1) (2) (3) และ (4) มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา 19 กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหาร และการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 57 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(1) บริหารราชการตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และตามแผนพัฒนาจังหวัด

(2) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(3) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวงในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(4) กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราวแล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง

(5) ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการและหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาค ในการพัฒนาจังหวัดหรือป้องกันภัยพิบัติสาธารณะ

(6) เสนอบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หรือเสนอขอจัดตั้งงบประมาณต่อสำนักงานงบประมาณตามมาตรา 52 วรรคสาม และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(7) กำกับดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย

(8) กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

(9) บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา 51 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ดังนี้

(1) จังหวัด

(2) อำเภอ

มาตรา 70 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

(2) เทศบาล

(3) สุขาภิบาล

(4) ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด

การบริหารราชการแผ่นดินถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งได้กำหนดในมาตรา มาตรา 19 กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม โดยวรรคสองกำหนดว่า การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหารและการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยงานนั้น การจัดระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการจึงมีการตรากฎหมายอีกฉบับแยกต่างจากจากการบริหารราชการทั่วไปโดยมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 เพื่อเป็นกฎหมายสำหรับใช้ในการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีการแบ่งรูปแบบการบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการไว้ใน มาตรา 6 ให้จัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ (1) ระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง (2) ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา (3) ระเบียบบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล แต่ไม่รวมถึงการจัดการศึกษาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอื่นที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งการบริหารราชการส่วนกลาง ถูกกำหนดไว้ใน มาตรา 9 ให้จัดระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง ดังนี้ (1) สำนักงานปลัดกระทรวง (2) ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มาตรา 10 การแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ (1) สำนักงานรัฐมนตรี (2) สำนักงานปลัดกระทรวง (3) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (5) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่วนราชการตาม (2) (3) (4) และ (5) มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

สำหรับการจัดระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาได้กำหนดไว้ ดังนี้

มาตรา 34 ให้จัดระเบียบบริหารราชการของเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

(1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(2) สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น

การแบ่งส่วนราชการภายในตาม (1) ให้จัดทำเป็นประกาศกระทรวงและให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในประกาศกระทรวง ทั้งนี้ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การแบ่งส่วนราชการภายในตาม (2) และอำนาจหน้าที่ของสถานศึกษาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา กำหนด

การแบ่งส่วนราชการตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 35 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล

เมื่อมีการยุบเลิกสถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง

แต่อย่างไรก็ตาม การใช้อำนาจในการบริหารราชการกรณีต่างๆของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นการใช้อำนาจตามคำสั่งมอบอำนาจจากเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีฐานอำนาจทางกฎหมายจากมาตรา 45 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ซึ่งเมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจจะมอบต่อไปไม่ได้ ตามนัยมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน และเมื่อใช้อำนาจตามที่ได้รับมอบอำนาจเพื่อออกคำสั่งทางปกครองแล้ว หากมีการอุทธรณ์ ผู้พิจารณาอุทธรณ์คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เพราะการออกคำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการเทียบเท่าปลัดกระทรวงขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พิจารณาอุทธรณ์จึงเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตาม กฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ขอ 2 การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ ให้เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ ดังต่อไปนี้ (5) นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี ในกรณีที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวง

นอกจากนี้ ยังปรากฏว่ามีกฎหมายกำหนดให้มีการกระจายอำนาจให้แก่คณะกรรมการและเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดว่า ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยมีกฎกระทรวงกำหนดการกระจายอำนาจไว้ โดยกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ข้อ 1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสถานศึกษาในอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ด้านวิชาการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ นิเทศการศึกษา แนะนำ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการของชุมชน ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ภายนอก จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน คัดเลือกหนังสือแบบเรียน พัฒนาและใช้สื่อ

(2) ด้านงบประมาณ จัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ จัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงิน

อนุมัติการใช้จ่าย ขอโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ รายงานผลการเบิกจ่าย ตรวจสอบติดตามงบประมาณและรายงานการใช้งบประมาณ การใช้ผลผลิตจากงบประมาณ ระดมทรัพยากร การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา วางแผนพัสดุ

การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้าง พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ ควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน

(3) ด้านการบริหารงานบุคคล วางแผน จัดสรร สรรหาและบรรจุแต่งตั้ง เปลี่ยนตำแหน่ง การย้ายเลื่อนขั้นเงินเดือน ลาทุกประเภท ประเมินผลการปฏิบัติงาน ดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ สั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน รายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ ออกจากราชการ จัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ เสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประเมินวิทยฐานะ ยกย่องเชิดชูเกียรติ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม การขอรับใบอนุญาต

(4) ด้านการบริหารทั่วไป ประสานงาน พัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ วางแผนการบริหารงานการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน จัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานธุรการ ดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดทำสำมะโนผู้เรียน รับนักเรียน เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา ประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ระดมทรัพยากร ทัศนศึกษา กิจกรรมนักเรียนการประชาสัมพันธ์ ประสานการจัดการศึกษา ประสานราชการ รายงานผลการปฏิบัติงาน ควบคุมภายในหน่วยงาน จัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550

ข้อ 3 ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของตนในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ด้านวิชาการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ นิเทศการศึกษา แนะนำ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการของชุมชน ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ภายนอก จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน คัดเลือกหนังสือแบบเรียน พัฒนาและใช้สื่อ

(2) ด้านงบประมาณ จัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ จัดทำแผนปฏิบัติการ ใช้จ่ายเงินอนุมัติการใช้จ่าย ขออนุญาตและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ รายงานผลการเบิกจ่าย ตรวจสอบติดตามงบประมาณและรายงานการใช้งบประมาณ การใช้ผลผลิตจากงบประมาณ ระดมทรัพยากร การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา บริหารจัดการ

ทรัพยากรเพื่อการศึกษา วางแผนพัสดุ การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของ ครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้าง พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ ควบคุมดูแล บำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน

(3) ด้านการบริหารงานบุคคล วางแผน จัดสรร สรรหาและบรรจุแต่งตั้ง เปลี่ยนตำแหน่ง การย้ายเลื่อนขั้นเงินเดือน ลาทุกประเภท ประเมินผลการปฏิบัติงาน ดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ สั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน รายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ ออกจากราชการ จัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ เสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประเมินวิทยฐานะ ยกย่องเชิดชูเกียรติ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม การขอรับใบอนุญาต

(4) ด้านการบริหารทั่วไป ประสานงาน พัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ วางแผนการบริหารงานการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน จัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานธุรการ ดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดทำสำมะโนผู้เรียน รับนักเรียน เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา ประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ระดมทรัพยากร ทัศนศึกษา กิจกรรมนักเรียนการประชาสัมพันธ์ ประสานการจัดการศึกษา ประสานราชการ รายงานผลการปฏิบัติงาน ควบคุมภายในหน่วยงาน จัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

มาตรา 69 ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนในการปกครองท้องถิ่นให้จัดระเบียบการปกครองเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา 70 ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นดังนี้

- (1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (2) เทศบาล
- (3) สุขาภิบาล
- (4) ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา 71 การจัดระเบียบการปกครององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา 72 คำว่า “ทบวงการเมือง” ตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หมายความถึงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

มาตรา 43 องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล

พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

มาตรา 8 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นนิติบุคคล

พระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ. 2496

มาตรา 7 วรรคสอง ให้เทศบาลเป็นทบวงการเมือง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครพ.ศ. 2528

มาตรา 6 ให้กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยาพ.ศ. 2542

มาตรา 7 ให้จัดตั้งเมืองพัทยาเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น...ให้เมืองพัทยานีฐานะเป็น

นิติบุคคล

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

มาตรา 30 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ดำเนินการดังนี้

(1) ให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจทำให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(ก) ภารกิจที่เป็นการดำเนินการข้ามอำนาจระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ข) ภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกระทบถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในสี่ปี

(ค) ภารกิจที่เป็นการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล ให้ดำเนินการคณะกรรมการกฤษฎีกา

(2) กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ชัดเจน โดยในระยะแรกอาจกำหนดภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แตกต่างกันได้ โดยให้ปฏิบัติตามความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งต้องพิจารณาจากรายได้และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นจำนวนประชากร ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ตลอดจนคุณภาพในการให้บริการที่ประชาชนจะได้รับ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินระยะเวลาสิบปี

(3) กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้รัฐทำหน้าที่ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ

(4) กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2544 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบ และในช่วงระยะเวลาไม่เกิน พ.ศ. 2549 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า ทั้งนี้ โดยการเพิ่มสัดส่วนตามระยะเวลาที่เหมาะสมแก่การพัฒนา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการบริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง และโดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

(5) การจัดตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนที่เกี่ยวกับการบริการสาธารณะในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นไปตามความจำเป็นและความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

พระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

มาตรา 34 กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษ จะตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ออกเป็นเขตเพื่อให้มีหัวหน้าส่วนราชการประจำเขตแล้วแต่จะเรียกชื่อเพื่อปฏิบัติงานทางวิชาการก็ได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ซึ่งพอสรรูปได้ดังนี้

ข้อ 1 ให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสถานศึกษาในอำนาจหน้าที่ของตน แล้วแต่กรณี ในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ด้านวิชาการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ นิเทศการศึกษา แนะนำ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการของชุมชน ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ภายนอก จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน คัดเลือกหนังสือแบบเรียน พัฒนาและใช้สื่อ

(2) ด้านงบประมาณ จัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ จัดทำแผนปฏิบัติการ ใช้จ่ายเงินอนุมัติการใช้จ่าย ขอบโอนและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ รายงานผลการเบิกจ่าย ตรวจสอบติดตามงบประมาณและรายงานการใช้งบประมาณ การใช้ผลผลิตจากงบประมาณ ระดมทรัพยากร การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา วางแผนพัสดุ การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้าง พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ ควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน

(3) ด้านการบริหารงานบุคคล วางแผน จัดสรร สรรหาและบรรจุแต่งตั้ง เปลี่ยนตำแหน่ง การย้ายเลื่อนขั้นเงินเดือน ลาทุกประเภท ประเมินผลการปฏิบัติงาน ดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ สั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน รายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ ออกจากราชการ จัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ เสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประเมินวิทยฐานะ ยกย่องเชิดชูเกียรติ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม การขอรับใบอนุญาต

(4) ด้านการบริหารทั่วไป ประสานงาน พัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ วางแผนการบริหารงานการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน จัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานธุรการ ดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมจัดทำสำมะโนผู้เรียน รับนักเรียน เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษาประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ระดมทรัพยากร ทัศนศึกษา กิจกรรมนักเรียนการประชาสัมพันธ์ ประสานการจัดการศึกษา ประสานราชการ รายงานผลการปฏิบัติงาน ควบคุมภายในหน่วยงาน จัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550

ข้อ 3 ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดเป็นอำนาจหน้าที่ของตนในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) ด้านวิชาการ พัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น วางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา พัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ นิเทศการศึกษา แนะนำ พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

ส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการของชุมชน ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่ภายนอก จัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงาน คัดเลือกหนังสือแบบเรียน พัฒนาและใช้สื่อ

(2) ด้านงบประมาณ จัดทำแผนงบประมาณและคำขอตั้งงบประมาณ จัดทำแผนปฏิบัติการ ใช้จ่ายเงินอนุมัติการใช้จ่าย ขออนุญาตและการขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ รายงานผลการเบิกจ่าย ตรวจสอบติดตามงบประมาณและรายงานการใช้งบประมาณ การใช้ผลผลิตจากงบประมาณ ระดมทรัพยากรการปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการศึกษา บริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา วางแผนพัสดุ การกำหนดรูปแบบรายการ หรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์ หรือสิ่งก่อสร้าง พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ ควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ จัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน

(3) ด้านการบริหารงานบุคคล วางแผน จัดสรร สรรหาและบรรจุแต่งตั้ง เปลี่ยนตำแหน่ง การย้ายเลื่อนขั้นเงินเดือน ลาทุกประเภท ประเมินผลการปฏิบัติงาน ดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ สั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน รายงานการดำเนินการทางวินัยและการลงโทษ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ ออกจากราชการ จัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ เสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ประเมินวิทยฐานะ ยกย่องเชิดชูเกียรติ ส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ส่งเสริมวินัย คุณธรรมและจริยธรรม การขอรับใบอนุญาต

(4) ด้านการบริหารทั่วไป ประสานงาน พัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ วางแผนการบริหารงานการศึกษา วิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน จัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร พัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา งานธุรการ ดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม จัดทำสำมะโนผู้เรียน รับนักเรียน เสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้ง ยุบ รวมหรือเลิกสถานศึกษา ประสานการจัดการศึกษาในระบบ นอกโรงเรียนและตามอัธยาศัย ระดมทรัพยากร ทัศนศึกษา กิจกรรมนักเรียนการประชาสัมพันธ์ ประสานการจัดการศึกษา ประสานราชการ รายงานผลการปฏิบัติงาน ควบคุมภายในหน่วยงาน จัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้มีกระทรวง 19 กระทรวง

- (1) กระทรวงกลาโหม
- (2) กระทรวงการคลัง
- (3) กระทรวงการต่างประเทศ
- (4) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (5) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- (6) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (7) กระทรวงคมนาคม
- (8) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (9) กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (10) กระทรวงมหาดไทย
- (11) กระทรวงยุติธรรม
- (12) กระทรวงแรงงาน
- (13) กระทรวงวัฒนธรรม
- (14) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- (15) กระทรวงศึกษาธิการ
- (16) กระทรวงสาธารณสุข
- (17) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (18) กระทรวงพลังงาน
- (19) กระทรวงพาณิชย์

3. ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวงทบวง หมายถึงราชการที่มีสภาพและปริมาณงานยังไม่เหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นกระทรวงได้ กฎหมายกำหนดให้สามารถจัดตั้งเป็นทบวงได้ก่อน โดยจะสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือกระทรวงใดก็ได้ หรือจะจัดตั้งโดยให้มีรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของทบวงก็ได้เช่นเดียวกัน

พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ไม่ปรากฏหน่วยงานที่เป็นทบวง

4. กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง อยู่ภายใต้การรับผิดชอบของอธิบดี หรือตำแหน่งที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นสำหรับส่วนราชการระดับกรมที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น

การแบ่งส่วนราชการภายในกรม แบ่งเป็นสำนักงานเลขานุการกรม กอง และแผนก กรมใดที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษจะแบ่งส่วนราชการเป็นอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองหรือแผนกก็ได้ การแบ่งส่วนราชการภายในกรมนี้ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

นอกจากนี้ยังมีส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และมีฐานะเป็นกรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 กำหนดให้มี 9 หน่วยงาน ดังนี้

- (1) สำนักราชเลขาธิการ
- (2) สำนักพระราชวัง
- (3) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

(4) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

(5) สำนักคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

(6) ราชบัณฑิตยสถาน

(7) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(8) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(9) สำนักงานอัยการสูงสุด

โดยส่วนราชการในลำดับที่ 1-7 อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี สำหรับส่วนราชการในลำดับที่ 8 และ 9 อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

มาตรา 19 กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมการจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหารและการศึกษา ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

มาตรา 9 ให้จัดระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง ดังนี้

(1) สำนักงานปลัดกระทรวง

(2) ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรา 10 การแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางของกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้มีหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้

(1) สำนักงานรัฐมนตรี

(2) สำนักงานปลัดกระทรวง

(3) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

(4) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(5) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ส่วนราชการตาม (2) (3) (4) และ (5) มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

พระราชบัญญัติส่งเสริมการเรียนรู้ พ.ศ. 2566

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “กรม” หมายความว่า กรมส่งเสริมการเรียนรู้

จากกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า กฎหมายเกี่ยวกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษามีจุดเริ่มต้นจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการกำหนดกลไกการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ได้กำหนดให้การบริหารราชการของ

กระทรวงศึกษาธิการ เป็นไปตามกฎหมายเฉพาะของกระทรวงศึกษาธิการ จึงมีการตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ขึ้น และกฎหมายฉบับนี้เองได้กำหนดให้มีการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาขึ้น ซึ่งในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาได้กำหนดส่วนราชการไว้สองรูปแบบ ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา โดยสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายกำหนดให้เป็นเป็นราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นแต่ประการใด ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง โดยหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งมีการตรากฎกระทรวง กระจายอำนาจให้แก่คณะกรรมการและเขตพื้นที่การศึกษา และประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระจายอำนาจให้แก่คณะกรรมการและเขตพื้นที่การศึกษา แต่ไม่ปรากฏว่า อำนาจที่กระจายมาที่มีมาจากส่วนใด เดิมเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดตามกฎหมายใด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งกฎกระทรวงและประกาศมีลักษณะเป็นเพียงการอธิบายขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่แล้วตามคำสั่งมอบอำนาจ หรือมีลักษณะเป็นเพียงคำพรรณนางาน มากกว่าการกระจายอำนาจ ส่วนประเด็นเรื่องการออกคำสั่งมอบอำนาจเพื่อให้หน่วยงานการศึกษาในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการแก้ปัญหาในทางบริหารเพื่อให้มีอำนาจในการบริหารราชการ และไม่ได้เป็นไปตามหลักการกระจายอำนาจแต่ประการใด และแม้ว่ามาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 จะให้อำนาจแก่กระทรวง ทบวง กรม ที่มีเหตุพิเศษ ให้สามารถเสนอพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งหน่วยงานราชการส่วนกลางไปประจำอยู่ที่ส่วนภูมิภาคได้ แต่ต้องเป็นเพียงหน่วยงานทางวิชาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง กลไกการกำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดินแบบประชารัฐ ของคณะอนุกรรมการศึกษาระบบข้อมูล กำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดินแบบประชารัฐ ในคณะกรรมการการบริหารราชการแผ่นดิน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ 2560

คณะอนุกรรมการได้ดำเนินวิธีการศึกษาที่นำมาใช้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นการทบทวนแนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ แนวคิดเรื่องความตระหนักรู้ของประชาชน ความไว้วางใจสาธารณะ ประชาธิปไตย การกำกับดูแลโดยภาครัฐและภาคประชาชน รวมไปถึงการทบทวนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแล การติดตามตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และวาระการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการการปฏิรูป

การบริหารราชการแผ่นดิน สถาปนิกรูปแห่งชาติ ส่วนที่สองเป็นการประชุมร่วมกับผู้แทนองค์กร/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวม 11 หน่วยงาน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ตลอดถึงแนวทางการพัฒนาการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของระบบราชการและส่วนที่สามเป็นการจัดเสวนาทงวิชาการสาธารณะ เพื่อรับฟังและรวบรวมความคิดเห็นจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปจนถึงสาธารณชนโดยรวม สำหรับนำมาปรับปรุงผลการศึกษาให้มีความสมบูรณ์สูงสุดต่อไป โดยมีกรอบแนวคิดนำที่ได้จากการศึกษาขั้นต้นครอบคลุม 4 มิติในการกำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดิน ได้แก่ มิติองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแล มิติหน่วยงานที่ถูกกำกับดูแล

มิติระบบข้อมูลข่าวสารในการบริหารราชการแผ่นดิน และมิติการสื่อสาร การมีส่วนร่วมแบบประชารัฐผลการศึกษาคำคัญ พบว่า ปัญหาในการกำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดินประกอบด้วย 4 ประเด็นหลัก ได้แก่

องค์กรกำกับดูแล ตรวจสอบ และ ประเมินผล พบว่าปัญหาหลักมีดังนี้

(1) องค์กร/หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล มีหลากหลายหน่วยงานซึ่งส่วนใหญ่มีบทบาทดำเนินการตรวจสอบในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตการใช้จ่ายงบประมาณ ส่วนการตรวจสอบประสิทธิภาพการทำงาน (Performance) มีการดำเนินการน้อยอย่างไรก็ตามปัจจุบันมีบางหน่วยงานเริ่มมีแผนการกำกับดูแลครอบคลุมด้านประสิทธิภาพการทำงาน

(2) กลไกการทำงานขององค์กร/หน่วยงานกำกับดูแล ส่วนใหญ่นั้นการกำกับดูแลในเชิงการสอบทาน และการประเมินผลผลิต การตรวจสอบจะเริ่มดำเนินการเมื่อเกิดความเสียหายขึ้นแล้ว ซึ่งบางครั้งความเสียหายมีมาก และการแก้ปัญหาที่มีความซับซ้อนพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

(3) วิธีการกำหนดตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน ส่วนใหญ่สะท้อนถึงผลผลิตมากกว่าผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ของดำเนินงานที่แท้จริงในเชิงประสิทธิผลและประสิทธิภาพทำให้ผลการประเมินไม่สามารถถูกนำมาใช้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนการพัฒนาประเทศได้อย่างต่อเนื่อง

(4) การรายงานผลการกำกับดูแล ตรวจสอบ และประเมินผลไม่สามารถนำไปใช้ เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดินได้ เนื่องจากการรายงานผลเป็นการรายงานผลย้อนหลัง ไม่ทันเวลากับเหตุการณ์จริง (Real time) ทำให้ข้อมูลจากการรายงานผลไม่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปพัฒนาการบริหารราชการแผ่นดิน หรือ เพื่อการป้องกันปัญหาในเชิงรุก

มติสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ครั้งที่ 35/2559 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2559

สภาพปัญหาการบริหารราชการไทยในปัจจุบัน

การรวมศูนย์อำนาจการปกครองไว้ที่ราชการบริหารส่วนกลาง ถึงแม้การบริหารราชการจะมีการจำแนกออกเป็นการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น แล้วก็ตาม รวมทั้งปัจจุบันก็ยังพบว่า การจำแนกการบริหารราชการส่วนกลางมิได้สอดคล้องกับหลักการแบ่งอำนาจอย่าง

แท้จริงเพราะมีการจัดตั้งราชการส่วนกลางในส่วนภูมิภาคมากขึ้น แต่อำนาจสั่งการหรือตัดสินใจในส่วนใหญ่ก็ยังคงรวมศูนย์ไว้ที่ราชการส่วนกลาง ขาดการมอบอำนาจ/กระจายอำนาจอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การจัดบริการสาธารณะหลายเรื่องที่ถูกคงไว้กับส่วนกลางเกิดความล่าช้า ซึ่งเมื่อรัฐขยายบทบาทและภารกิจของตนให้กว้างขวางออกไปปัญหาต่าง ๆ ที่ส่วนกลางเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจ และให้บริการก็จะยิ่งทวีมากขึ้น นอกจากนี้ การจัดบริการสาธารณะในรูปแบบเดียวกันตลอดทั่วทั้งประเทศก็ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ โดยสมควรทบทวนโครงสร้างส่วนราชการที่ปฏิบัติงานให้พื้นที่ภูมิภาค (Review)

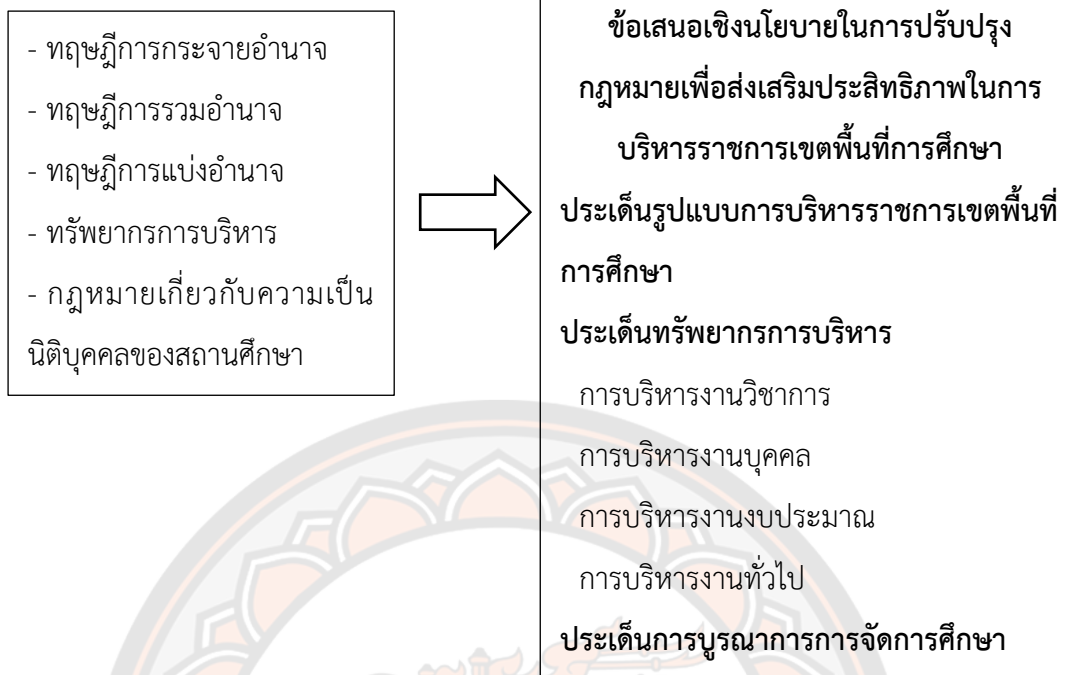
1. ในกรณีที่ราชการส่วนกลาง (กระทรวง) ไปจัดตั้งหน่วยงานหลายหน่วยในภูมิภาค และหน่วยงานเหล่านั้นมีภารกิจในลักษณะเดียวกัน ควรบูรณาการภารกิจของหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงเดียวกันให้เหลือเพียงหน่วยงานเดียว เพื่อลดปัญหาความซ้ำซ้อนของบทบาทและภารกิจ อีกทั้งเป็นการสร้างความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการของราชการบริการส่วนกลาง

2. ปัจจุบันพบว่า มีหลายหน่วยงานไปตั้งสำนักงานในต่างจังหวัด โดยไม่มีกฎหมาย หรือข้อบังคับใด ๆ กำกับไว้ ด้วยเหตุนี้ จึงควรทำรายการ (List) ว่ามีกระทรวง ทบวง กรม ใดที่มีความจำเป็นจะต้องจัดตั้งหน่วยงานในภูมิภาค และในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องจัดตั้งหน่วยงานในภูมิภาค หน่วยงานเหล่านั้นต้องมีภารกิจเชิงวิชาการหรือมีส่วนราชการเชิงวิชาการมากกว่าเชิงปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการของมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534

3. เนื่องจากมีราชการบริหารส่วนกลางบางหน่วยงานสงวนอำนาจไว้ ไม่มีการแบ่งอำนาจให้ราชการบริหารส่วนภูมิภาคอย่างแท้จริง เพราะอำนาจการตัดสินใจบางภารกิจยังคงเป็นของราชการบริหารส่วนกลาง การทบทวนโครงสร้างจึงควรยึดหลักการที่ว่า การทำงานของข้าราชการในจังหวัดควรเป็นความรับผิดชอบของจังหวัดโดยตรง ซึ่งคำว่า “จังหวัด” ไม่ได้หมายความเฉพาะ ผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้นแต่หมายความรวมถึงส่วนราชการหรือคณะกรรมการจังหวัดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภารกิจนั้นด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี กฎหมายและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ดังแสดงดังภาพ

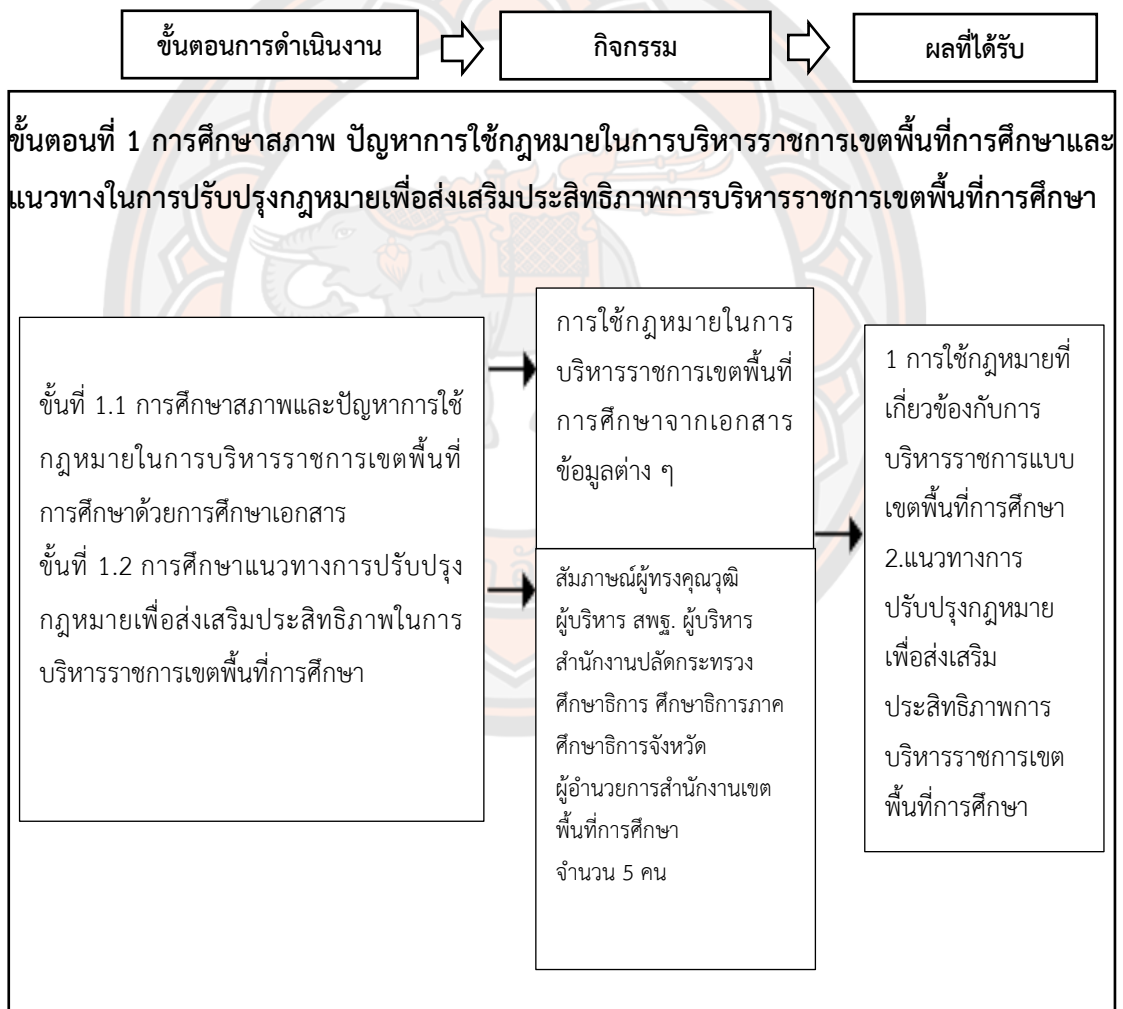
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาถึงสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา อันนำไปสู่การปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ไขปัญหา และสร้างข้อเสนอการพัฒนากฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ ในการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

ภาพ 2 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาและ แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาและ
แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาแบ่ง
ออกเป็น 2 ชั้นย่อย ดังนี้

ชั้นที่ 1.1 การศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่ การศึกษา

เป็นการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายใน
การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

1. แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้น
ในการวิจัย โดยการศึกษาหลักการ แนวคิด และสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารราชการ จากเอกสารแนวคิดทฤษฎีต่างๆปรากฏ
ว่ารูปแบบในการบริหารราชการจะประกอบไปด้วย 1.1 ทฤษฎีการกระจายอำนาจ ซึ่งใช้กับองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นโดยมีสาระสำคัญคือ ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้ง มีอำนาจนิติบัญญัติภายใต้
รัฐธรรมนูญ มีความเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารทรัพยากรของตนเอง จากกฎหมายจัดตั้งและ
จากการถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค ซึ่งไม่เกี่ยวกับการการมอบอำนาจ และอยู่
ภายใต้การกำกับดูแลของหัวหน้าหน่วยงานในการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งได้แก่ นายอำเภอ
และผู้ว่าราชการจังหวัด 1.2 ทฤษฎีการรวมอำนาจ เป็นแนวคิดทฤษฎีที่กล่าวถึงการรวมการบริหาร
ราชการที่สำคัญไว้ที่ส่วนกลางในการกำหนดนโยบายแนวทางในการบริหารราชการต่างๆของประเทศ
1.3 ทฤษฎีการแบ่งอำนาจ เป็นแนวคิดที่กำหนดให้มีตัวแทนของราชการส่วนกลาง ไปปฏิบัติหน้าที่
ประจำอยู่ที่ส่วนภูมิภาค ซึ่งได้รับอำนาจมาบางส่วนและอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของการบริหาร
ราชการส่วนกลาง โดยการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาไม่ตรงกับรูปแบบการบริหารราชการอื่น
จึงมีความจำเป็นต้องมอบอำนาจการบริหารราชการจากส่วนกลาง ซึ่งมีความเข้าใจว่าการมอบอำนาจ
คือการกระจายอำนาจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรการบริหาร มีการจำแนกทรัพยากรในการบริหาร
หน่วยงานหรือองค์กรไว้ 4 ประการ อันประกอบด้วย คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ

3. การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึงการกำหนดให้สถานศึกษา มีความเป็น
นิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารทรัพยากรต่างๆได้เพื่อขับเคลื่อนภารกิจจัดการศึกษาให้บรรลุ
วัตถุประสงค์

3.1 กฎหมายเกี่ยวกับความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา เป็นกฎหมายที่กำหนดให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเป็นนิติบุคคล โดยได้กำหนดไว้ในมาตรา 34(2) และมาตรา 35 ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2547

4. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพนั้นมีความหมายอย่างกว้างที่รวมถึงคุณภาพของประสิทธิภาพหรือผลลัพธ์ด้วย โดยมีความหมายถึงการทำงานที่มีความคุ้มค่าและประหยัด ในการใช้ทรัพยากรหรือต้นทุน และยังรวมไปถึงการได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่มีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมายอีกด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผลผลิตที่ได้ต้องตรงกับความต้องการด้วย มิใช่เพียงทำงานเสร็จด้วยความรวดเร็วและใช้ต้นทุนน้อยเท่านั้น ผลลัพธ์ที่ได้ต้องมีคุณภาพตรงตามความต้องการด้วย ซึ่งหากพิจารณาถึงความหมายของ ประสิทธิภาพในบริบทด้านการจัดการศึกษา ก็ย่อมมีความหมายว่า ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษานั้น คือ กระบวนการจัดการศึกษาที่มีความคุ้มค่าและถูกต้องในการผลิตผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย โดยเมื่อได้พิจารณาเป้าหมายที่แท้จริงของการจัดการที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมาย คือ การผลิตผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ซึ่งจะต้องดำเนินการผ่าน โดยการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การจัดการศึกษาจึงมิใช่เพียงการให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีลักษณะอันพึงประสงค์ หากแต่ต้องพัฒนาศักยภาพเฉพาะของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้สามารถประกอบอาชีพได้ตามความถนัดของตนเองอีกด้วย

5. แนวคิดเกี่ยวกับการบูรณาการ คือ การบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงาน (Result) ตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก เป็นการทำงานหลายหน่วยงานโดยอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญการของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกันเฉพาะด้านทำงานภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์เดียวกัน โดยร่วมกันคิดร่วมกันทำงาน โดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ มุ่งสู่ผลสำเร็จและเป้าหมายของงานร่วมกัน บริหารจัดการในแนวราบมีเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยได้รับการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการจัดตั้งการบริหารราชการส่วนกลางไว้ที่ราชการส่วนภูมิภาคมากขึ้น โดยไม่มีกฎหมายรองรับ ไม่เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีใดๆ การตรวจสอบการปฏิบัติราชการมุ่งเน้นที่การตรวจสอบทุจริตและมีหน่วยงานในการทำหน้าที่ดังกล่าวจำนวนมาก แต่มีการตรวจสอบเรื่องประสิทธิภาพในการทำงานน้อย

ซึ่งจากการสังเคราะห์เอกสาร ปรากฏว่า การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ประเด็น ได้แก่ รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบูรณาการการจัดการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสังเกตแบบเอกสาร การศึกษาสภาพ และปัญหา การใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา (รายละเอียดของแบบสังเกตแบบเอกสาร แสดงในภาคผนวก)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศซึ่งเผยแพร่เป็นตำรา เอกสาร หรือเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

การศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 3) การบูรณาการการจัดการศึกษาได้แก่ ผู้บริหารส่วนราชการกระทรวงศึกษาธิการ หน่วยงานการศึกษาระดับบริหารจัดการศึกษาในภูมิภาคซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

1.1 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษา ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับต้น

1.2 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการในราชการบริหารส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษา ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับต้น

1.3 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการในระดับภาค ที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการ การจัดการศึกษาตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทบริหารระดับต้น

1.4 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.5 เป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาในระดับจังหวัด ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าประเภทผู้อำนวยการระดับสูง

1.6 เป็นผู้ใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรงเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี

ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ดังนี้

1. นายสุทิน แก้วพนา รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารราชการส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษา

2. นายพัฒนา พัฒนทวีดล รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาโดยตรง

3. นายเจษฎาภรณ์ พรหนองแสน ศึกษาธิการภาค 17 ผู้เชี่ยวชาญการบริหารราชการ หน่วยงานการศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาระดับภาค

4. นายพิเชษฐ วันทอง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการหน่วยงานการศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

5. นายณัฐชัย ใจเย็น ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารราชการ หน่วยงานการศึกษาที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาระดับจังหวัด

6. นายธีรภัทร์ บรรณโสภิชฐ์ นิตกรชำนาญการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปฏิบัติงานด้านกฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อ ส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ แบบมี โครงสร้าง (Structure Interview) แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์การศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อ ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาใน 2 ประเด็น ได้แก่

1. สภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
2. แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

2.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายใน การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ ที่มีความเหมาะสมเพื่อร่างแบบสัมภาษณ์

2.2.2 กำหนดประเด็นคำถามในการสร้างเครื่องมือเพื่อให้ครอบคลุมกับเนื้อหาสาระ และจุดมุ่งหมายของการศึกษา ในการสัมภาษณ์เพื่อร่างแบบสัมภาษณ์

2.2.3 นำร่างแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไขพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษา เพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีความชัดเจนถูกต้อง สมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์

2.2.4 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content validity) และหาดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาของแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยที่เกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง มีดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีเนื้อหาไม่สอดคล้องตามนิยามศัพท์เฉพาะ

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 3 คน ได้แก่

1. รศ.ดร.จิตติมา วรรณศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ

บริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. ดร.สมเกียรติ บุญรอด อดีตผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. นายธนู ขวัญเดช รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) โดยเกณฑ์คัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ใช้เป็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ N แทนจำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการหาค่า IOC พบว่า ข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

2.2.5 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและนำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอทำหนังสือถึง ผู้ทรงคุณวุฒิในการเข้าสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยประสานกับผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อส่งแบบสัมภาษณ์ที่จัดทำไว้ทางไปรษณีย์และทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อหน่วยงานหน่วยงานการศึกษาทางโทรศัพท์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์เพื่อขอสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจัดบันทึกและนำมาสรุปวิเคราะห์ประเด็นการสัมภาษณ์ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลสัมภาษณ์หน่วยงานฯ

ที่	หน่วยงาน	วันสัมภาษณ์
1	นายสุทิน แก้วพนา รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	15 พฤศจิกายน 2565
2	นายพัฒนา พัฒนทวีตล รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	15 พฤศจิกายน 2565
3	นายเจษฎาภรณ์ พรหนองแสน ศึกษาธิการภาค 17	26 ตุลาคม 2565
4	นายพิเชษฐ์ วันทอง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากรุงเทพมหานคร	27 ธันวาคม 2565
5	นายณัฏชัย ใจเย็น ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี	29 ธันวาคม 2565
6	นายธีรภัทร์ บรรณโศภิชฐ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ สพฐ.	29 ธันวาคม 2565

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่ศึกษามาวិเคราะห์
2. นำข้อมูล ที่ได้จากการศึกษาในขั้นตอนที่ 1 ยกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
3. นำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสม
4. นำข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปดำเนินการปรับปรุงแก้ไขจัดทำเป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยดำเนินการ ดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 9 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการ ราชการส่วนกลางที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่

ดร.บุญรักษ์ ยอดเพชร	อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานและอดีตเลขาธิการคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา
---------------------	---

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการระดับภาคที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่

นายนรา เหล่าวิเชียร	อดีตศึกษาธิการภาค 17
---------------------	----------------------

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการระดับจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่

นายภัทรวรรณ แก้วนิลบรรวิษณ์	ศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก
-----------------------------	---------------------------

กลุ่มที่ 4 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารส่วนราชการระดับเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

1. ดร.กิตติพงศ์ พิพัฒน์ศิริพงศ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 38 และ 39
2. นายนิสิต เนินเพิ่มพิสุทธิ์ อดีตรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพ 1
3. ดร.วิทยา เกษอาจ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์

กลุ่มที่ 5 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานกลุ่มงานบริหารงานบุคคล งานวิชาการ
งานการเงินและงบประมาณ ไม่น้อยกว่า 1 ปี จำนวนกลุ่มละ 1 คน ประกอบด้วย

1. นางสาวพัฒนา เต็มเพชร ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
2. นางธมลวรรณ อริยะจักร์ ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่
3. นางสาวทิวาพร พุกกลิ่น ผู้อำนวยการกลุ่มกลุ่มบริหารงานบุคคล
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
4. นางสาวเผอัญ วรชัยทับทิม ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศและติดตามประเมินผล
การจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย

กลุ่มที่ 6 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า
1 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่

- ดร.อรรถพงษ์ อินตะวงษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชาติตระการวิทยา

กลุ่มที่ 7 ผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติราชการด้านการสอน ไม่น้อยกว่า 4 ปี
จำนวน 1 คน ได้แก่

- นางสาวจิตราภรณ์ อินทิพย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านยางเมือง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุโขทัย เขต 1

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การตรวจสอบข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

2.1.1 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และบันทึกข้อเสนอแนะ (Open Form) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ประเด็นพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ทรัพยากรการบริหาร 3) การบูรณาการการจัดการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 นำรายการของร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา มาจัดทำเป็นรายการข้อคำถาม

2.2.2 จัดทำเป็นแบบตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของการใช้ภาษา

2.2.3 นำข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์เพื่อนำไปสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ

2.2.4 นำแบบตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นรายบุคคล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการทำหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความอนุเคราะห์พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบ

3.2 ผู้วิจัยติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิทางโทรศัพท์ เพื่อส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความเหมาะสมของร่างข้อเสนอถึงผู้ทรงคุณวุฒิทางไปรษณีย์และจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมแนบโครงการวิทยานิพนธ์และร่างข้อเสนอเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอ

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากเครื่องมือฉบับที่ 1 โดยการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงข้อเสนอให้เหมาะสม ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอ

ที่	ผู้ทรงคุณวุฒิ	วันสัมภาษณ์
1	ดร.บุญรักษ์ ยอดเพชร	10 กรกฎาคม 2567
2	นายนิสิต เนินเพิ่มพิสุทธิ์	10 กรกฎาคม 2567
3	นายนรา เหล่าวิชา	10 กรกฎาคม 2567
4	นายภัทรวรรณ แก้วนิลบรรวิษัญ	10 กรกฎาคม 2567
5	ดร.กิตติพงศ์ พิพัฒน์ศิวพงศ์	17 กรกฎาคม 2567
6	ดร.วิทยา เกษอาจ	20 กรกฎาคม 2567
7	ดร.อรรถพงษ์ อินตะวงษ์	21 กรกฎาคม 2567
8	นางสาวพัฒนา เต็มเพชร	25 กรกฎาคม 2567
9	นางธมลวรรณ อริยะจักร์	26 กรกฎาคม 2567
10	นางสาวทิวาพร พุกกลิ่น	27 กรกฎาคม 2567
11	นางสาวเพ็ญ วงษ์ทับทิม	27 กรกฎาคม 2567
12	นางสาวจิตราภรณ์ อินทิพย์	28 กรกฎาคม 2567

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังที่ บุญชมศรีสะอาด (2554, น. 121) ระบุ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง ข้อเสนอ ๑ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง ข้อเสนอ ๑ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ข้อเสนอ ๑ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง ข้อเสนอ ๑ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง ข้อเสนอ ๑ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินมีความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาไปใช้ พิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้น

ไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การประเมินในขั้นตอนนี้เป็นการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษามีรายละเอียดดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย จังหวัดตาก พิชณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ พิษณุโลก นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี รวม 29 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบูรณาการการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 ผู้วิจัยนำรายละเอียดของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่ศึกษามากำหนดเป็นข้อคำถาม

2.2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

2.2.3 ผู้วิจัยนำร่างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการ

เขตพื้นที่การศึกษา เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษาแล้วแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง

3.3 ได้รับแบบสอบถาม กลับคืนจำนวน 29 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 รวบรวมแบบประเมินเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ และร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเพื่อประเมินความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ดังที่ บุญชม ศรีสะอาด (2554, น. 121) ระบุดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตัดสินความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ในการนำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาไปใช้พิจารณาจากค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน สำหรับข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1.1 ผลการศึกษาจากเอกสาร ถึงสภาพและปัญหาการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาได้ 3 ประเด็น ดังนี้

ตาราง 3 แสดงผลการศึกษาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
1.รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา	การใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา	การใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ในประเด็นรูปแบบการบริหาร
กรมการปกครอง, (2558)	การบริหารราชการของหน่วยงานราชการทั่วไปจะถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ดังนี้	ราชการ การกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นการบริหารราชการที่มีลักษณะต่างไปจาก
ภิญโญ พัทธชนะพันธ์	1. รูปแบบการบริหารราชการ	การบริหารราชการรูปแบบอื่น

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
(2555) วุฒิสภา ตันไชย	ส่วนกลาง หลักการรวมอำนาจ เป็น หลักการอันเป็นที่มาของการบริหาร	จึงไม่ตรงกับกฎหมายอื่น ๆ ที่มี อยู่ ไม่ใช่ราชการส่วนกลาง ส่วน
(2557) ณัฐพร รอดเจริญ	ราชการ ส่วนกลาง ซึ่งหมายถึง การ บริหารราชการโดยให้อำนาจการ	ภูมิภาคและไม่ใช่ราชการส่วน ท้องถิ่นตามกฎหมาย จึงมีการ
(2556) กรีช ภูณิยามา	บังคับบัญชาและการวินิจฉัยสั่งการ สูงสุดอยู่ในส่วนกลาง โดยจะมีการ	แก้ปัญหาโดยการมอบอำนาจ จากส่วนกลาง แต่เกิดปัญหา
(2550) นฤเทพ ใจสุทธิ	แบ่งส่วนราชการออกเป็น กระทรวง ทบวงกรม หรือส่วนราชการที่	ต่อมา คือ
(2550) นครินทร์ เมฆไตร	เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็น ส่วนราชการดังกล่าวนี้มีฐานะเป็นนิติ	1. ทำให้ต้องมีการแก้ปัญหาการ บริหารราชการโดยการมอบ
รัตน์ (ม.ป.ป.)	บุคคล มีอำนาจในการวินิจฉัยสั่งการ ขั้นสุดท้ายในการอนุมัติ ระวังหรือ	อำนาจจากส่วนกลาง ซึ่งมีผลที่ ตามมาคือไม่สามารถมอบต่อได้
สุทธินันท์ สุวรรณ วิจิตร	แก้ไข เพิกถอนการกระทำต่างๆและ มีการปกครองเป็นไปตามลำดับชั้น	และการพิจารณาอุทธรณ์ก็เป็น รัฐมนตรีว่าการ
และคณะ(2564)	อีกทั้งยังมีการรวมการบริหารงาน บุคคลไว้กับส่วนกลางทั้งในด้านการ บังคับบัญชา การสรรหา การบรรจุ การแต่งตั้ง	กระทรวงศึกษาธิการพิจารณา อุทธรณ์
	2. รูปแบบการบริหารราชการส่วน ภูมิภาค หลักการแบ่งอำนาจจึงเป็น หลักการพื้นฐานของ การบริหาร ราชการส่วนภูมิภาค ซึ่งมีความหมาย ว่า เป็นการบริหารราชการโดย ราชการส่วนกลางได้มอบหมายให้ เจ้าหน้าที่ของตน ไปปฏิบัติหน้าที่ใน ส่วนภูมิภาค โดยได้มอบอำนาจใน การวินิจฉัยสั่งการบางส่วนให้แก่ ข้าราชการที่ไปประจำที่ส่วนภูมิภาค ดังกล่าวด้วย	2. การมอบอำนาจเป็นแบบ บังคับเพราะจะต้องแก้ปัญหาทำ ให้ ผู้มอบอาจไม่มีดุลพินิจใน การเลือกตัวผู้รับมอบและ ภารกิจที่มอบอำนาจได้ อีกทั้ง เมื่อมอบอำนาจแล้วผู้มอบจะใช้ อำนาจนั้นควบคู่กันได้ด้วย หรือไม่ยังคงมีความเห็นในทาง ขัดแย้งกันเมื่อมอบอำนาจแล้ว ก่อให้เกิดปัญหาในการบริหาร ราชการ หลายประการ คือ เป็น กฎหมายที่ตราขึ้นแล้วบังคับให้ มีการมอบอำนาจ ทั้งที่การมอบ อำนาจเป็นอำนาจดุลพินิจใน

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
<p>3. รูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น หมายถึง การกระจายอำนาจปกครอง จึงหมายความว่า การที่รัฐบาลกลาง ได้ถ่ายโอนอำนาจให้แก่องค์กรอื่นซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคล และมีที่มาจากการเลือกตั้ง ให้สามารถใช้อำนาจที่ได้รับมอบมา มีทรัพยากรบุคคลงบประมาณขององค์กรนั่นเอง เพื่อนำมาใช้บริหารงานและจัดทำบริการสาธารณะในเขตขององค์กรอย่างเป็นอิสระ โดยรัฐบาลส่วนกลางเพียงแต่ทำหน้าที่กำกับดูแลเท่านั้น</p> <p>การบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการมีรูปแบบตามกฎหมายเฉพาะ ซึ่งกฎหมายเฉพาะ ได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กำหนดรูปแบบไว้ ในมาตรา 6 มี 3 รูปแบบคือ ระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ระเบียบบริหารราชการในสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล โดยการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาจะประกอบด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคล ได้ถูกกำหนดขึ้น</p>	<p>การพิจารณาของผู้มีอำนาจว่าจะพึงมอบอำนาจแก่บุคคลใดเรื่องใด ขณะเดียวกันแนวทาง การพิจารณาเรื่องผลของการมอบอำนาจยังคงมีความขัดแย้งกัน กล่าวคือ เมื่อมีการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนโดยสมบูรณ์ แนวทางในการใช้อำนาจของผู้มอบอำนาจควบคุมไปกับผู้รับมอบอำนาจนั้นจะมีได้หรือไม่เพียงใด อีกทั้งการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยอาศัยคำสั่งมอบอำนาจมีลักษณะเป็นการข้ามลำดับชั้นการพิจารณา</p> <p>กริช ภูฎิยามา (2550) เนื่องจากความเข้าใจว่าการมอบอำนาจ คือการกระจายอำนาจ นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (ม.ป.ป.)</p>	

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
	<p>เพื่อให้เป็นการบริหารราชการ รูปแบบพิเศษรองรับการกระจาย อำนาจ จึงมีความแตกต่างจากการ บริหารราชการส่วนกลาง ส่วน ภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น แต่ กฎหมายที่ใช้ในการบริหารราชการ กำหนดไว้เพื่อการบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วน ท้องถิ่นไม่รองรับ จึงมีการมอบ อำนาจการบริหารราชการจาก ส่วนกลางให้แก่ สถานศึกษา และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็น การปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการ กพฐ.</p>	
<p>วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2551) Simon, Herbert A. (1972) Wholstetter (1995) สมคิด เลิศไพฑูรย์ และคณะ.(2553) สฎายุ ธีระวิชิต ตระกูล.(2555)</p>	<p>ปัญหาเรื่องอำนาจของสถานศึกษา หรือเขตพื้นที่การศึกษาในการบริหาร ราชการ ไม่ตรงกับการบริหาร ราชการรูปแบบอื่นทำให้ต้องมีการ มอบอำนาจแบบบังคับและเมื่อมีการ พิจารณาอุทธรณ์ก็ข้ามลำดับการ พิจารณา รวมถึง เมื่อมอบอำนาจ แล้วก็ไม่สามารถมอบต่อไปได้ กรีช ภูณิยามา(2550) ได้กล่าวถึง ปัญหาที่เกิดในขั้นตอนของการมอบ อำนาจการบังคับให้มอบอำนาจมี ปัญหาเรื่องอิสระในการตัดสินใจมอบ อำนาจ เมื่อมีการมอบอำนาจให้ กระทำการแทนโดยสมบูรณ์ แนวทางในการใช้อำนาจควบคู่ไปกับ</p>	<p>สมคิด เลิศไพฑูรย์และคณะ. (2553) อำนาจของสถานศึกษา กฎหมายยังไม่ได้ให้อำนาจที่ เป็นของตนเองอย่างแท้จริง ที่มี ปรากฏก็เป็นเพียงลักษณะการ มอบอำนาจเฉพาะเรื่องเท่านั้น ยังถือว่าไม่ได้เกิดการมอบ อำนาจให้สถานศึกษานิติบุคคล แต่อย่างใด และโดยหลักนิติ บุคคลตามกฎหมายมหาชนจะมี อำนาจได้ก็ต่อเมื่อมีกฎหมาย เขียนให้อำนาจไว้เท่านั้น สฎายุ ธีระวิชิตตระกูล(2555) กฎกระทรวงที่มีแม่จะ กำหนดให้สำนักงาน</p>

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
	<p>ผู้รับมอบอำนาจนั้นจะมีได้หรือไม่ เพียงใดสืบเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้สถานศึกษาที่เป็นนิติบุคคลดังกล่าวเป็นการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาแต่สำหรับการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกฎหมายต่างๆได้ กำหนดนิยาม คำว่า ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ ไว้โดยไม่ได้ กำหนดให้รวมถึงการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษาด้วย จะเห็นได้ว่าการบริหารราชการของสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นนิติบุคคล ตามหลักการกระจายอำนาจและเป็นการบริหารราชการแบบเขตพื้นที่การศึกษา โดยไม่มีไม่มีฐานะเป็น กระทรวง ทบวง กรม รวมถึง ไม่เป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค อีกทั้งไม่เป็นราชการส่วนท้องถิ่น จึงไม่อาจใช้อำนาจของตนเองเพื่อบริหารราชการหลายประการได้</p>	<p>คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) มอบอำนาจผ่านมาทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และให้มอบต่อมาให้ถึงระดับสถานศึกษา แต่ข้อเท็จจริงพบว่าเป็นเพียงการมอบอำนาจเฉพาะเรื่องที่อาศัยคำสั่งเป็นเรื่อง ๆ มิใช่การมอบอำนาจเป็นการทั่วไปในลักษณะที่จะสามารถดำเนินการตัดสินใจ และบริหารสถานศึกษานิติบุคคลได้เป็นงานประจำได้โดยตรงเหมือนหน่วยงานราชการที่เป็นนิติบุคคลอื่นทั่วไป ส่งผลให้เกิดช่องว่างในทางปฏิบัติเพราะไม่เกิดการกระจายอำนาจมาสู่สถานศึกษา</p>
<p>2. ทรัพยากรการบริหาร วิรัช วิรัชนิภาวรรณ.</p>	<p>จากเอกสารปรากฏแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทรัพยากรในการจัดการศึกษา มีข้อสรุปตรงกันว่าอย่างไร</p>	<p>1 สถานศึกษาไม่สามารถระดมทรัพยากรได้เอง และการใช้ประโยชน์จากที่ดินของ</p>

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
(2551) รังสรรค์ อินทน์ จันทน์ (2552) Simon, Herbert A. (1972) William T.Greenwood (1965)	น้อยต้องประกอบด้วย คน เงิน การ จัดการ และวัสดุอุปกรณ์	สถานศึกษามีกฎหมายควบคุม การใช้แตกต่างกันตลอดจนการ นำที่ดินอื่นนอกจากที่ดินของ สถานศึกษาโดยตรง ไปแสวงหาประโยชน์เพื่อนำ รายได้มาจัดการศึกษายังคงเป็น การดำเนินการที่ไม่มีกฎหมาย ให้อำนาจ 2 สถานศึกษาไม่สามารถสรรหา บุคลากรให้ตรงตามความ ต้องการของสถานศึกษา ทำให้ การจัดการศึกษายังไม่มี บุคลากรในสัดส่วนที่เหมาะสม กับผู้เรียน 3 การบริหารงานวิชาการไม่ ตอบสนองต่อผู้เรียนรายบุคคล จำกัดเพียงเฉพาะในหลักสูตร แกนกลางที่สอดคล้องกับผู้เรียน เพียงบางกลุ่ม 4 การจัดสรรงบประมาณไม่ สอดคล้องกับบริบทของ สถานศึกษา สถานศึกษาขนาด เล็กไม่อาจจัดการศึกษาได้อย่าง มีประสิทธิภาพภายใต้ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร
การบริหารงาน ทั่วไป พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 59 ให้สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการปกครอง ดูแล	สถานศึกษาไม่มีอิสระในการหา รายได้ทั้งจากทรัพย์สินใน สถานศึกษา และยังต้องส่งคืน เป็นรายได้แผ่นดิน ที่ดินอันเป็น

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
พ.ศ. 2542 มาตรา 59 ราชกิจจานุเบกษา. (2542)	บำรุงรักษา ใช้ และจัดหา ผลประโยชน์จากทรัพย์สินของ สถานศึกษา ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุ ตาม กฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ และที่ เป็นทรัพย์สินอื่น รวมทั้งจัดหารายได้ จากบริการของสถานศึกษาและเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษาที่ไม่ขัดหรือ แย้งกับนโยบาย วัตถุประสงค์ และ ภารกิจหลักของสถานศึกษา บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษา ของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้ อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือ แลกเปลี่ยนจากรายได้ของ สถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา บรรดารายได้และผลประโยชน์ของ สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราช พัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิด สัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิด จากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สิน หรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้ เงินงบประมาณไม่เป็นรายได้ที่ต้อง นำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมาย ว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่า ด้วยวิธีการงบประมาณ บรรดารายได้และผลประโยชน์ของ สถานศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นนิติบุคคล รวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราช	ที่ตั้งของสถานศึกษามีหลาย ประเภทการควบคุมการใช้ก็มี ความแตกต่างกัน การระดม ทรัพยากรก็ไม่สามารถทำได้เอง อีกทั้งยังมีประเด็นที่จะต้องขอ อนุญาตทำการเรียกรออีกด้วย 2.การแสวงหารายได้ ที่ดินของ สถานศึกษาเอง สามารถทำได้ ตามหลักเกณฑ์ สพฐ. ส่วนที่ดิน ประเภทอื่น ตามกฎหมาย ควบคุม เช่น ที่ราชพัสดุ ต้อง เป็นไปตาม นโยบาย วัตถุประสงค์ ภารกิจหลัก ซึ่ง แนวทางการตีความค่อนข้าง เคร่งครัดทำให้สถานศึกษาไม่ สามารถเอาที่ดินออกหา ประโยชน์ได้ นอกจากกรณี ดังกล่าวการประโยชน์จะกระทำ โดยสำนักงานธนารักษ์ส่วน รายได้สำนักงานธนารักษ์พื้นที่ เก็บและนำส่งเป็นรายได้ แผ่นดิน ,ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน การใช้ประโยชน์ในที่ดินต้องเสีย ค่าตอบแทนให้แก่สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน ตาม มติคณะกรรมการปฏิรูปที่ดิน ครั้งที่ 1/2546 และครั้งที่ 2/2547 เป็นต้น

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
	<p>พัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณให้สถานศึกษาสามารถจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น ๆ ได้ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด</p>	
<p>การบริหารงานบุคคล พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 มาตรา 19 ราชกิจจานุเบกษา. (2547)</p>	<p>การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารจัดการทั้งด้านบุคลากรทางการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น การบริหารงานบุคคลในสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการจัดการทรัพยากรบุคคลให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถรองรับความต้องการและเป้าหมายในการศึกษาได้อย่างเหมาะสม วางแผนและวิเคราะห์ความต้องการของบุคลากร การสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมทำงานที่ดี การพัฒนาทักษะและการฝึกอบรม การสร้างและสนับสนุนวัฒนธรรมองค์กรที่ดี การสนับสนุนความร่วมมือระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว การจัดการปัญหาและข้อขัดแย้ง</p>	<p>ปัญหาการบริหารงานบุคคล นอกจากนี้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นนิติบุคคล ยังคงประสบปัญหาดังนี้ปัญหาเรื่องอำนาจในการบริหารงานบุคคล เนื่องจากไม่สามารถดำเนินการสรรหาบุคคลเข้ารับราชการได้ด้วยตนเอง เพราะการกำหนดรายละเอียดการสรรหา ก็เป็นการใช้อำนาจจากส่วนกลาง อันได้แก่ ก.ค.ศ. ตามมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับความต้องการโดยตรงของสถานศึกษา จึงไม่สามารถทำให้สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาบริหารบุคลากร การศึกษาอย่างคล่องตัว อภิชัย พันธเสน และคณะ.(2558)</p>

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
การบริหารงาน วิชาการ กฎกระทรวงกำหนด หลักเกณฑ์และ วิธีการกระจาย อำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ.2550 ราชกิจจา นุเบกษา.(2550)	กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษา พ.ศ.2550 ประกาศสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เรื่อง การ กระจายอำนาจการบริหารและการ จัดการศึกษาของเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550 คำสั่งมอบอำนาจของเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 101 ฉบับ ซึ่งประกอบไปด้วย การ บริหารงานวิชาการ การบริหารงาน บุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป	ปัญหาในเรื่องการบริหารงาน วิชาการด้านวิชาการ ด้าน วิชาการ มาตรฐานและการ ประกันคุณภาพการศึกษา แต่ กลับมีการวัดคุณภาพไม่ครบ ด้าน โดยที่หลักสูตรแกนกลาง บางส่วนหรือส่วนมากอาจจะไม่ สัมพันธ์กับบริบทและความ ต้องการในพื้นที่ และในระหว่าง กระบวนการดังกล่าวต้องทุ่มเท เรียวพิเศษเพื่อสอบข้อสอบ มาตรฐานให้ผ่าน ขณะที่ครูเอง ก็ถูกบีบคั้นด้วยเวลาอย่างหนัก ทำให้เรื่องมาตรฐานและการ ประกันคุณภาพจะต้องมีการ พิจารณาปรับปรุงแก้ไข ให้เป็น การคุ้มครองผู้บริโภคอย่าง แท้จริงตามเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติฯ ดังกล่าว อภิชัย พัน ธเสน และคณะฯ(2558) ทั้งที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 วรรคสี่ ได้กำหนดให้ การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนา ผู้เรียนให้สามารถเชี่ยวชาญได้ ตามความถนัดของตน การ จัดการศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งให้ ผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญได้

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
		<p>ตามความถนัดของตนแต่การจัดการศึกษาที่ผ่านมากลับปรากฏว่าไม่ได้จัดการศึกษาให้ตรงตามความถนัดของผู้เรียนจนส่งผลให้ในการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ไม่มีการค้นหาความถนัดของผู้เรียนผู้เรียนแต่ละคน จึงเกิดผู้เรียนที่มีความลังเลไม่มั่นใจในการเลือก แผนการเรียน ปรศันีย์ อุ่มเครือ (2554) ซึ่งแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า การจัดการการสอนยังไม่มีแสงความความชอบความถนัดของผู้เรียน อีกทั้งยังไม่ได้มีการพัฒนาทักษะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน โดยการจัดการเรียนการสอนมีความมุ่งหมายเพียงให้เด็กแต่ละคนมีความรู้ความสามารถตรงตามหลักสูตรแกนกลางโดยไม่พิจารณาว่าจะตรงตามความถนัดความชอบความสามารถเฉพาะตัวหรือไม่ตลอดจนยังปรากฏอีกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้ ไม่มีงานทำเป็นจำนวนมาก บางรายยอมทำงานต่ำกว่าวุฒิการศึกษา</p>

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
		พริยะ ผลพิรุฬห์ และคณะ. (2559)
การบริหารงาน งบประมาณ พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 60 ราชกิจจานุเบกษา. (2542)	การบริหารงานงบประมาณของ สถานศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญ เพื่อให้มั่นใจว่าทรัพยากรการเงินถูก ใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมี ประสิทธิผลตามวัตถุประสงค์ของ สถานศึกษา ดังนั้น การบริหาร งบประมาณในสถานศึกษามีขั้นตอน หลักๆ ดังนี้: วางแผนงบประมาณ: การวางแผน งบประมาณควรเน้นการทำงาน รายรับและรายจ่ายของสถานศึกษา ในช่วงเวลาที่กำหนด เช่น รายได้จาก การเรียนเทียบเท่ากับค่าเทอม รายจ่ายในการซื้อเล่มรายวิชา และ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมพิเศษ ต่าง ๆ การจัดสรรงบประมาณ: หลังจาก วางแผนแล้ว การจัดสรรงบประมาณ จะให้ความสำคัญกับการกำหนดว่า เงินจะถูกใช้ในส่วนไหนของ สถานศึกษา เช่น การกำหนด งบประมาณสำหรับการซื้ออุปกรณ์ การเรียนการสอน การดำเนิน กิจกรรมกีฬา หรือการอบรม พนักงาน การดำเนินการตามแผน: เมื่อ งบประมาณได้รับการจัดสรรแล้ว	“การจัดสรรงบประมาณและ การกระจายครูอาจารย์สู่ สถานศึกษาต่างๆของรัฐบาลมี ความไม่เป็นธรรมสูง”เอื้อต่อ โรงเรียนขนาดใหญ่ในเมือง มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กใน ชนบททำให้โรงเรียนมีคุณภาพ แตกต่างกันซึ่งคนรวยและคน ชั้นกลางมีโอกาสสอบแข่งขันไป เรียนต่อระดับสูงได้มากกว่าคน จนอภิชัย พันธเสน และคณะฯ (2558)

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
	<p>ควรมีการดำเนินการตามแผนอย่าง เคร่งครัด การตรวจสอบและบันทึก ข้อมูลการใช้จ่ายเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ สามารถปรับปรุงและปรับเปลี่ยน แผนงานในอนาคตได้</p> <p>การประเมินผล: สถานศึกษาควรมี กระบวนการประเมินผลการใช้ งบประมาณเพื่อทราบถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของ การบริหารงบประมาณ โดยการ ประเมินผลนี้จะช่วยในการปรับปรุง กระบวนการบริหารงบประมาณใน อนาคต</p> <p>การสื่อสาร: การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ ในการบริหารงานงบประมาณ ควรมี การสื่อสารที่ชัดเจนระหว่างผู้บริหาร สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้ทุกคนเข้าใจและร่วมมือใน กระบวนการบริหารงานงบประมาณ อย่างเต็มที่</p> <p>การบริหารงานงบประมาณใน สถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ ซับซ้อนและต้องใช้เวลาและความ พยายามในการวางแผนและ ดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ กำหนดไว้อย่างเรียบร้อย แต่การ ทำงานดังกล่าวจะช่วยให้สถานศึกษา มีการบริหารงบประมาณที่มี</p>	

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
	ประสิทธิภาพและสามารถสนับสนุนการศึกษาได้อย่างเหมาะสม.	
3. การบูรณาการการจัดการศึกษา สำนักงาน ก.พ.ร. (2546) กรมอนามัย (2560) บุญเกียรติ ภาระเวก พันธุ์ และคณะ (ม.ป.ป.) สำนักงาน ก.พ.ร. (2546) " คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา(2561)	การบูรณาการนั้น หมายถึง การบริหารที่ทุกหน่วยงานทำงานแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์เป็นหลัก เป็นการทำงานหลายหน่วยงาน โดยอาศัยความเชี่ยวชาญและความชำนาญการของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกันเฉพาะด้านทำงานภายใต้เป้าหมายและวัตถุประสงค์หลักของยุทธศาสตร์เดียวกันโดยร่วมกันคิดร่วมกันทำงานโดยใช้ทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้บรรลุผลตามยุทธศาสตร์ มุ่งสู่ผลสำเร็จและเป้าหมายของงานร่วมกัน บริหารจัดการในแนวราบมีเป้าหมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยได้รับการสนับสนุนทรัพยากรทางการบริหาร ที่จำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน หากกล่าวโดยเฉพาะการบูรณาการการจัดการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ จะมีกฎหมายกำหนดหน่วยงานที่ต้องทำหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษาไว้ตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติที่ 19/2560 ที่กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการภาค ทำหน้าที่ขับเคลื่อน	การบริหารจัดการศึกษาในแต่ละจังหวัด โดยคณะกรรมการการศึกษาจังหวัด ต้องบริหารเชิงยุทธศาสตร์และการพัฒนาการศึกษา แต่พบว่า ทำได้ค่อนข้างยากลำบาก เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น 1) หน่วยงานจัดการศึกษาในแต่ละจังหวัดมีปริมาณมาก ขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน เช่นจังหวัดสมุทรสงคราม มี 6 หน่วยงาน จังหวัดนครราชสีมา มี 26 หน่วยงาน และแต่ละหน่วยงานมีสถานศึกษาจำนวนมาก 2) ขาดข้อมูลพื้นฐานการศึกษาและข้อมูลเฉพาะของแต่ละพื้นที่ หรือมีข้อมูลแต่ข้อมูลไม่สอดคล้องกับความต้องการขาดความน่าเชื่อถือ มีข้อผิดพลาดมาก ไม่ทันต่อการใช้ รวมถึงไม่พร้อมใช้งาน 3) กฎ ระเบียบและแนวปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน โครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรับผิดชอบการจัดการศึกษา

เอกสาร	สภาพ	ปัญหา
	การศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบ ร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและ หน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่ เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นๆ และสำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ ส่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และ ประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วน ราชการหรือหน่วยงานและ สถานศึกษาในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตาม นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	ส่วนใหญ่ของประเทศมีขนาด ใหญ่ มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหาร บ่อยครั้งทำให้การดำเนินการ ตามนโยบายไม่ต่อเนื่อง มีการ บริหารแยกส่วนในแต่ละองค์กร หลัก ขาดการบูรณาการกัน อย่างแท้จริง บุญเกียรติ กา ระเวกพันธุ์ และคณะ (ม.ป.ป.) สำนักงาน ก.พ. (2563) คณะกรรมการอิสระเพื่อการ ปฏิรูปการศึกษา(2561)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ได้ประเด็นของการวิจัย 3 ประการ ได้แก่ 1) รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 3.การบูรณาการการจัดการศึกษา ต่อมาได้นำประเด็นหลักที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์เอกสารมาใช้เป็นกรอบกำหนดคำถามในการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา จากผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 1.2 ผลการศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผลจากการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้

ตาราง 4 แสดงผลการศึกษาแนวทางการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา สภาพการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็น	แนวทางในการปรับปรุง
1. ประเด็นรูปแบบการบริหารราชการ รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นราชการส่วนราชการตามมาตรา 6(2) ของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	1. ให้การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายใน กระทรวงศึกษาธิการ ไม่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด
2. ประเด็นทรัพยากรการบริหาร 1. ทรัพยากรด้านบุคลากร ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง คณะกรรมการสถานศึกษา มีหน้าที่เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่ง	1 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องเสนอความต้องการอัตรากำลัง ที่พิจารณาจากหลักสูตรรายบุคคลและทรัพยากรจากการบูรณาการการศึกษา 2 ปรับตำแหน่งผู้บริหารการศึกษาเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นและอำนวยการระดับสูงและปรับตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นระดับสูงแล้วแต่กรณี 3 การบรรจุข้าราชการครูต้องสอดคล้องกับความต้องการด้านความถนัดของผู้เรียนและทรัพยากรจากการบูรณาการ

ประเด็น	แนวทางในการปรับปรุง
	4 ลดภาระงานด้านการสนับสนุนการสอนโดยการกำหนดผู้รับผิดชอบภารกิจสนับสนุนในทุกด้านของสถานศึกษา และให้อำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็นของสถานศึกษา แล้วให้บุคลากรสายสนับสนุนเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำกระบวนการเท่าที่จะพึงทำได้
<p>2. ทรัพยากรด้านงบประมาณ</p> <p>การจัดสรรงบประมาณของสถานศึกษามีการจัดสรรตามจำนวนของผู้เรียนในแต่ละสถานศึกษา</p> <p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้อำนาจจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุด ต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณ</p> <p>จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน</p>	<p>1 ควรเพิ่มเงินอุดหนุนให้เพียงพอกับความ ต้องการพัฒนา</p> <p>2 จัดสรรงบประมาณที่ใช้จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนโดยตรงให้จัดสรรตามผลการประเมิน ค่าใช้จ่ายตามความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย ประกอบกับข้อมูลด้านอุปสงค์อุปทานของแต่ละสถานศึกษา</p>
<p>3. ทรัพยากรด้านวิชาการ</p> <p>การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลาง ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด</p> <p>คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ</p>	<p>1. กำหนดให้หลักสูตรแกนกลางให้เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของหลักสูตรรายบุคคล</p> <p>2. หลักสูตรรายบุคคลต้องมีรายวิชาเฉพาะ ตามความถนัดความชอบตามระดับ ความสามารถรายบุคคลเป็นหลัก ข้อมูล ทรัพยากรที่ต้องใช้และทรัพยากรที่มีรองรับ ทรัพยากรที่ต้องจัดให้มีเพื่อสนับสนุน การบูรณาการจัดการศึกษา การประสาน การส่งต่อผู้เรียน ข้อมูลความต้องการแรงงาน ข้อมูลความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและ</p>

ประเด็น	แนวทางในการปรับปรุง
<p>ให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำ สาระของหลักสูตร</p>	<p>เอกชน ข้อมูลการประกอบวิชาชีพอิสระ งบประมาณที่ขอรับการจัดสรรของ สถานศึกษา งบประมาณเพื่อการบูรณาการ การจัดการศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษา ด้วย และมีการปรับปรุงรายละเอียดตามให้ สอดคล้องกับผู้เรียนอยู่เป็นระยะตามความ สนใจของผู้เรียนและผู้ปกครอง</p> <p>ประกอบด้วย</p> <p>3. กศจ. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นพิจารณา หลักสูตรการศึกษารายบุคคลซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนคณะ หรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ผู้ ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการในด้านที่ เกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย</p> <p>4. ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร่วมกันจัดทำรายละเอียด ประกอบการพิจารณาอนุมัติหลักสูตร การศึกษารายบุคคลและหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นความถนัดความชอบของผู้เรียนและ ความจำเป็นที่จะต้องใช้จริงของแต่ละบุคคล</p> <p>5. สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจัดทำข้อมูลทางเลือกในการ ประกอบอาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมใน การประกอบอาชีพต่อ และต้องประเมินความ ถนัดของผู้เรียน</p>
<p>4. ทริพยากรด้านการบริหารทั่วไป กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัด การศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การ บริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยัง</p>	<p>ควรกำหนดให้ สถานศึกษาสามารถจัดหา ประโยชน์หรือระดมทรัพยากรได้เองเพื่อ นำมาใช้ในการจัดการศึกษา และถือเป็นการ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ นโยบาย ภารกิจ</p>

ประเด็น	แนวทางในการปรับปรุง
<p>คณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง</p>	<p>หลักของสถานศึกษา โดยมีให้ถือเป็นการเรียไรและได้รับยกเว้น ภาษีอากร รวมถึงให้เป็นเงินรายได้สถานศึกษาโดยไม่ต้องส่งเป็นรายได้แผ่นดินและให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทุกประเภทไปเป็นของสถานศึกษา เพื่อให้การใช้ที่ดินของสถานศึกษาเป็นไปทิศทางเดียวกันโดยกำหนดข้อห้ามในการจำหน่ายไว้</p>
<p>3. การบูรณาการการจัดการศึกษา</p> <p>การบูรณาการการจัดการศึกษาถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดตามคำสั่ง คสชที่ 19/2560</p> <p>ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานมา ความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงาน</p> <p>ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด</p>	<p>1. สำนักงานศึกษาธิการภาคสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ในการบูรณาการการศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานศึกษาธิการภาคเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>2. ให้มีอำนาจเสนอจัดตั้งสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น ตลอดจนรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและเอกชนระดับภาคและเชื่อมโยงข้อมูลกันทุกสำนักงานศึกษาธิการภาค และสามารถเสนอจัดตั้งสถานศึกษาตามความถนัดได้</p> <p>3. กศจ. มีอำนาจพิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา แผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการบูรณาการการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และแต่ละสถานศึกษา สำหรับแผนการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาให้พิจารณาเหตุผลด้านอุปสงค์อุปทานประกอบด้วย</p>

ประเด็น	แนวทางในการปรับปรุง
	<p>นอกจากนี้ ให้มีคณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรรายบุคคล ประกอบด้วย</p> <p>ประกอบด้วยอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนคณะหรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ครูผู้สอนประจำสายชั้น ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการในด้านที่เกี่ยวข้อง ความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย และหากเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจให้มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจร่วมเป็นคณะอนุกรรมการด้วย</p> <p>4. สำนักงานศึกษาธิการภาคจะต้องบูรณาการการจัดการศึกษาทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวง</p> <p>5. ศึกษาธิการจังหวัด รวบรวมข้อมูลประชากรก่อนวัยเรียนและประชากรที่อยู่ในวัยเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ จากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากข้อมูลจริง</p> <p>6. ศึกษาธิการจังหวัด นำผลการประเมินความถนัดและแผนการจัดการศึกษารายบุคคล มาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลทุกระดับการศึกษา</p>

ตอนที่ 2 ผลการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ชั้นที่ 2.1 ผลการยกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ผู้วิจัยนำความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาดำเนินการการยกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาตามประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหาร

ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา

โดยนำมาจัดทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อนำไปตรวจสอบความเหมาะสมของร่างกฎหมายจากผู้ทรงคุณวุฒิ ตามตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 6 ให้ จัดระเบียบราชการ กระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้ (2) ระเบียบบริหาร ราชการเขตพื้นที่ การศึกษา มาตรา 35 สถานศึกษาที่ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน	การกำหนดให้การบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษาเป็นการ บริหารราชการส่วนภูมิภาคใน รูปแบบพิเศษจะมีผล เปลี่ยนแปลงทำให้ สถานศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจของตนเองในกรณี กฎหมายกำหนดว่า ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐ หมายความว่า รวมถึง ราชการส่วนภูมิภาค ก็จะ หมายความว่ารวมถึงเขตพื้นที่ การศึกษาด้วย และไม่ต้องมอบ	พระราชบัญญัติระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 6 (2) ระเบียบบริหาร ราชการเขตพื้นที่การศึกษา การ บริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มี รูปแบบพิเศษ โดยมีสายการ บังคับบัญชาขึ้นตรงภายใน กระทรวงศึกษาธิการ และไม่อยู่ ในสายการบังคับบัญชาของผู้ว่า ราชการจังหวัด

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>ตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการยุบเลิก สถานศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง</p>	<p>อำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้สายการบังคับบัญชายังคงไว้ในรูปแบบเดิมคือ บังคับบัญชาตามสายงานในกระทรวงศึกษาธิการ ไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษา ยังคงความเป็นอิสระอยู่เช่นเดิม</p>	<p>มาตรา 35 <i>สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา</i> ตามมาตรา 34(1)และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล</p>
<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 26 ให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้ (2) เสนอความต้องการจำนวนและอัตรา ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อ</p>	<p>มาตรานี้เป็นการแก้ไขเพื่อให้การสรรหาบุคลากรที่มีมาจากข้อมูลด้านความถนัดความชอบของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ ความเหมาะสมในการดำเนินการ ด้วยการพิจารณาถึงการจัดการเรียนการสอนทดแทน เช่นการส่งผู้เรียนไปเรียนเฉพาะด้านตามจำนวนชั่วโมงที่สถานศึกษา กำหนด หรือจัดการสอนทดแทน ผ่านระบบสารสนเทศ หรือการส่งต่อผู้เรียนไปเรียนในสถานศึกษา อื่นที่จัดการศึกษาเฉพาะด้าน หรือสถานศึกษาที่มีความพร้อม ในการจัดการศึกษาตามความถนัดของผู้เรียน ภายใต้ความยินยอมและสนับสนุนของผู้เรียนและผู้ปกครอง</p>	<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 26 ให้คณะกรรมการสถานศึกษา มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้ (2) เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตามบริบทและความเชื่อมโยงของระบบการศึกษา จากข้อมูลความถนัดของผู้เรียน ประกอบกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>เสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547</p> <p>มาตรา 38 ข วรรคสอง ตำแหน่งผู้บริหารใน (1) และ (2) ให้มีในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาตามประกาศกระทรวง ตำแหน่งผู้บริหารใน (3) และ (4) ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา</p>	<p>มาตรานี้เป็นการแก้ปัญหาคณบดีตำแหน่งประเภทผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษาแตกต่างจากระบบการบริหารงานบุคคลอื่น จึงปรับให้ตรงกับระบบการบริหารงานบุคคลอื่นโดยไม่มีผลกระทบต่อผู้มีวิทยฐานะ ด้วยการกำหนดให้ตำแหน่งทั้งสองประเภทดังกล่าว มีพื้นฐานเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ หากมีวิทยฐานะมาก่อนก็ให้คงมีวิทยฐานะต่อไป และให้มีสิทธิเลือกรับเงินวิทยฐานะหรือเงินประจำตำแหน่งโดยสามารถขอรับการประเมินให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะได้ ทั้งนี้ สำหรับผู้ที่ไม่มีวิทยฐานะก็ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ</p>	<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547</p> <p>มาตรา 38 ข วรรคสอง ตำแหน่งผู้บริหารในวรรคหนึ่งให้เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับหรือตำแหน่งประเภทต้นหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ กคศ. กำหนดไว้สำหรับการเทียบตำแหน่งซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยให้มีสิทธิที่จะขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ได้รับวิทยฐานะได้ ซึ่งผู้ที่มีวิทยฐานะจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อได้รับเงินวิทยฐานะแล้วให้งดการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้มีตำแหน่งผู้บริหารใน (1) และ (2) ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาตามประกาศกระทรวง ตำแหน่งผู้บริหารใน (3) และ (4)</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
พระราชบัญญัติ ข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 53 วรรคห้า ไม่มี	มาตรานี้เป็นการแก้ไขให้การส่ง บรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูต้องมี ที่มาจากข้อมูลเรื่องความถนัด ของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความ เหมาะสมและความเป็นไปด้วย การพิจารณาถึงการจัดการเรียน การสอนทดแทน เช่นการส่ง ผู้เรียนไปเรียนเฉพาะด้านตาม จำนวนชั่วโมงที่สถานศึกษา กำหนด หรือจัดการสอนทดแทน ผ่านระบบสารสนเทศ หรือการส่ง ต่อผู้เรียนไปเรียนในสถานศึกษา อื่นที่จัดการศึกษาเฉพาะด้านหรือ สถานศึกษาที่มีความพร้อมในการ จัดการศึกษาตามความถนัดของ ผู้เรียน ภายใต้ความยินยอมและ สนับสนุนของผู้เรียนและ ผู้ปกครอง	ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา พระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ.2547 และให้ ใช้ความดังต่อไปนี้แทน มาตรา 53 วรรคห้า การส่งบรรจุ แต่งตั้งข้าราชการครูใน สถานศึกษาต้องเป็นไปตามข้อมูล ความถนัดของผู้เรียนประกอบกับ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตาม บริบทของสถานศึกษาความ เชื่อมโยงของระบบการศึกษา โดยมีเกณฑ์อัตรากำลังที่ สอดคล้องกับความถนัดของ ผู้เรียนรายคน
พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 15 วรรคสอง สถานศึกษาอาจจัด การศึกษาในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งหรือทั้งสาม รูปแบบก็ได้	การแก้ไขบทบัญญัติมาตรานี้ เป็น การปรับเปลี่ยนจากเดิมที่มี อำนาจนำรูปแบบการจัด การศึกษาทั้งสามรูปแบบมา ดำเนินจัดการศึกษาได้อยู่แล้ว นำมาเพิ่มแนวทางในการนำ รูปแบบการจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับความถนัด	พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 15 วรรคสอง สถานศึกษา อาจจัดการศึกษาในรูปแบบใด รูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ ได้ โดยให้นำรูปแบบการจัด การศึกษาทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้ เหมาะสมกับศักยภาพและบริบท

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>ความชอบของผู้เรียน รวมถึง ศักยภาพของผู้เรียน ผู้ปกครอง ความเหมาะสมด้านสถานะทาง เศรษฐกิจของผู้เรียนหรือ ผู้ปกครอง รวมถึงเหตุผลในเรื่อง การจัดการศึกษา อาทิ ตามความถนัดของผู้เรียน ทำให้ ผู้เรียนมีศักยภาพเพียงพอต่อการ ประกอบอาชีพจริง โดยได้นำ ข้อมูลไปพิจารณากำหนด แผนการเรียนรายบุคคลแล้วเห็น ว่าผู้เรียนมีศักยภาพเพียงพอหรือ มีเหตุอันควรที่จะประกอบอาชีพ จึงกำหนดแผนการเรียนให้ผู้เรียน ได้ประกอบอาชีพพร้อมกับการ เรียน โดยนำรูปแบบการจัด การศึกษาทั้งสามรูปแบบมา พิจารณาจัดการศึกษาให้ สอดคล้องกับผู้เรียนรายบุคคล</p>	<p>ของผู้เรียนและการประกอบ อาชีพ โดยผู้เรียนอาจประกอบ อาชีพระหว่างเรียนไปด้วยได้ ทั้งนี้ ให้จัดให้มีการประเมินความ พร้อมในการประกอบอาชีพตาม ศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเป็น ข้อเสนอแนะและทางเลือกในการ ประกอบอาชีพของผู้เรียนต่อไป ด้วย</p>
<p>พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 ให้ คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนด หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อ ความเป็นไทย ความเป็น</p>	<p>การแก้ไขมาตรา 27 วรรคแรกนี้ เป็นการกำหนดให้เห็นชัดเจนมาก ยิ่งขึ้นว่าหลักสูตรแกนกลาง เป็น เพียงข้อมูลประกอบการกำหนด หลักสูตรรายบุคคล โดย กำหนดให้ กศจ. ทำหน้าที่กำหนด หลักสูตรรายบุคคล ซึ่งจะให้มี องค์คณะเข้ามาดำเนินการ เกี่ยวกับการกำหนดหลักสูตร</p>	<p>พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 ให้คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้น พื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความ เป็นพลเมืองที่ดี ของชาติ การ ดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ โดยให้</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
พลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการ ประกอบอาชีพตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ	รายบุคคล	นำไปกำหนดเป็นหลักสูตรเฉพาะ รายบุคคลซึ่งต้องคำนึงถึงความ เหมาะสมและการใช้งานจริงของ แต่ละบุคคล และให้นำไปกำหนด เป็นหลักสูตรการศึกษารายบุคคล โดยความเห็นชอบของ กคจ.
พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรค สอง สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และ วิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคน ให้มีความสมดุล ทั้งด้าน ความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดี งาม และความ รับผิดชอบต่อสังคม	การแก้ไข มาตรา 27 วรรคสองนี้ ถือเป็นสาระสำคัญของการจัด การศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นหลัก ตามความถนัดของผู้เรียน ซึ่ง กำหนดให้ กคจ. เป็นผู้อนุมัติ หลักสูตรรายบุคคล และ รายละเอียดของหลักสูตร รายบุคคล ต้องระบุรายวิชาที่ สอดคล้องกับความถนัดตาม ระดับความสามารถ รายวิชาตาม หลักสูตรแกนกลางเท่าที่จำเป็น สำหรับการประกอบอาชีพตาม ความถนัดของผู้เรียน รวมถึง รายละเอียดที่จะนำมาขับเคลื่อน หลักสูตรรายบุคคลให้ประสบ ผลสำเร็จ อาทิ เงินงบประมาณที่ สถานศึกษาได้รับจัดสรร ทรัพยากรที่มีอยู่ ทรัพยากรที่ต้อง จัดหาสนับสนุน การนำผู้เรียน เข้าเรียนในสถานศึกษาอื่นเฉพาะ รายวิชา หรือการส่งต่อผู้เรียนไป ยังสถานศึกษาอื่น รวมถึงการ	พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคสอง หลักสูตร รายบุคคลต้องประกอบด้วย รายวิชาเฉพาะตามความถนัด ความชอบตามระดับ ความสามารถรายบุคคลเป็นหลัก และหลักสูตรแกนกลางเท่าที่ จำเป็นสำหรับผู้เรียนในสาขานั้นๆ พร้อมกับข้อมูลทรัพยากรที่ต้อง ใช้และทรัพยากรที่มีรองรับ รวมถึงงบประมาณที่ขอรับการ จัดสรรของสถานศึกษา ตลอดจน การบูรณาการการจัดการศึกษา ด้วย

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคสาม ไม่มี	<p>กำหนดรูปแบบในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองการจัดการศึกษาตามความถนัดของผู้เรียน เช่น การประกอบอาชีพระหว่าง เป็นต้น</p> <p>การเพิ่มเติม มาตรา 27 วรรคสามนี้ เป็นการเพิ่มกลไกการกำหนดหลักสูตรรายบุคคลที่ประกอบไปด้วย คณะอนุกรรมการที่ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิตรงกับการพัฒนาความถนัดของผู้เรียนรายบุคคลเพื่อกำหนดรายละเอียดที่จำเป็นต้องใช้ ตรวจสอบ กลั่นกรองปรับปรุงเพิ่มเติมข้อมูลหลักสูตรผู้เรียนรายบุคคลที่สถานศึกษาจัดทำ เพื่อนำเสนอ กศจ.อนุมัติ</p>	<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคสาม ให้ กศจ.แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นพิจารณาหลักสูตรการศึกษารายบุคคลซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอน คณะหรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ ในด้านที่เกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเนื้อหาของหลักสูตรของผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงการใช้งานจริงเป็นหลัก และให้จัดทำเป็นรายช่วงชั้นหรือตามศักยภาพของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ตามรายงานการกำกับติดตามของศึกษาธิการจังหวัด</p>
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	การเพิ่มเติม มาตรา 27 วรรคสี่นี้ เป็นการกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคสี่ ให้สถานศึกษาและ

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
มาตรา 27 วรรคสี่ ไม่มี	ซึ่งเป็นหน่วยงานการศึกษาขั้นต้น ได้กำหนดรายละเอียดที่เห็นว่าเป็นประโยชน์และสอดคล้องกับการจัดการศึกษา ตามหลักสูตรรายบุคคล เพื่อตรวจสอบ กลั่นกรอง ปรับปรุงเพิ่มเติม ตามลำดับชั้น จนถึง กศจ. เพื่ออนุมัติใช้เป็นหลักสูตรรายบุคคล	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร่วมกันจัดทำรายละเอียด ประกอบการพิจารณาอนุมัติ หลักสูตรการศึกษารายบุคคลและ หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้น ความถนัดความชอบของผู้เรียน และความจำเป็นที่ต้องใช้จริง ของแต่ละบุคคล พร้อมกันนี้ให้มีการประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียน และให้นำรูปแบบการจัดการศึกษา ทั้งสามรูปแบบมา ขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของ ผู้เรียนแต่ละรายตามความ เหมาะสมและจำเป็น
พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคห้า ไม่มี	การเพิ่มเติม มาตรา 27 วรรคห้า นี้ เป็นการกำหนดแนวทาง สำหรับกรณีที่มีผู้เรียนมีศักยภาพ เพียงพอต่อการประกอบอาชีพ หรือมีความจำเป็นส่วนตัวที่ จะต้องประกอบอาชีพในระหว่าง เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาส ตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพในระ หว่างเรียนได้ โดยไม่มีผลกระทบ ต่อการเรียน รวมถึงได้รับการ พัฒนาหรือพอกพูนความรู้ ความสามารถจากการเรียนเพื่อ นำไปประกอบอาชีพได้ โดยผ่าน กลไกการประเมินความถนัดของ	พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 27 วรรคห้า ให้ สถานศึกษาและสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาจัดทำข้อมูล ทางเลือกในการประกอบอาชีพ ของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการ ประกอบอาชีพต่อ คณะอนุกรรมการตามวรรคสอง เพื่อตรวจสอบกลั่นกรองและ เสนอ กศจ.อนุมัติ

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 39 วรรคสาม ไม่มี</p>	<p>ผู้เรียน การเพิ่มมาตรา 39 วรรคสามนี้ เป็นการกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ให้ต้องจัดบุคลากรสายสนับสนุนให้กับสถานศึกษา เพื่อลดภาระงานอื่นของครูผู้สอน เพื่อให้ครูได้มีเวลาในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น ซึ่งต้องอยู่ภายใต้ความเป็นไปได้ของแต่ละบริบทของสถานศึกษา โดยการจัดบุคลากรสายสนับสนุนอาจจัดให้รับผิดชอบรายกลุ่มโรงเรียนหรือแต่ละโรงเรียนตามแต่กรณี โดยให้อำนาจในการสั่งการ อนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็นของผู้อำนวยการสถานศึกษาอยู่เช่นเดิม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน รวมถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงานสายสนับสนุน เนื่องจากการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่เฉพาะด้าน จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p>	<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ดังนี้ มาตรา 39 วรรคสาม ให้กระทรวง ส่วนราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลดภาระงานด้านการสนับสนุนการสอนโดยการกำหนดผู้รับผิดชอบภารกิจสนับสนุนในทุกด้านของสถานศึกษา และให้อำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็นของสถานศึกษาแล้วให้บุคลากรสายสนับสนุนเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำกระบวนการเท่าที่จะพึงทำได้ ทั้งนี้ อาจรับผิดชอบเป็นกลุ่มสถานศึกษาหรือแต่ละสถานศึกษาตามควรแก่กรณี และอาจกำหนดรายละเอียดของงานที่ต้องรับผิดชอบดำเนินการด้วย</p>
<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 58 (3) ไม่มี</p>	<p>การเพิ่มมาตรา 58 (3) นี้ เป็นการเพิ่มกลไกให้กับสถานศึกษา ให้สามารถระดมทรัพยากรได้เองจากเดิมที่ต้องให้องค์กรอื่น</p>	<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 58 (3) สถานศึกษาสามารถจัดหาประโยชน์หรือ</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>ดำเนินการระดมทรัพยากร รวมถึงสามารถหารายได้จาก ทรัพยากรของสถานศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษาได้ จากเดิมที่ติดปัญหาที่จะต้องมาพิจารณาเรื่องนโยบาย วัตถุประสงค์ ภารกิจหลัก ตลอดจนยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการเรียไรซึ่งหากเป็นกรณีที่จะเรียไรเพื่อสาธารณะประโยชน์ การพิจารณาอนุญาตจะอยู่ที่ ส่วนกลาง รวมถึงรายได้ที่ได้รับยังคงอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องเสียภาษีอีกด้วย ซึ่งผลการแก้ไขจะทำให้สถานศึกษาสามารถระดมทรัพยากรหรือหารายได้ได้เอง และมีสภาพคล่องทางการเงินในการบริหารจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น</p>	<p>ระดมทรัพยากรได้เอง โดยการจัดหาประโยชน์ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษา ถือเป็น การดำเนินการตามวัตถุประสงค์</p>
<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 59 วรรคสอง บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อ</p>	<p>ปัจจุบันที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษาของรัฐมีด้วยกันหลายประเภท อาทิ ที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทพลเมืองใช้ร่วมกัน ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะอันถือเป็น</p>	<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 59 วรรคสอง บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นทรัพย์สิน</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
หรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษาไม่ถึงเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา	ราชพัสดุ ซึ่งจะมีการควบคุมการใช้ที่แตกต่างกัน การกำหนดให้ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษา เปลี่ยนประเภทมาเป็นที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา เพียงประเภทเดียว แล้วกำหนดข้อกำหนดห้ามโอนไว้ เพื่อให้การบริหารจัดการในเรื่องที่ดินและการใช้ประโยชน์เป็นแนวทางเดียวกัน	และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา และให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินทุกประเภทที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษาไปเป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา โดยห้ามมิให้สถานศึกษาโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 60 ให้อำนาจรัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้กับการศึกษาในฐานที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้ (1) จัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเป็นค่าใช้จ่ายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน	จากเดิมที่การจัดสรรงบประมาณทำโดยพิจารณาจากจำนวนผู้เรียนซึ่งส่งผลให้โรงเรียนขนาดใหญ่มีกำลังซื้อจำนวนมากในคราวเดียว จึงได้สินค้าราคาต่ำ และอำนาจการต่อรองสูงการบริหารจัดการจึงมีความคล่องตัว แต่ขณะเดียวกันโรงเรียนขนาดเล็กได้รับการจัดสรรงบประมาณรายหัวเท่ากันหรือต่างกันเพียงไม่มาก จะมีกำลังซื้อในจำนวนน้อย ทำให้ราคาสินค้าจึงสูง ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษาจึงต่ำกว่า ทำให้เกิดความแตกต่างในการบริหารจัดการศึกษา ซึ่งเมื่อเปลี่ยนแปลงเป็นการจัดสรรงบประมาณจากความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายคน	พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 60 ให้อำนาจรัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้ (1) งบประมาณที่ใช้จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนโดยตรง ให้จัดสรรตามผลการประเมินค่าใช้จ่ายตามความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย ประกอบกับข้อมูลด้านอุปสงค์อุปทานของแต่ละสถานศึกษา

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	และข้อมูลด้านอุปสงค์อุปทาน จะทำให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามความถนัดของผู้เรียน	
การบูรณาการ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการอำนวยการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัด	การแก้ไขคำสั่ง คสช. ดังกล่าวเกิดจากที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนแน่นอนว่าเป็นการบริหารราชการรูปแบบใด ทำให้ปัจจุบันต้องการมอบอำนาจการบริหารราชการจากส่วนกลาง และการสั่งการอนุมัติอนุญาตเป็นการปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ไม่สามารถมอบอำนาจต่อได้ และพิจารณาอุทธรณ์โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้เพื่อประโยชน์แก่ การบูรณาการการจัดการศึกษา ยังมีความจำเป็นต้องกำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการภาค เป็นหน่วยรับงบประมาณ เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการขอรับงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในจัดสรรการบูรณาการการจัดการศึกษาของ	คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาคสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ในการบูรณาการการศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาคจำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับภาคและจังหวัดโดยการอำนวยการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนา

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(5) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก</p>	<p>สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ</p> <p>การแก้ไขดังกล่าวเป็นการเพิ่มอำนาจในการจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อรองรับการบูรณาการการจัดการศึกษา การรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังคน ซึ่งรวมถึงในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีการจัดตั้งสถานศึกษาเฉพาะด้าน เพื่อรองรับภารกิจโดยรวมถึงในกรณีเห็นว่าขาดแคลนสถานศึกษาอย่างหนึ่งอย่างใดในบางพื้นที่และมีความจำเป็นจะต้องจัดตั้งสถานศึกษาขึ้น</p>	<p>การศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัด กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นๆ และเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ตลอดจนให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...</p> <p>(5) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก และเพื่อประโยชน์แห่งการบูรณาการการจัดการศึกษา ให้มีอำนาจเสนอจัดตั้งสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น ตลอดจนรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและเอกชนระดับภาคและเชื่อมโยงข้อมูลกันทุกสำนักงานศึกษาธิการภาค</p>
<p>(7) ไม่มี</p>		<p>(7) ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีสถานศึกษาเพื่อรองรับการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ให้ตรงตามความถนัดความชอบให้</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560</p> <p>ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(3) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา</p>	<p>การแก้ไข ข้อ 8(3) นี้ เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ กศจ. เป็นผู้เห็นชอบหลักสูตรการจัดการศึกษารายบุคคลและเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติด้วย</p>	<p>สำนักงานศึกษาธิการภาค เสนอกระทรวงเพื่อจัดตั้งสถานศึกษาได้ทุกระดับ</p> <p>คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560</p> <p>ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(3) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา</p> <p>แผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการบูรณาการการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผู้เรียนรายบุคคลและแต่ละสถานศึกษา สำหรับแผนการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาให้พิจารณาเหตุผลด้านอุปสงค์อุปทานประกอบด้วย</p> <p>(9) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมี คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ <i>คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล</i> และคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้น้องค์ประกอบของ ออกศจ.</p>
<p>9) แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมี คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ และคณะอนุกรรมการ</p>	<p>แก้ไขข้อ 8(9) และข้อ 8วรรคสอง เป็นการกำหนดให้ กศจ. ต้อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และกำหนดองค์ประกอบของ คณะอนุกรรมการดังกล่าว รวมถึงให้มีความสอดคล้องกับการแก้ไข พรบ.การศึกษาแห่งชาติด้วย</p>	<p>(9) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมี คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ <i>คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล</i> และคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้น้องค์ประกอบของ ออกศจ.</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้นำองค์ประกอบของ ออกศจ. มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		<p>มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการพิจารณาแผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนคณะหรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ครูผู้สอนประจำสายชั้น ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการในด้านที่เกี่ยวข้อง ความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย และหากเป็นสาขาที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจให้มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจร่วมเป็นคณะอนุกรรมการด้วย เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเนื้อหาของหลักสูตรของผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงการใช้งานจริงเป็นหลัก และให้จัดทำเป็นรายช่วงชั้นหรือตามศักยภาพของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามผลการประเมินความถนัดรายบุคคล โดยมีให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับช่วงชั้นมาเป็นอุปสรรคของการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และให้นำรายงานการกำกับติดตามการจัดการศึกษาของศึกษาธิการจังหวัด</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
		รวมถึงข้อเสนอกำหนดหลักสูตรรายบุคคลของสถานศึกษามาประกอบการพิจารณาด้วย
ข้อ 8 วรรคสาม ไม่มี	การแก้ไขข้อ 8 วรรคสาม เป็นการกำหนดให้สอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ	ข้อ 8 วรรคสาม ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร่วมกับสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา หอการค้าจังหวัด จัดทำข้อมูลทางเลือกในการ
วรรคสี่ ไม่มี	การเพิ่มข้อ 8 วรรคสี่ เป็นการกำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดและสำนักงานศึกษาธิการภาค ร่วมกันทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังเพื่อนำมาใช้ในการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษารายบุคคลแก่ผู้เรียน	ประกอบอาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการประกอบอาชีพต่อ และให้ศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกำลังคน ข้อมูลการประกอบอาชีพอิสระ จากสำนักงานศึกษาธิการภาคเสนอคณะอนุกรรมการตามวรรคสอง เพื่อตรวจสอบกลับกรองและเสนอ กคจ. อนุมัติ
วรรคห้า ไม่มี	การเพิ่มเติมหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาคดังกล่าวเป็นการกำหนดให้มีกลไกในการประสานการจัดการศึกษาและส่งต่อผู้เรียนทุกระดับทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวงผ่านแผนบูรณาการการจัดการศึกษา	วรรคสี่ ให้ศึกษาธิการจังหวัดจัดทำข้อมูลความต้องการกำลังคนภาครัฐเอกชนในจังหวัด โดยเชื่อมโยงกับข้อมูลของสำนักงานศึกษาธิการภาค ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระที่ตรงกับศักยภาพ ให้เป็นหน้าที่ศึกษาจังหวัดดำเนินการรวบรวม

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 ข้อ 11 (12) ไม่มี</p>	<p>เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัด จึงกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลผู้เรียนทั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจริง เพื่อให้ทราบถึงจำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องได้รับการศึกษา เพื่อนำกำหนดแผนการจัดการศึกษารายบุคคล และนำผู้เรียนเข้ารับการศึกษิตตามความเหมาะสมและตามศักยภาพของผู้ปกครองและผู้เรียน</p>	<p>และเสนอ กศจ.ผ่าน คณะอนุกรรมการตามวรรคสาม ให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกอาชีพของผู้เรียน</p> <p>วรรคห้า สำนักงานศึกษาธิการภาค มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการบูรณาการการศึกษาทุกระดับ ทั้งในกระทรวงหรือต่างกระทรวง</p> <p>คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 ข้อ 11 (12) รวบรวมข้อมูลประชากรก่อนวัยเรียนและประชากรที่อยู่ในวัยเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ จากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจากข้อมูลจริง และให้มีการกำกับติดตามความเคลื่อนไหวหรือเปลี่ยนแปลงการเข้าออกในพื้นที่ของประชากรดังกล่าวอยู่เสมอ</p> <p>ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลตามวรรคหนึ่ง และข้อมูลที่ได้จากผลการประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียนมาประกอบการดำเนินการกำกับ ประสาน ติดตาม เพื่อให้</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
(13) ไม่มี	<p>การเพิ่มเติมส่วนนี้เป็นการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการประสานการบูรณาการ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาตามหลักสูตรรายบุคคลให้ประสบผลสำเร็จ เป็นส่วนเสริมหรือสนับสนุนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสถานศึกษา ที่เป็นผู้จัดการศึกษาหรือบริหารจัดการศึกษาโดยตรง</p>	<p>ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือให้ได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับความถนัดความชอบแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจัดให้เข้ารับการศึกษาระบบ นอกระบบ หรือตามอัธยาศัย ตามความพร้อมความถนัดศักยภาพของผู้เรียน ศักยภาพของผู้ปกครองเป็นสำคัญ</p> <p>(13) นำผลการประเมินความถนัดและแผนการจัดการศึกษารายบุคคล มาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลทุกระดับการศึกษา และร่วมกับสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา พัฒนาฝีมือแรงงาน หอการค้า และอุตสาหกรรมจังหวัด วางแนวทางในการประสาน ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนรายบุคคลโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานสถานที่เรียนที่เหมาะสม ประสานการส่งต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวง และดำเนินการใดๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ารับการศึกษาดตรงตามความพร้อมและความ</p>

กฎหมายฉบับปัจจุบัน	เหตุผล	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<i>ถนัดความชอบ จนมีงานทำตรงตามถนัด</i>		

ขั้นตอนที่ 2.2 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอเชิงนโยบายเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ 12 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาใช้ปรับแก้ไขประเด็นของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ การปรับแก้รายการและรายละเอียดในประเด็นย่อย และเพิ่มรายการย่อยในประเด็นตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ คือ

1. ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็นย่อย ไม่มีการปรับแก้

2. ประเด็นที่ 2 ทรพยากรการบริหาร

ประเด็นย่อย ปรับแก้เรื่อง อ.ก.ศ.จ. ที่จะมีหน้าที่อนุมัติหลักสูตรรายบุคคลให้เพิ่มข้าราชการครูและบุคลากรกับสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา ตลอดจนการสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูให้สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียนให้คำนึงถึงความเป็นไปได้ประกอบ

3. ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา

ปรับแก้เรื่องความสอดคล้องกับการปรับแก้ในประเด็นที่ 2

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบซ้ำของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาไปยังผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง จนได้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>1. รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ให้จัดระเบียบราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้</p> <p>(2) ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>มาตรา 35 สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตาม</p> <p>มาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 โดยกำหนดใหม่ ดังนี้</p> <p>มาตรา 6 (2) ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>เป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มีรูปแบบพิเศษ โดยมีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายในกระทรวงศึกษาธิการ และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด</p> <p>มาตรา 35 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 34(1) และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล</p>
<p>2. ทรัพยากรการบริหาร</p> <p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 26 ให้อำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา ดังต่อไปนี้ (2)</p> <p>เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่งของ</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547 มาตรา 26</p> <p>(2) เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตามบริบทและความเชื่อมโยงของระบบการศึกษา จากข้อมูลความถนัดของผู้เรียน ประกอบกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา</p> <p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547</p> <p>มาตรา 38 ข วรรคสอง ตำแหน่งผู้บริหารในวรรคหนึ่งให้เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ กคศ. กำหนดไว้</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาพิจารณา</p> <p>มาตรา 38 ตำแหน่ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามี 3 ประเภท ดังนี้ ข ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ได้แก่ ตำแหน่งดังต่อไปนี้</p>	<p>สำหรับการเทียบตำแหน่งซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ในกรณีที่มีวิทยฐานะอยู่ก่อนดำรงตำแหน่งให้คงมีวิทยฐานะต่อไป และให้มีสิทธิเลือกรับเงินวิทยฐานะหรือเงินประจำตำแหน่ง โดยให้มีสิทธิที่จะขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ได้รับวิทยฐานะหรือเลื่อนวิทยฐานะได้สำหรับผู้ที่มีวิทยฐานะจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ให้มีตำแหน่งผู้บริหารใน (1) และ (2) ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาตามประกาศกระทรวง ตำแหน่งผู้บริหารใน (3) และ (4) ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.2547</p>
<p>มาตรา 53 ภายใต้งบบังคับ</p> <p>มาตรา 45 วรรคหนึ่ง มาตรา 50 มาตรา 51 มาตรา 58 มาตรา 64 มาตรา 65 มาตรา 66 และมาตรา 67 การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p>	<p>มาตรา 53 วรรคห้า การสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูในสถานศึกษาต้องเป็นไปตามข้อมูลความถนัดของผู้เรียนประกอบกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามบริบทของสถานศึกษาความเชื่อมโยงของระบบการศึกษา โดยมีเกณฑ์อัตรากำลังที่สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียนรายคนตามความเหมาะสมและความเป็นไปได้ รวมถึงการจัดการศึกษาทดแทนและการส่งต่อผู้เรียนที่ได้รับความยินยอมจากผู้เรียนและผู้ปกครอง</p>
<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542</p> <p>มาตรา 15 วรรคสอง</p> <p>สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542</p> <p>มาตรา 15 วรรคสอง สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ โดยให้นำรูปแบบการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียนและการประกอบอาชีพ โดยผู้เรียนอาจประกอบอาชีพระหว่างเรียนไปด้วยได้ ทั้งนี้ ให้จัดให้มีการประเมินความพร้อมในการประกอบอาชีพตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะและทางเลือกในการประกอบอาชีพ</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p>มาตรา 27 วรรคแรกให้ คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานกำหนดหลักสูตร แกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการ ประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อ การศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมี หน้าที่จัดทำสาระของ หลักสูตรตามวัตถุประสงค์ใน วรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับ สภาพปัญหาในชุมชนและ สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของ ครอบครัว ชุมชน สังคม และ ประเทศชาติ</p>	<p>ของผู้เรียนต่อไปด้วย แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 27 วรรคแรกให้คณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อความ เป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดี ของชาติการดำรงชีวิตและการ ประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ โดยให้นำไปกำหนด เป็นหลักสูตรเฉพาะรายบุคคลซึ่งต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและ การใช้งานจริงของแต่ละบุคคล และให้นำไปกำหนดเป็นหลักสูตร การศึกษารายบุคคลโดยความเห็นชอบของ กศจ. แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 27 วรรคสอง หลักสูตรรายบุคคลอย่างน้อย ต้องประกอบด้วยรายวิชาเฉพาะตามความถนัดความชอบตาม ระดับความสามารถรายบุคคลเป็นหลักโดยพิจารณาจากผลการ ประเมินความถนัดรายบุคคล และหลักสูตรแกนกลางเท่าที่จำเป็น สำหรับผู้เรียนในสาขานั้นๆ พร้อมกับข้อมูลทรัพยากรที่ต้องใช้ และทรัพยากรที่มีรองรับ ทรัพยากรที่ต้องจัดให้มีเพื่อสนับสนุน การดำเนินการการบูรณาการจัดการจัดการศึกษา การประสาน การ ส่งต่อผู้เรียน ข้อมูลความต้องการแรงงาน ข้อมูลความต้องการ กำลังคนทั้งภาครัฐและเอกชน ข้อมูลการประกอบวิชาชีพอิสระ รวมถึงงบประมาณที่ขอรับการจัดสรรของสถานศึกษา งบประมาณเพื่อการบูรณาการจัดการจัดการศึกษา ตลอดจนรูปแบบ การจัดการศึกษาด้วย โดยให้มีการปรับปรุงรายละเอียดตามให้ สอดคล้องกับผู้เรียนอยู่เป็นระยะ ทั้งนี้ ให้มีการสอบถามความ สมัครใจของผู้เรียนและผู้ปกครองประกอบด้วย แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 27 วรรคสาม ให้ กศจ.แต่งตั้งคณะกรรมการ ขึ้นพิจารณาหลักสูตรการศึกษารายบุคคลซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนคณะหรือสาขาที่ตรงกับ ถนัดของผู้เรียน ครูผู้สอนประจำสายชั้น ผู้ประกอบวิชาชีพหรือ</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>ผู้ประกอบการในด้านที่เกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย และหากเป็นสาขาที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจให้มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจร่วมเป็นคณะกรรมการด้วย เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเนื้อหาของหลักสูตรของผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงการใช้งานจริงเป็นหลัก และให้จัดทำเป็นรายช่วงชั้นหรือตามศักยภาพของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามผลการประเมินความถนัดรายบุคคล โดยมีให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับช่วงชั้นมาเป็นอุปสรรคของการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และให้นำรายงานการกำกับติดตามการจัดการศึกษาของศึกษาธิการจังหวัดรวมถึงข้อเสนอกำหนดหลักสูตรรายบุคคลของสถานศึกษา มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 27 วรรคสี่ ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร่วมกันจัดทำรายละเอียดประกอบการพิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษารายบุคคลและหลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นความถนัดความชอบของผู้เรียนและความจำเป็นที่จะต้องใช้จริงของแต่ละบุคคล พร้อมกันนี้ให้มีการประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียน และให้นำรูปแบบการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบมาขับเคลื่อนการจัดการศึกษาของผู้เรียนแต่ละรายตามความเหมาะสมและจำเป็น</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 27 วรรคห้า ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร่วมกับสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา หอการค้าจังหวัดจัดทำข้อมูลทางเลือกในการประกอบอาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการประกอบอาชีพต่อ และให้ศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกำลังคน ข้อมูลการประกอบอาชีพอิสระ จากสำนักงานศึกษาธิการภาคเสนอคณะกรรมการตามวรรคสองเพื่อตรวจสอบกลั่นกรองและเสนอ กศจ.อนุมัติ ทั้งนี้</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>เพื่อประโยชน์แก่การจัดทำหลักสูตรรายบุคคลให้สถานศึกษาจัดทำแบบประเมินความถนัดของผู้เรียนรายบุคคลประกอบด้ว แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542</p> <p>มาตรา 39 วรรคสาม ให้กระทรวง ส่วนราชการ สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลด ภาระงานด้านการสนับสนุนการสอนโดยการกำหนดผู้รับผิดชอบ ภารกิจสนับสนุนในทุกด้านของสถานศึกษา และให้อำนาจในการ อนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็นของสถานศึกษาแล้วให้บุคลากรสาย สนับสนุนเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำกระบวนการเท่าที่จะพึงทำได้ ทั้งนี้ อาจรับผิดชอบเป็นกลุ่มสถานศึกษาหรือแต่ละสถานศึกษา ตามควรแก่กรณี และอาจกำหนดรายละเอียดของงานที่ต้อง รับผิดชอบดำเนินการด้วย</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542</p> <p>มาตรา 58 (3) สถานศึกษาสามารถจัดหาประโยชน์หรือ ระดมทรัพยากรได้เองเพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษา และถือ เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ นโยบาย ภารกิจหลักของ สถานศึกษา โดยมีให้ถือเป็นการเรียไรและได้รับยกเว้นภาษีอากร รวมถึงให้เป็นเงินรายได้สถานศึกษาโดยไม่ต้องส่งเป็นรายได้ แผ่นดิน</p>
	<p>แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542</p> <p>มาตรา 59 วรรคสอง บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือ แลกเปลี่ยนจากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา และให้ออนกรรมสิทธิ์ที่ดินทุก ประเภทที่เป็นที่ตั้งของสถานศึกษาไปเป็นกรรมสิทธิ์ของ สถานศึกษา โดยห้ามมิให้สถานศึกษาโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ดังกล่าว</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
<p data-bbox="272 808 507 898">3.การบูรณาการ การจัดการศึกษา</p>	<p data-bbox="651 353 1310 389">แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542</p> <p data-bbox="651 412 1358 562">มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาในสถานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษาดังนี้</p> <p data-bbox="651 584 1358 786">(1) งบประมาณที่ใช้จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนโดยตรง ให้จัดสรรตามผลการประเมินค่าใช้จ่ายตามความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย ประกอบกับข้อมูลด้านอุปสงค์อุปทานของแต่ละสถานศึกษา</p> <p data-bbox="651 808 1294 898">แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560</p> <p data-bbox="651 920 1358 1637">ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาคสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ในการบูรณาการการศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาคจำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัดโดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นๆ และเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ตลอดจนให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...</p> <p data-bbox="651 1659 1358 1973">(5) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก และเพื่อประโยชน์แห่งการบูรณาการการจัดการศึกษา ให้มีอำนาจเสนอจัดตั้งสถานศึกษาได้ตามความจำเป็นตลอดจนรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและ</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>เอกชนระดับภาคและเชื่อมโยงข้อมูลกันทุกสำนักงานศึกษาธิการภาค</p> <p>(7) ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีสถานศึกษาเพื่อรองรับการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ให้ตรงตามความถนัดความชอบให้สำนักงานศึกษาธิการภาค เสนอกระทรวงเพื่อจัดตั้งสถานศึกษาได้ทุกระดับ</p> <p>ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้</p> <p>(3) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา แผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการบูรณาการจัดการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผู้เรียนรายบุคคลและแต่ละสถานศึกษา สำหรับแผนการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาให้พิจารณาเหตุผลด้านอุปสงค์อุปทานประกอบด้วย</p> <p>(9) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมี คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และ คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้นำองค์ประกอบของ ออกศจ. มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการพิจารณาแผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนคณะหรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ครูผู้สอนประจำสายชั้น ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการในด้านที่เกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย และหากเป็นสาขาที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจให้มีผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการประกอบธุรกิจร่วมเป็นคณะอนุกรรมการด้วย เพื่อทำหน้าที่พิจารณากำหนดเนื้อหาของหลักสูตรของผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงการใช้งานจริงเป็นหลัก และให้จัดทำเป็นรายช่วงชั้นหรือตามศัภษาของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปตามผล</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>การประเมินความถนัดรายบุคคล โดยมีให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับช่วงชั้นมาเป็นอุปสรรคของการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน และให้นำรายงานการกำกับติดตามการจัดการศึกษาของศึกษาธิการจังหวัดรวมถึงข้อเสนอกำหนดหลักสูตรรายบุคคลของสถานศึกษา มาประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ข้อ 8 วรรคสาม</p> <p>ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร่วมกับสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษา หอการค้าจังหวัดจัดทำข้อมูลทางเลือกในการประกอบอาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการประกอบอาชีพต่อ และให้ศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการกำลังคน ข้อมูลการประกอบอาชีพอิสระ จากสำนักงานศึกษาธิการภาคเสนอคณะกรรมการตามวรรคสอง เพื่อตรวจสอบกลั่นกรองและเสนอ กศจ.อนุมัติ</p> <p>ข้อ 8 วรรคสี่ ให้ศึกษาธิการจังหวัดจัดทำข้อมูลความต้องการกำลังคนภาครัฐเอกชนในจังหวัดโดยเชื่อมโยงกับข้อมูลของสำนักงานศึกษาธิการภาค ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระที่ตรงกับศักยภาพ ให้เป็นหน้าที่ศึกษาจังหวัดดำเนินการรวบรวมและเสนอ กศจ.ผ่านคณะกรรมการตามวรรคสาม ให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกอาชีพของผู้เรียน</p> <p>ข้อ 8 วรรคห้า สำนักงานศึกษาธิการภาค มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการบูรณาการการศึกษาทุกระดับทั้งในกระทรวงหรือต่างกระทรวง</p> <p>ข้อ 11 (12) รวบรวมข้อมูลประชากรก่อนวัยเรียนและประชากรที่อยู่ในวัยเรียนในพื้นที่รับผิดชอบจากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากข้อมูลจริง และให้มีการกำกับติดตามความเคลื่อนไหว หรือเปลี่ยนแปลงการเข้าออกในพื้นที่ของประชากรดังกล่าวอยู่เสมอ</p> <p>ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลตามวรรคหนึ่ง และข้อมูลที่ได้จากผลการประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียน</p>

ประเด็น	ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย
	<p>มาประกอบการดำเนินการกำกับ ประสาน ติดตาม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือให้ได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการความชอบแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจัดให้เข้ารับการศึกษาระบบนอกระบบ หรือตามอัธยาศัย ตามความพร้อมความถนัดศักยภาพของผู้เรียน ศักยภาพของผู้ปกครองเป็นสำคัญ</p> <p>ข้อ 11 (13) นำผลการประเมินความถนัดและแผนการจัดการศึกษารายบุคคล มาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลทุกระดับการศึกษา และร่วมกับสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา พัฒนาฝีมือแรงงาน หอการค้า และอุตสาหกรรมจังหวัด วางแนวทางในการประสาน ส่งเสริม การจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนรายบุคคลโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสาน สถานที่เรียนที่เหมาะสม ประสานการส่งต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวง และดำเนินการใดๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ารับการศึกษาดังกล่าวตรงตามความพร้อมและความถนัดความชอบ จนมีงานทำตรงตามถนัด</p>

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอ เจริญนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอ เจริญนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย จังหวัดตาก พิชณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ พิษณุตร นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี รวม 29 คน

ตาราง 7 แสดงผลการประเมินความเป็นไปได้ฯ ในภาพรวมผลการประเมิน ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเจริญนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ในภาพรวม

รายการประเมิน	n = 29						ความเป็นประโยชน์	ผลการประเมิน
	\bar{x}	S.D.	ระดับความเป็นไปได้	\bar{x}	S.D.			
ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา	4.23	0.76	มาก	4.23	0.76	มาก	ผ่าน	
ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา	4.24	0.69	มาก	4.37	0.62	มาก	ผ่าน	
ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา	4.11	0.72	มาก	4.22	0.65	มาก	ผ่าน	
รวม	4.18	0.69	มาก	4.31	0.63	มาก	ผ่าน	

จากตาราง 7 พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ของข้อเสนอเจริญนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.18$) ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ความเป็นไปได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.10-4.51 ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินความเป็นไปได้ทุกประเด็นโดยประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.23$) รองลงมาคือ ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.22$) และประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.12$)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบคุณภาพงานกิจการนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา วัตถุประสงค์เฉพาะ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและองค์ประกอบการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 3) เพื่อจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ ในการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาการใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่และแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการ 2 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1.1 ศึกษาสภาพและปัญหาโดยค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) จากเอกสารและงานวิจัย การศึกษาจากเอกสารและงานวิจัย ซึ่งเป็นเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์สรุปปัญหา สภาพ และองค์ประกอบของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อใช้กำหนดคำถามในการสัมภาษณ์หาสภาพ ปัญหา และแนวทางในการจัดทำร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นที่ 1.2 การศึกษาแนวทางในการร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาจากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างใน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านรูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ด้านทรัพยากรบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 3) ด้านการบูรณาการการจัดการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการ 2 ชั้น ดังนี้

ขั้นที่ 2.1 การยกร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสาร และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาจัดทำข้อมูลรายองค์ประกอบแล้วจัดทำเป็นร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ขั้นที่ 2.2 การตรวจสอบร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษากลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มี ความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 12 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารระดับสูงของส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ผู้บริหารส่วนราชการระดับต่ำกว่ากรมในการบริหารราชการส่วนกลาง 3) ผู้บริหารส่วนราชการระดับภาคที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษา 4) ผู้บริหารส่วนราชการระดับจังหวัดที่มีอำนาจหน้าที่ในการบูรณาการการจัดการศึกษา 5) ผู้บริหารส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ 6) รองผู้บริหารส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับพื้นที่ 7) ผู้บริหารสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 8) ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์ 9) ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน 10) ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล 11) ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศและติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา 12) ครูผู้สอนมีประสบการณ์ในการเป็นผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการ และมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาในประเด็นต่างๆ อาทิ การบริหารงานทรัพยากรการบริหาร เลือจากผู้อำนวยการกลุ่ม ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน เลือจากสถานศึกษาโดยเลือกจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา และการนำข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิมาใช้ปรับปรุงข้อเสนอ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

เป็นการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ผ่านผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง ประกอบด้วย จังหวัดตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์ พิจิตร นครสวรรค์ กำแพงเพชร อุทัยธานี รวม 29 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอ

เชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบ ตอนที่ 2 แบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของของรูปแบบ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหา ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการสร้างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็นที่ 1 รูปแบบทางกฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา จากเดิมที่ไม่เป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาค และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาไม่เป็นนิติบุคคล ควรปรับปรุงแบบให้เป็น สถานศึกษาที่จัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคล และเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มีรูปแบบพิเศษโดยให้มีสายการบังคับบัญชาภายในกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเพียงให้การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นราชการส่วนภูมิภาคและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการบริหารราชการของตนเองโดยไม่ต้องมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด

ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหาร ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. การบริหารงานวิชาการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาและการจัดการศึกษามีลักษณะที่พัฒนาผู้เรียนแบบรูปแบบเดียว ซึ่งการเปลี่ยนแปลงตามข้อเสนอนี้ จะเปลี่ยนเป็นการพัฒนาผู้เรียนตามลักษณะเฉพาะและความถนัดความชอบรายบุคคล

2. การบริหารงานงบประมาณ จากเดิมที่มีการจัดสรรงบประมาณรายหัวโดยคิดเพียงจำนวนนักเรียนและขนาดของโรงเรียน จะเปลี่ยนเป็นการจัดสรรงบประมาณให้มีผลมาจากการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล และแยกงบประมาณในการพัฒนาผู้เรียนออกจากงบประมาณในการบริหารราชการประจำ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณก็ยังคงต้องพิจารณาถึงภาระค่าใช้จ่ายภาพรวมของแต่ละสถานศึกษาที่แตกต่างกันด้วย

3. การบริหารงานบุคคล เดิมที่ต้องพิจารณาเกณฑ์อัตรากำลังที่ ก.ค.ศ.กำหนดเปลี่ยนเป็นกำหนดให้ความต้องการและแนวทางในการสรรหาบุคลากรประเมินจากผู้เรียนรายบุคคลและการบูรณาการการจัดการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนรูปแบบต่างๆทดแทน รวมถึงการกำหนดให้มีบุคลากรสายสนับสนุนอย่างเพียงพอต่อความต้องการของสถานศึกษา

4. การบริหารงานทั่วไป เดิมที่ที่ดินอันเป็นที่ตั้งของสถานศึกษามีหลายประเภทและกฎหมายที่ใช้ในการบริหารจัดการก็มีความแตกต่างกัน และสถานศึกษาก็ไม่มีอำนาจในการระดม

ทรัพยากรเอง รวมถึงการบริหารงานทั่วไปก็ยังคงมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปลี่ยนเป็นการปรับปรุงให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินให้โอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของสถานศึกษา โดยมีข้อกำหนดห้ามโอน และให้สถานศึกษา สามารถระดมทรัพยากรได้ด้วยตนเอง ส่วนการบริหารงานทั่วไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างๆจะมีผลสืบเนื่องมาจากการปรับปรุงตามประเด็นที่ 1 กล่าวคือ สถานศึกษาจะมีอำนาจในการบริหารราชการของตนเอง ซึ่งมีผลมาจากการเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษ จึงไม่ต้องมีการมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา จากเดิมที่ไม่มีบทบาทในการควบคุมการเข้าเรียน การนำไปสู่การประกอบอาชีพ เปลี่ยนเป็นการควบคุมการเข้าเรียนของผู้เรียน โดยกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลเด็กก่อนวัยเรียนและระหว่างวัยเรียนในพื้นที่จังหวัด ซึ่งเป็นข้อมูลจริง รวมถึงต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาของผู้เรียนแต่ละคนที่เป็นปัจจุบัน การประสาน สนับสนุน ส่งเสริม จัดสรร จัดทำ ทรัพยากรเพื่อการศึกษา ในประเด็นการบูรณาการ โดยนำข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการรายบุคคลมาประเมินเพื่อการสนับสนุน ประสาน หรือ ส่งเสริม ทรัพยากรเพื่อจัดการศึกษารายบุคคล การประสาน สนับสนุน ส่งเสริม จัดสรร การประกอบอาชีพ ของผู้เรียน และการรวบรวมข้อมูลสนับสนุนการประกอบอาชีพของผู้เรียน กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลการประกอบอาชีพในแต่ละด้าน เพื่อนำมาใช้ในการสนับสนุนส่งเสริมผู้เรียนให้มีการประกอบอาชีพตรงตามความถนัดความชอบ การกำหนดให้มีการใช้ทรัพยากรในการจัดการศึกษา เพื่อตอบสนองของผู้เรียนรายบุคคลร่วมกันระหว่างหน่วยงานการศึกษา ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงให้มีการควบคุมการเข้าเรียนจากจำนวนจริงของผู้เรียนตั้งแต่ก่อนวัยเรียนไปจนถึงการรวบรวมข้อมูลการประกอบอาชีพเพื่อกำกับติดตามการเรียนรู้ตามความถนัดความชอบไปจนถึงการประกอบอาชีพ และมีการกำหนดให้ กศจ.เป็นผู้กำหนดหลักสูตรการศึกษารายบุคคลและให้นำหลักสูตรแกนกลางมาเป็นส่วนประกอบ รวมถึงให้สำนักงานศึกษาธิการภาคเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการงบประมาณเพื่อจัดสรรงบประมาณเพื่อการบูรณาการให้สำนักงานศึกษาจังหวัด

อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้ จากการวิจัยพบว่า ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา มีประเด็นสำคัญดังนี้

1. ประเด็นรูปแบบทางกฎหมายของการบริหารราชการเขตพื้นที่การมีลักษณะเฉพาะตัว เป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษมีสายการบังคับบัญชาภายในกระทรวงศึกษาธิการ และไม่อยู่ภายในการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด และให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้น

พื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นนิติบุคคล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกำหนดรูปแบบให้การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษจะมีผลทำให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจของตนเองในการบริหารราชการเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายที่ใช้ในการบริหารราชการอันเป็นการกระจายอำนาจให้แก่เขตพื้นที่การศึกษา โดยไม่ต้องมีการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนและไม่เปลี่ยนแปลงเรื่องสายการบังคับบัญชาโดยยังคงมีการบังคับบัญชาภายในกระทรวงศึกษาธิการ เช่นเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า การกระจายอำนาจภายใต้หลักการมอบอำนาจนี้ มีลักษณะที่เป็นการมอบอำนาจเป็นการกระจายอำนาจที่รัฐส่วนกลางอาจมอบอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรกึ่งอิสระ องค์กรมหาชน หรือองค์กรที่จัดทำโครงการเฉพาะกิจต่างๆ ที่รัฐบาลได้จัดตั้งขึ้น ไม่ใช่เพียง การมอบอำนาจทางการบริหารภายในองค์กรและสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชัย พันธเสน และคณะ (2558) ที่กล่าวว่าเมื่อได้กำหนดให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคล แต่ไม่ได้แก้ไขปรับปรุงกฎหมายอื่นๆ ให้ผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจหน้าที่ในการกระทำกิจกรรมต่างๆ ได้เช่นเดียวกับหัวหน้าหน่วยราชการในระดับกระทรวง ทบวง และกรมด้วย ทำให้การบริหารสถานศึกษายังไม่มีอิสระ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพได้อย่างแท้จริง เพราะอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการในหลายเรื่องยังคงเป็นหน้าที่ของหัวหน้าหน่วยราชการ ในระดับกระทรวง ทบวง และกรมอยู่ หากจะให้สถานศึกษาบริหารจัดการได้เองอย่างอิสระ คล่องตัวในเรื่องใด ก็จำเป็นต้องจัดให้มีการกระจายอำนาจในเรื่องนั้น ๆ ให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษา

2. ประเด็นทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การบริหารงานวิชาการ หลักสูตรในการจัดการศึกษาจะกำหนดให้มีหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และพัฒนาผู้เรียนตามลักษณะเฉพาะและความถนัด ความชอบรายบุคคล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เพื่อให้การจัดการศึกษาตอบสนองต่อการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลเพิ่มขึ้นจากหลักสูตรแกนกลางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีศนีย์ อุ่มเครือ (2554) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่ผ่านมากลับปรากฏว่าไม่ได้จัดการศึกษาให้ตรงตามความถนัดของผู้เรียนจนส่งผลให้ในการจัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็ไม่มีการค้นหาความถนัดของผู้เรียนผู้เรียนแต่ละคนจึงเกิดผู้เรียนที่มีความล้มเหลวไม่มั่นใจในการเลือกแผนการเรียน ผู้เรียนไม่อาจเรียนได้ตามความถนัดของแต่ละคน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิริยะ ผลพิรุฬห์และคณะ (2559) ที่กล่าวว่า ควรแก้ไขปัญหาคือความไม่สอดคล้องตั้งแต่ระบบแนะแนว ในโรงเรียนก่อนที่นักศึกษาจะเลือกคณะโดยควรสร้างระบบที่มีประสิทธิภาพที่สามารถแนะแนวสาขาการเรียนต่อเพื่อให้ตรงตามบุคลิกภาพและความสนใจของนักเรียนคนนั้น โดยในปัจจุบันมีการใช้

เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วย เช่นระบบการให้ทำข้อสอบจิตวิทยา หรือระบบ Finger Scan เพื่อให้ นักเรียนสามารถรับทราบความถนัดของตนเองเพื่อที่จะสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตัวเองถนัดได้ อย่างเหมาะสม

2.2 การบริหารงานงบประมาณ เป็นการจัดสรรงบประมาณให้มีผลมาจากการพัฒนา ผู้เรียนรายบุคคล และแยงงบประมาณในการพัฒนาผู้เรียนออกจากงบประมาณในการบริหารราชการ ประจำ รวมถึงการจัดสรรงบประมาณก็ยังคงพิจารณาถึงภาระค่าใช้จ่ายภาพรวมของแต่ละ สถานศึกษาที่แตกต่างกันด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงความต้องการ ของผู้เรียนรายคน ความต้องการของแต่ละสถานศึกษา รวมถึงการแยงงบประมาณค่าใช้จ่ายใน การบริหารราชการออกจากค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาของผู้เรียน จะทำให้เกิดความเป็นธรรมต่อ การบริหารจัดการศึกษาทั้งโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักนโยบาย และแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ที่กล่าวว่า ปัญหาการจัดสรร งบประมาณในปัจจุบันไม่เพียงพอไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงและไม่เอื้อต่อการจัดห้องเรียนที่เปิด สอนตามโครงการพิเศษ การได้รับงบประมาณสำหรับการปรับปรุงอาคาร การซ่อมแซมวัสดุที่ชำรุด เสียหายมีความล่าช้า งบประมาณในส่วนค่าสาธารณูปโภคที่ได้รับไม่ตรงกับความเป็นจริง และ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิริยะ ผลพิรุฬห์ และคณะ (2559) ที่กล่าวว่า การจัดสรรงบประมาณและ การกระจายครูอาจารย์สู่สถานศึกษาต่าง ๆ ของรัฐบาลมีความไม่เป็นธรรมสูง เอื้อต่อโรงเรียนขนาด ใหญ่ในเมืองมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กในชนบททำให้โรงเรียนมีคุณภาพแตกต่างกัน ซึ่งคนรวยและคนชั้นกลางมีโอกาสสอบแข่งขันไปเรียนต่อระดับสูงได้มากกว่าคนจน

2.3 การบริหารงานบุคคล ได้กำหนดให้ความต้องการและแนวทางในการสรรหา บุคลากรประเมินจากผู้เรียนรายบุคคลและการบูรณาการการจัดการศึกษา รวมถึงการจัดการเรียน การสอนรูปแบบต่างๆทดแทน และให้มีการจัดสรรบุคลากรสายสนับสนุนตามความต้องการอย่าง เพียงพอ ของแต่ละสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การแก้ไขดังกล่าวจะทำให้การสรรหาบุคลากร สอดคล้องกับความต้องการในแต่ละบริบทของพื้นที่ในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อให้ ตอบสนองการพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลให้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชัย พันธเสน และคณะ(2558) ที่กล่าวว่า ควรกำหนดให้มีองค์กรกลาง บริหารบุคคลเฉพาะกิจของสถานศึกษาในโครงการนำร่องภายใต้โครงสร้างของ ก.ค.ศ. และจะได้ให้ ก.ค.ศ. ประกาศที่จะรองรับอำนาจหน้าที่และการบริหารงานบุคคลของกลุ่มบุคลากรของสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาต้นสังกัดของสถานศึกษานำร่อง แยกออกมาต่างหากจากการบริหารบุคคล ตามปกติของ อ.ก.ค.ศ. ด้วยเหตุผลว่าการบริหารงานบุคคลมีความต้องการเฉพาะของแต่ละ สถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2556) ที่กล่าวว่า การกำหนดอัตรากำลัง การสรรหา การบรรจุแต่งตั้งการโยกย้าย

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา การพิจารณาด้านศักยภาพของข้าราชการครูไม่สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของโรงเรียน การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้น การประเมินวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนขาดบุคลากรที่ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดการศึกษา เช่น เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่การเงินและพัสดุ

2.4 การบริหารงานทั่วไป ให้กรรมสิทธิ์ในที่ดินให้ออนกรรมสิทธิ์ในที่ดินเป็นของสถานศึกษาโดยมีข้อกำหนดห้ามโอน และให้สถานศึกษา สามารถระดมทรัพยากรได้ด้วยตนเอง ส่วนการบริหารงานทั่วไปตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการกำหนดกลไกดังกล่าวจะส่งผลให้การบริหารสถานศึกษามีความคล่องตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชัย พันธเสน และคณะ (2558) ที่กล่าวว่า โรงเรียนจะต้องมีความคล่องตัวเหมือนโรงเรียนเอกชนทุกโรงหรือมีความเป็นนิติบุคคลอย่างแท้จริง ถึงแม้เงื่อนไขจะไม่จำเป็นสำหรับทุกโรงเรียน เพราะได้มีการพิสูจน์แล้วว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ในเมืองที่ได้รับความนิยมจนดำรงสภาพอยู่ได้ทั้งที่เป็นโรงเรียนของรัฐก็ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักนโยบายและแผนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ที่กล่าวว่า การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ไม่เป็นอิสระและคล่องตัว

3. ประเด็นการบูรณาการ

การจัดการศึกษา จะเป็นการกำหนดให้มีการใช้ทรัพยากรในการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองของผู้เรียนรายบุคคลร่วมกันระหว่างหน่วยงานการศึกษา ส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงให้มีการควบคุมการเข้าเรียนจากจำนวนจริงของผู้เรียนตั้งแต่ก่อนวัยเรียนไปจนถึงการรวบรวมข้อมูลการประกอบอาชีพเพื่อกำกับติดตามการเรียนรู้ตามความถนัดความชอบไปจนถึงการประกอบอาชีพ และมีการกำหนดให้ กศจ. เป็นผู้กำหนดหลักสูตรการศึกษารายบุคคลและให้นำหลักสูตรแกนกลางมาเป็นส่วนประกอบ รวมถึงให้สำนักงานศึกษาธิการภาคเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยการงบประมาณเพื่อจัดสรรงบประมาณเพื่อการบูรณาการให้สำนักงานศึกษาจังหวัด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เขตพื้นที่การศึกษามีลักษณะเฉพาะเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทรัพยากรเท่าที่มีอยู่จึงไม่อาจจัดการศึกษาเพื่อให้ตรงตามความถนัดความชอบของผู้เรียนรายบุคคล จึงต้องใช้การบูรณาการการจัดการศึกษาเข้ามาเสริม และต้องมีการกำหนดบทบาทของผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นำทรัพยากรการจัดการศึกษาของหน่วยงานการศึกษามาใช้ในการจัดการศึกษา ปรับกระบวนการการจัดการศึกษาเพื่อให้ตอบสนองการจัดการศึกษาของผู้เรียนรายบุคคล กำกับติดตามควบคุมและสนับสนุน เพื่อให้การจัดการศึกษาสามารถตอบสนองต่อผู้เรียนรายบุคคลสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2554) ที่กล่าวว่า การศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนขาดความต่อเนื่องรวมทั้งขาดการบูรณาการระหว่างการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชัย พันธเสน และคณะ (2558) ที่กล่าวว่า

การจัดการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ต้องเน้นความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลจากการวิจัย พบว่า ควรปรับปรุงให้ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นนิติบุคคลและเป็นการบริหารราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษ โดยให้มีสายการบังคับบัญชาภายในกระทรวงศึกษาธิการและไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวนี้ เพื่อนำเสนอรัฐบาลและนำไปสู่การเสนอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

2. ผลจากการวิจัย พบว่า ทรัพยากรการบริหารของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไป ซึ่งจึงควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวนี้ เพื่อนำไปสู่การปรับรายละเอียดให้มีกลไกการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความถนัดและความชอบของผู้เรียน ผ่านการนำเสนอรัฐบาลและนำไปสู่การเสนอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

3. ผลจากการวิจัย พบว่า การบูรณาการการจัดการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญอีกประการที่จะทำให้การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคลประสบผลสำเร็จภายใต้การใช้ทรัพยากรร่วมกันในการจัดการศึกษาโดยจะต้องอาศัยการบูรณาการทั้งภายนอกและภายใน ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงควรทำการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าวนี้ เพื่อเสนอรัฐบาลในการดำเนินการแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาแนวทางหรือกลไกเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา อาชีวศึกษา ให้ตอบสนองความถนัดของผู้เรียนและประกอบอาชีพตามความถนัด

2. ควรศึกษาแนวทางการบูรณาการการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและระดับอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา จนนำไปสู่การประกอบอาชีพตามความถนัดของผู้เรียนรายบุคคล

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ.
2550. (2550, 16 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 124 ตอนที่ 24 ก.
- กมลศักดิ์ ทองกลม. (2551). *สภาพและปัญหาในการกระจายอำนาจการบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 (ปริญญา
นิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- กรมการปกครอง. (2558). *การยุบการปกครองส่วนภูมิภาคเป็นทางออกของสังคมไทยหรือไม่.
กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง*
- กรมอนามัย. (2560). *การบูรณาการ (Integration) กรมอนามัย.นियาม ขอบเขต การประยุกต์สู่การ
ปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย.
- กรีช ภูงี่ยมมา. (2550). *การมอบอำนาจทางปกครองในระบบราชการ (ปริญญานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กฤษณ์ วงศ์วิเศษธร. (ม.ป.ป.). *สถาบันพระปกเกล้า*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การแบ่งอำนาจ>
- กฤษดา สุขศร. (2552). *บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ในการเตรียมการเพื่อรองรับการกระจาย
อำนาจในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2
(ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- คณะกรรมการบริหารราชการแผ่นดิน สถานิติบัญญัติแห่งชาติ. (2560). *รายงานผลการพิจารณา
ศึกษา เรื่อง การจัดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค.
กรุงเทพฯ: สถานิติบัญญัติแห่งชาติ.ชื่อเรื่อง สภาปฏิรูปแห่งชาติ*
- จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ. (2541). *การจัดการด้านปัจจัยในการบริหารงาน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช.
- ณัฐพร รอดเจริญ. (2556). *แนวทางการจัดเก็บภาษีเพื่อการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
ประเทศไทย (ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิเรก วรรณเศียร. (2545). *การพัฒนาแบบจำลองแบบสมบูรณ์ในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: มติชน
- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (ม.ป.ป.). *สถาบันพระปกเกล้า*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การกระจายอำนาจ>

- นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (ม.ป.ป.). *สถาบันพระปกเกล้า*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การกระจายอำนาจ>
- นฤเทพ ใจสุทธิ. (2550). *ยุทธศาสตร์ทางเลือกในการแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาตามนโยบายการกระจายอำนาจการศึกษา* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บวร พิมพ์ภู่. (2560). *ยุทธศาสตร์สู่ความสำเร็จในการกระจายอำนาจการบริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- บุญเกียรติ การะเวกพันธ์. (ม.ป.ป.). *สถาบันพระปกเกล้า*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=หลักการรวมอำนาจ>
- บุญเกียรติ การะเวกพันธ์. (ม.ป.ป.). *สถาบันพระปกเกล้า*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=หลักการแบ่งอำนาจ>
- บุญเกียรติ การะเวกพันธ์. (ม.ป.ป.). *สถาบันพระปกเกล้า*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่>
- ปรีศนีย์ อุ่มเครือ. (2554). *ประสบการณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่มั่นใจในการตัดสินใจเลือกแผนการเรียน* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เปรมชัย สโรบล. (2550). *ปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พงศ์สวัสดิ์ ราชจันทร์. (2565). *หลักการและแนวคิดสำหรับการปกครองท้องถิ่นร่วมสมัย*. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 11(6). <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jssr/article/download/255205/175661/1012789>
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 75 ก.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546. (2546, 6 กรกฎาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 120 ตอนที่ 62 ก.
- พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534. (2534, 4 กันยายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 108 ตอนที่ 156
- ภิญญา พิทักษ์นิระพันธ์. (2555). *ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537* (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม

- รังสรรค์ อินทน์จันทน์. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อความก้าวหน้าการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณี องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในจังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก.
- วิรัช วิรัชนิการวรรณ. (2551). *การวิเคราะห์เปรียบเทียบความหมายของการบริหารการจัดการการบริหารการพัฒนาและการบริหารจัดการ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2557). *การกระจายอำนาจ และประชาธิปไตยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า
- สนองชัย ศรีอุทัย. (2550). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาของสถานศึกษา อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สภาการศึกษา. (2551). *สรุปมติการประชุมสภาการศึกษา ครั้งที่ 1/2551 วันพุธที่ 9 มกราคม พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: สภาการศึกษา.
- สมคิด บางโม. (2545). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมใจ ลักษณะ. (2552). *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2554). *เอกสารประกอบการอบรมสัมมนา เรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก https://www.krumpai.net/sbm_somsak.htm
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *ประกาศ เรื่อง การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2550*. สืบค้น 15 มกราคม 2564 จาก http://www.thaischool.in.th/_files_school/21100226/data/21100226_1_20200907-130052.pdf
- สำนักงาน ก.พ.ร. (2546). *คู่มือเทคนิคและวิธีการบริหารจัดการสมัยใหม่ตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี การบริหารราชการแบบบูรณาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน ก.พ.ร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ. (2559). *วาระปฏิรูปที่ 3: การปรับโครงสร้างอำนาจส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

- สำนักนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *คู่มือการบริหารโรงเรียนในโครงการพัฒนาการบริหารรูปแบบนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ: สำนักนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุทธินันท์ สุวรรณวิจิตร. (2564) การกระจายอำนาจการปกครอง (ฉบับอิเล็กทรอนิกส์). *วารสารมหาจุฬานาครธรรมศาสตร์*, 8(5). <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/download/252206/168952/897228>
- หวน พิณรุฬพันธ์. (2549). *นักบริหารมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิชัย พันธเสน. (2558). *การสังเคราะห์งานวิจัยว่าด้วยปัญหาและข้อเสนอแนะในกระบวนการจัดการศึกษาไทย: ประเด็นปัญหาคุณภาพการศึกษา (2535-2558) (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย .
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2546). *การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- Cheng. (1996). *Y. C. School Effectiveness and School-based Management: A Mechanesm for Development*. Washington D. C.: The Falmer Press.
- David, J. L. (1996). The Who, What, and Why of Site-Based Management. *Educational Leadership*, 53, 4
- Greenwood, William T. (1965). *Management and Organizational Behaviour Theories: An Interdisciplinary Approach*. South-Western: University of Michigan.
- John, D. M. (1954). *Management in the Public Service*. New York: McGraw - Hill Book.
- Peterson, E. & Plowman, G. E. (1953). *Business Organization and Management*. (3rd ed.). Ill: Irwin.
- Ryan, T. A., & Smith, P. C. (1954). *Principle of Industrial Psychology*. New York: The Mcnanla Press Company.
- Simon, H. A. (1960). *Administrative Behavior*. New York: The McMillen Company.
- Simon, Herbert A. (1972). *Sistemu Sekkei to Soshikiron (System Planning and Organization Theory), Soshiki Kagaku (Organizational Science)*
- Wohlstetter, P. "Getting School-based Management Right: What Works and What Doesn't." *Phi Delta Kappan*. 77, 1 (September 1995)

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมมนาเพื่อการศึกษาสภาพ ปัญหาการบริหารราชการเขต
พื้นที่การศึกษา และแนวทางในปรับปรุงกฎหมายการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

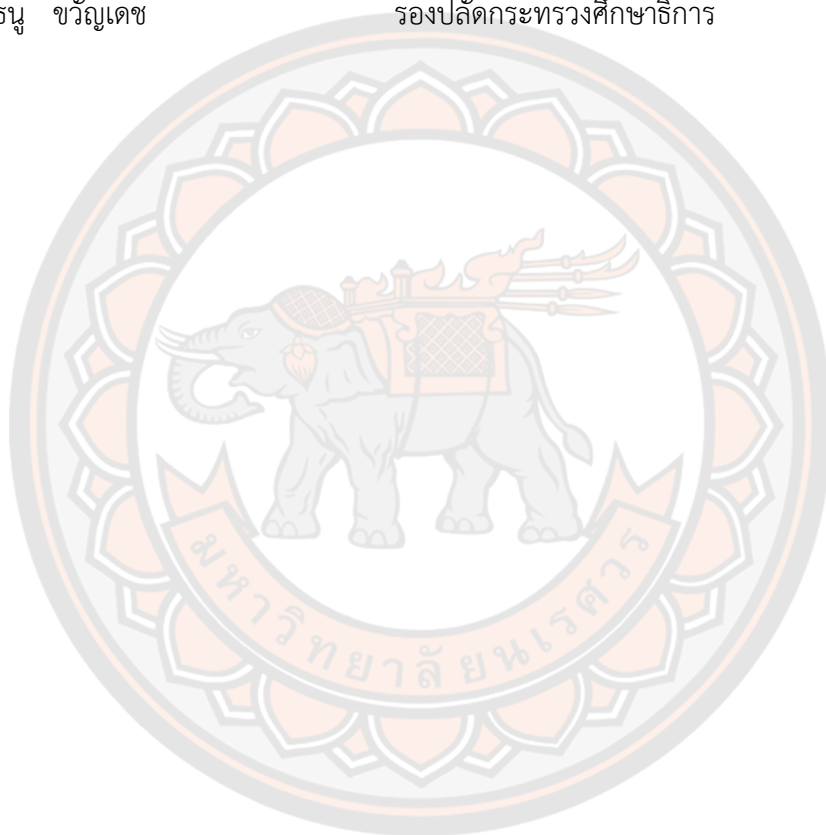
1. ดร.สุทิน แก้วพนา รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กรุงเทพมหานคร
2. ดร.พัฒนา พัฒนทวีดล รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรุงเทพมหานคร
3. ดร.เจษฎาภรณ์ พรหนองแสน ศึกษาธิการภาค 17
พิษณุโลก
4. ดร.พิเชฐ วันทอง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
กรุงเทพมหานคร
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรุงเทพมหานคร
5. นายณัฐชัย ใจเย็น ศึกษาธิการจังหวัดนนทบุรี
นนทบุรี
6. นายธีรภัทร์ บรรณโสภิษฐ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรุงเทพมหานคร

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการเดลฟาย (Delphi) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ
ข้อเสนอ เชนนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการ
เขตพื้นที่การศึกษา

1. ดร.บุญรักษ์ ยอดเพชร	อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อดีตเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. นายนรา เหล่าวิชยา	อดีตศึกษาธิการภาค 17
3. ดร.กิตติพงษ์ พิพัฒน์ศิวงค์	อดีตผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 38,39
4. ดร.ภัทรวรรณ นิลแก้ววรวิชัย	ศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก
5. นายนิสิต เนินเพิ่มพิสุทธิ์	อดีตรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษากรุงเทพ 2
6. นายวิทยา เกษาอาจ	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
7. นางสาวพัฒนา เต็มเพชร	ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานการเงินและสินทรัพย์
สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์
8. นางฉมลวรรณ อริยะจักร์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาแพร่
9. นางสาวผอัญญา วงษ์ทับทิม	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
9. นางสาวทิวาพร พุกกลิ่น	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล
สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาสุโขทัย
10. ดร.อรรถพงษ์ อินตะวงษ์	ผู้อำนวยการโรงเรียนชาติตระการ
11. นางสาวจิตราภรณ์ อินทิพย์	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านยางเมือง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการหาความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรณศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ดร.สมเกียรติ บุญรอด อดีตผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. นายธนู ขวัญเดช รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ภาคผนวก ข แบบวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเที่ยงตรงของข้อคำถาม
ตามแบบสัมภาษณ์ของงานวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริม
ประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ เป็นแบบสำหรับผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความเห็นต่อความเที่ยงตรงของข้อ
คำถามตามแบบสัมภาษณ์ของงานวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุง
กฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

- +1 คือ แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ สิ่งที่มีงศึกษา
- 0 คือ ไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ สิ่งที่มีงศึกษาหรือไม่
- 1 คือ แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์ สิ่งที่มีงศึกษา

วัตถุประสงค์	คำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. สภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาและแนวทางในการปรับปรุงเป็นอย่างไร	1.1 สภาพและปัญหาการบริหารราชการเขตพื้นที่ศึกษามีลักษณะอย่างไร				
	1.2 แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายการบริหารราชการเขตพื้นที่ศึกษาควรเป็นอย่างไร				
2.สภาพและปัญหาทางกฎหมายในการบริหารทรัพยากร	1.1 สภาพและปัญหาการบริหารทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา				

วัตถุประสงค์	คำถาม	น้ำหนัก			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา และแนวทางในการ ปรับปรุงเป็นอย่างไร	1.2 แนวทางในการปรับปรุงกฎหมาย การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ควรเป็นอย่างไร				
2.สภาพและปัญหา ทางกฎหมายใน การบูรณาการการ จัดการศึกษาของ การบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา และแนวทางในการ ปรับปรุงกฎหมาย เป็นอย่างไร	1.1 สภาพและปัญหาการบูรณาการ การจัดการศึกษาของการบริหาร ราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร 1.2 แนวทางในการปรับปรุงกฎหมาย การบูรณาการการจัดการศึกษาของ การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็น อย่างไร				

ท่านมีข้อคิดเห็นเพิ่มเติมหรือไม่ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือตามขั้นตอนที่ 1.1

แบบสังเคราะห์เอกสาร
การศึกษาประเด็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ
การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

คำชี้แจง

แบบสังเคราะห์เอกสารฉบับนี้ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนที่ 1 ของการวิจัยเรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็นที่ศึกษา	สรุปผลการศึกษา
ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา
ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหาร ราชการเขตพื้นที่การศึกษา
ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัด การศึกษา

เครื่องมือตามขั้นตอนที่ 1.2

แบบสัมภาษณ์

แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
งานวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหาร
ราชการเขตพื้นที่การศึกษา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยการศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อนำไปเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยข้อมูลที่ได้นำไปใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการทำงานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้ผู้วิจัย จะถือเป็นความลับ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์การศึกษาแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาใน 2 ประเด็น ได้แก่

1. สภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
2. แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ / ผู้บริหารสถาบันศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์

.....

2. ตำแหน่ง

.....

3. วุฒิการศึกษา

.....

3. สถานที่ทำงาน

.....

4. หมายเลขโทรศัพท์

.....

5. วันเวลาที่ทำการสัมภาษณ์ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....

6. สถานที่ทำการสัมภาษณ์

.....

7. เริ่มสัมภาษณ์เวลา น. สิ้นสุดเวลา

..... น.

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

1. สภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร

1.1 สภาพการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 ปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา เป็นอย่างไร

.....

.....

1.3 สภาพทางกฎหมายของทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร
ด้านการเงินงบประมาณ

ด้านการบริหารงานบุคคล

ด้านวิชาการ

ด้านบริหารทั่วไป

1.4 ปัญหาทางกฎหมายของทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นอย่างไร
ด้านการเงินงบประมาณ

ด้านการบริหารงานบุคคล

ด้านวิชาการ

ด้านบริหารทั่วไป

1.5 สภาพการบูรณาการการจัดการศึกษาของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็น
อย่างไร

.....

.....

.....

1.6 ปัญหาการบูรณาการการจัดการศึกษาของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาเป็น
อย่างไร

.....

.....

.....

2. แนวทางในการปรับปรุงกฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ควร อย่างไรก็ตาม

2.1 ประเด็นรูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาควรปรับปรุงกฎหมายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 ประเด็นทรัพยากรการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาควรปรับปรุงกฎหมายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 ประเด็นการบูรณาการการจัดการศึกษาควรปรับปรุงกฎหมายอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือตามขั้นตอนที่ 2.2

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริม
ประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา**

งานวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหาร
ราชการเขตพื้นที่การศึกษา

Policy Proposal for Law Reform to Enhance the Efficiency of Local Educational
Administration

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยการศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา” เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยข้อมูลที่ได้นำไปใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อปฏิบัติงานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด และข้อมูลที่ผู้วิจัย จะถือเป็นความลับ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประเด็นการพิจารณาความเหมาะสมฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ประเด็นพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ทรัพยากรการบริหาร 3) การบูรณาการการจัดการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ศิริศักดิ์ เพ็ชรผึ้ง

นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์
2. ตำแหน่ง
3. วุฒิทางการศึกษา.....
3. สถานที่ทำงาน
4. หมายเลขโทรศัพท์
5. วันเวลาที่ทำการสัมภาษณ์ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.
6. สถานที่ทำการสัมภาษณ์
7. เริ่มสัมภาษณ์เวลา น. สิ้นสุดเวลา น.

ตอนที่ 2 ประเด็นพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็นการสนทนากลุ่ม

ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ว่า

1) ประเด็นใดบ้างของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา มีความเหมาะสมแล้ว

2) ประเด็นใดบ้างที่ควรปรับปรุงแก้ไข และควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรเพื่อให้ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษามีความเหมาะสม

ประเด็นที่ 1 ความเหมาะสมของรูปแบบของเขตพื้นที่การศึกษา

ประเด็นที่ 2 ความเหมาะสมขององค์กรทรัพยากรในการจัดการศึกษา ได้แก่ 1)บุคลากร 2) งบประมาณ 3) วิชาการ 4) บริหารทั่วไป

ประเด็นที่ 3 ความเหมาะสมของการบูรณาการการจัดการศึกษา

ประเด็นที่ 1 ความเหมาะสมของประเด็นด้านรูปแบบของเขตพื้นที่การศึกษา

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 6 (2) ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบริหาร ราชการส่วนภูมิภาคที่มีรูปแบบพิเศษ โดยมีสายการ บังคับบัญชาขึ้นตรงภายในกระทรวงศึกษาธิการ และ ไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัด มาตรา 35 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 34(1)และสถานศึกษาที่จัดการศึกษาชั้น พื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการยุบเลิกสถานศึกษาและสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคล สิ้นสุดลง</p>	

ประเด็นที่ 2 ความเหมาะสมของประเด็นด้านทรัพยากรการบริหาร

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>ด้านบริหารงานบุคคล พรบ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ.....ยกเลิกความใน(2)ของมาตรา 26 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน (2) เสนอความต้องการจำนวนและอัตราตำแหน่ง ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาใน สถานศึกษาตามบริบทและความเชื่อมโยงของระบบ</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>การศึกษา จากข้อมูลความถนัดของผู้เรียนประกอบ กับคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา</p> <p>มาตรา 38 ข วรรคสอง ตำแหน่งผู้บริหารใน วรรคหนึ่ง ให้เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับ หรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงตาม หลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ กคศ. กำหนดไว้สำหรับการ เทียบตำแหน่งซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตาม กฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและไม่ต้องมี ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยให้มีสิทธิที่จะขอ ประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ได้รับวิทยฐานะได้ ซึ่งผู้ที่มีวิทย ฐานะจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตาม กฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อได้รับเงินวิทยฐานะแล้วให้จัดการเบิกจ่ายเงิน ประจำตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้มีตำแหน่งผู้บริหารใน (1) และ (2) ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาตาม ประกาศกระทรวง ตำแหน่งผู้บริหารใน (3) และ (4) ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>มาตรา 53 ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้ เป็นวรรคห้า “การสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูใน สถานศึกษาต้องเป็นไปตามข้อมูลความถนัดของ ผู้เรียนประกอบกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตาม บริบทของสถานศึกษาความเชื่อมโยงของระบบ การศึกษา โดยมีเกณฑ์อัตรากำลังที่สอดคล้องกับ ความถนัดของผู้เรียนรายคน”</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>มาตรา 15 วรรคสอง สถานศึกษา อาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้ง</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>สามารถรูปแบบก็ได้ โดยให้นำรูปแบบการจัดการศึกษา ทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพและ บริบทของผู้เรียนและการประกอบอาชีพ โดยผู้เรียน อาจประกอบอาชีพระหว่างเรียนไปด้วยได้ ทั้งนี้ ให้ จัดให้มีการประเมินความพร้อมในการประกอบ อาชีพตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะ และทางเลือกในการประกอบอาชีพของผู้เรียนต่อไป ด้วย</p> <p>ด้านวิชาการ</p> <p>มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดี ของ ชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพตลอดจน เพื่อการศึกษาต่อ โดยให้นำไปกำหนดเป็นหลักสูตร เฉพาะรายบุคคลซึ่งต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและ การใช้งานจริงของแต่ละบุคคล และให้นำไปกำหนด เป็นหลักสูตรการศึกษารายบุคคลโดยความเห็นชอบ ของ กศจ.</p> <p>หลักสูตรรายบุคคลต้องประกอบด้วย</p> <p>รายวิชาเฉพาะตามความถนัดความชอบตามระดับ ความสามารถรายบุคคลเป็นหลัก และหลักสูตร แกนกลางเท่าที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในสาขานั้นๆ พร้อมกับข้อมูลทรัพยากรที่ต้องใช้และทรัพยากรที่มี รองรับรวมถึงงบประมาณที่ขอรับการจัดสรรของ สถานศึกษา ตลอดจนการบูรณาการการจัด การศึกษาด้วย</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>ให้ กศจ.แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น พิจารณาหลักสูตรการศึกษารายบุคคลซึ่ง ประกอบด้วยอาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่ สอนคณะหรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ ในด้านที่ เกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย เพื่อทำ หน้าที่พิจารณากำหนดเนื้อหาของหลักสูตรของ ผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงการใช้งานจริงเป็น หลัก และให้จัดทำเป็นรายช่วงชั้นหรือตามศักยภาพ ของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ตามรายงานการกำกับ ติดตามของศึกษาธิการจังหวัด</p> <p>ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาร่วมกันจัดทำรายละเอียดประกอบการ พิจารณาอนุมัติหลักสูตรการศึกษารายบุคคลและ หลักสูตรสถานศึกษา โดยมุ่งเน้นความถนัด ความชอบของผู้เรียนและความจำเป็นที่จะต้องใช้ จริงของแต่ละบุคคล พร้อมกันนี้ให้มีการประเมิน ความถนัดความชอบของผู้เรียน และให้นำรูปแบบ การจัดการศึกษา ทั้งสามรูปแบบมาขับเคลื่อนการจัด การศึกษาของผู้เรียนแต่ละรายตามความเหมาะสม และจำเป็น</p> <p>ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจัดทำข้อมูลทางเลือกในการประกอบ อาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการประกอบ อาชีพต่อคณะกรรมการตามวรรคสองเพื่อ ตรวจสอบกลับกรองและเสนอ กศจ.อนุมัติ ด้านบริหารทั่วไป พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.....</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>มาตรา 39 วรรคสาม ให้กระทรวง ส่วนราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ.ก.ค.ศ.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลดภาระงานด้านการสนับสนุนการสอนโดยการกำหนดผู้รับผิดชอบภารกิจสนับสนุนในทุกด้านของสถานศึกษา และให้อำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็นของสถานศึกษาแล้วให้บุคลากร สายสนับสนุนเป็นผู้รับผิดชอบจัดทำกระบวนการ เท่าที่จะพึงทำได้ ทั้งนี้ อาจรับผิดชอบเป็นกลุ่ม สถานศึกษาหรือแต่ละสถานศึกษาตามควรแก่กรณี และอาจกำหนดรายละเอียดของงานที่ต้อง รับผิดชอบดำเนินการด้วย</p> <p>มาตรา 58 (3) สถานศึกษาสามารถจัดหา ประโยชน์หรือระดมทรัพยากรได้เอง โดยการจัดหา ประโยชน์ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการศึกษา ถือเป็น การดำเนินการตามวัตถุประสงค์</p> <p>มาตรา 59 วรรคสอง แก้ไขเป็นบรรดา อสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคล ได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยน จากรายได้ของสถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา และให้ออน กรรมสิทธิ์ที่ดินทุกประเภทที่เป็นที่ตั้งของ สถานศึกษาไปเป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา โดย ห้ามมิให้สถานศึกษาโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว</p> <p>ด้านงบประมาณ</p> <p>มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อ การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงิน งบประมาณเพื่อการศึกษาดังนี้</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
(1) งบประมาณที่ใช้จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียน โดยตรง ให้จัดสรรตามผลการประเมินค่าใช้จ่ายตาม ความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย ประกอบกับข้อมูล ด้านอุปสงค์อุปทานของแต่ละสถานศึกษา	

ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>คำสั่ง คสช. ที่ 19/2560</p> <p>ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ในการบูรณา การการศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษ ที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายในสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้จัดตั้งสำนักงาน ศึกษาธิการภาคจำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับ พื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและ จังหวัดโดยการอำนวยการ ส่งเสริม สนับสนุน และ พัฒนาการศึกษาร่วมมือและบูรณาการกับ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและ หน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นๆ และเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ ตลอดจนให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...</p>	
(5) ประสานการบริหารงานระหว่าง ราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนา	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>อย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก และเพื่อประโยชน์แห่งการบูรณาการการจัดการศึกษา ให้มีอำนาจเสนอจัดตั้งสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น</p> <p>ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดดังต่อไปนี้</p>	
<p>(3) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา แผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการบูรณาการการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผู้เรียนรายบุคคลและแต่ละสถานศึกษา สำหรับแผนการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษา ให้พิจารณาเหตุผลด้านอุปสงค์อุปทานประกอบด้วย</p>	
<p>ทั้งนี้ ให้ กศจ. แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้ประกอบวิชาชีพตามสายงานที่ตรงกับความชอบความถนัดของผู้เรียน อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอนคณะหรือสาขาที่ตรงกับความชอบความถนัดของผู้เรียน หากเป็นสายงานในเชิงธุรกิจให้มี ผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการทำธุรกิจได้ตามความเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน และการกำหนดแผนรายบุคคลให้นำรูปแบบการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน</p> <p>ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำข้อมูลทางเลือกในการประกอบ</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>อาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการประกอบอาชีพต่อคณะอนุกรรมการตามวรรคสองเพื่อตรวจสอบกลั่นกรองและเสนอ กศจ.อนุมัติ</p> <p>ให้ศึกษาธิการจังหวัดจัดทำข้อมูลความต้องการกำลังคนภาครัฐเอกชน ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระที่ตรงกับศักยภาพ ให้เป็นหน้าที่ศึกษาจังหวัดดำเนินการรวบรวมและเสนอ กศจ.ผ่านคณะอนุกรรมการตามวรรคสาม ให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกอาชีพ ของผู้เรียน</p> <p>สำนักงานศึกษาธิการภาค มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการบูรณาการการศึกษาทุกระดับ ทั้งในกระทรวงหรือต่างกระทรวง</p> <p>ข้อ 11 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มอบหมายและให้มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดดังต่อไปนี้</p> <p>(12) รวบรวมข้อมูลประชากรก่อนวัยเรียน และประชากรที่อยู่ในวัยเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ จากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากข้อมูลจริง และให้มีการกำกับติดตามความเคลื่อนไหว หรือเปลี่ยนแปลงการเข้าออกในพื้นที่ของประชากรดังกล่าวอยู่เสมอ</p> <p>ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลตามวรรคหนึ่งและข้อมูลที่ได้จากผลการประเมิน</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>ความถนัดความชอบของผู้เรียนมาประกอบการดำเนินการกำกับ ประสาน ติดตาม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือให้ได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับความถนัดความชอบแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจัดให้เข้ารับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ หรือตามอัธยาศัยตามความพร้อมความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ</p> <p>(13) นำผลการประเมินความถนัดและแผนการจัดการศึกษารายบุคคล มาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลทุกระดับการศึกษา และวางแนวทางในการประสาน ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนรายบุคคลโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานสถานที่เรียนที่เหมาะสมประสานการส่งต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวง และดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ารับการศึกษาตรงตามความพร้อมและความถนัดความชอบ จนมีงานทำตามตรงตามถนัด</p> <p>ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค จำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เป็นหน่วยรับงบประมาณ เพื่อการบูรณาการการศึกษาและเพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัดโดยการอำนวยการ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น ๆ</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อเสนอแนะ
<p>และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(7) ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้อง จัดให้มีสถานศึกษาเพื่อรองรับการจัดการศึกษาให้แก่ ผู้เรียน ให้ตรงตามความถนัดความชอบให้สำนักงาน ศึกษาธิการภาค เสนอกระทรวงเพื่อจัดตั้ง สถานศึกษาได้ทุกระดับ</p>	

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ

เครื่องมือตามขั้นตอนที่ 3

แบบประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของ
ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ
การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยข้อมูลที่ได้นำไปใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น และข้อมูลที่ได้รับถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการประเมินข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบประเมิน

ตอนที่ 2 การประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

นายศิริศักดิ์ เพ็ชรผึ้ง

นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบประเมิน**1.1 เพศ**

- ชาย หญิง

1.2 ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

1.3 กลุ่มของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

- ข้าราชการครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา
 ตำแหน่งประเภทอำนวยการเฉพาะ ตำแหน่งประเภทบริหาร

ตอนที่ 2 การประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ และความเป็นประโยชน์ของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย P ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยระดับการประเมินดังนี้

- 5 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของข้อเสนอ ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของข้อเสนอ ฯ อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของข้อเสนอ ฯ อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของข้อเสนอ ฯ อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของข้อเสนอ ฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่ง คสช. ที่ 19/2560

ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาคสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ในการบูรณาการการศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาครูปแบบพิเศษที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรงภายในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาคจำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัดโดยการอำนวยความสะดวก ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นๆ และเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ตลอดจนให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...

หมายเหตุ การแก้ไขคำสั่ง คสช. ดังกล่าวเกิดจากที่มาลักษณะคล้ายคลึงกันกับการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยมีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนแน่นอนว่าเป็นการบริหารราชการรูปแบบใด ทำให้ปัจจุบันต้องการมอบอำนาจการบริหารราชการจากส่วนกลาง และการสั่งการอนุมัติอนุญาตเป็นการปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ไม่สามารถมอบอำนาจต่อได้ และพิจารณาอุทธรณ์โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้ เพื่อประโยชน์แก่ การบูรณาการการจัดการศึกษา ยังมีความจำเป็นต้องกำหนดให้

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

สำนักงานศึกษาธิการภาค เป็นหน่วยรับงบประมาณ เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการขอรับงบประมาณเพื่อนำมาใช้ในจัดสรรการบูรณาการการจัดการศึกษาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ

แก้ไขเพิ่มเติม คำสั่ง คสช. ที่ 19/2560

ข้อ 5 (5) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก และเพื่อประโยชน์แห่งการบูรณาการการจัดการศึกษา ให้มีอำนาจเสนอจัดตั้งสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น ตลอดจนรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังคนทั้งภาครัฐและเอกชนระดับภาคและเชื่อมโยงข้อมูลกันทุกสำนักงานศึกษาธิการภาค

(7) ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีสถานศึกษาเพื่อรองรับการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ให้ตรงตามความถนัดความชอบให้สำนักงานศึกษาธิการภาค เสนอกระทรวงเพื่อจัดตั้งสถานศึกษาได้ทุกระดับ

หมายเหตุ การแก้ไขดังกล่าวเป็นการเพิ่มอำนาจในการจัดตั้งสถานศึกษาเพื่อรองรับการบูรณาการการจัดการศึกษาการรวบรวมข้อมูลความต้องการกำลังคน ซึ่งรวมถึงในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องมีการจัดตั้งสถานศึกษาเฉพาะด้านเพื่อรองรับภารกิจ โดยรวมถึงในกรณีที่เห็นว่าขาดแคลนสถานศึกษาอย่างหนึ่งอย่างใดในบางพื้นที่และมีความจำเป็นจะต้องจัดตั้งสถานศึกษาขึ้น

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(3) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาการศึกษา แผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการบูรณาการการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และแต่ละสถานศึกษา สำหรับแผนการใช้ทรัพยากรของสถานศึกษาให้พิจารณาเหตุผลด้านอุปสงค์อุปทานประกอบด้วย

หมายเหตุ การแก้ไข ข้อ 8(3) นี้ เป็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ กศจ. เป็นผู้เห็นชอบหลักสูตรการจัดการศึกษารายบุคคลและเพื่อให้มีความสอดคล้องกับการแก้ไขพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติด้วย

แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้

(9) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา โดยให้นางองค์ประกอบของ ออกศจ. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการพิจารณาแผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งอย่างน้อยต้อง

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>หมายเหตุ การเพิ่มเติมหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการภาคดังกล่าวเป็นการกำหนดให้มีกลไกในการประสานการจัดการศึกษาและส่งต่อผู้เรียนทุกระดับทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวงผ่านแผนบูรณาการการจัดการศึกษา</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 11 (12)</p> <p>รวบรวมข้อมูลประชากรก่อนวัยเรียนและประชากรที่อยู่ในวัยเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ จากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและจากข้อมูลจริง และให้มีการกำกับติดตามความเคลื่อนไหว หรือเปลี่ยนแปลงการเข้าออกในพื้นที่ของประชากรดังกล่าวอยู่เสมอ</p> <p>ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนำข้อมูลตามวรรคหนึ่งและข้อมูลที่ได้จากผลการประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียนมาประกอบการดำเนินการกำกับ ประสานติดตาม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือให้ได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับความถนัดความชอบแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจัดให้เข้ารับการศึกษาระบบ นอกระบบ หรือตามอัธยาศัย ตามความพร้อมความถนัดศักยภาพของผู้เรียน ศักยภาพของผู้ปกครองเป็นสำคัญ</p> <p>หมายเหตุ เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาในพื้นที่จังหวัด จึงกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการรวบรวมข้อมูลผู้เรียนทั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลจริง เพื่อให้ทราบถึงจำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องได้รับการศึกษา เพื่อนำกำหนดแผนการจัดการศึกษารายบุคคล และนำผู้เรียนเข้ารับการศึกษตามความเหมาะสมและตามศักยภาพของผู้ปกครองและผู้เรียน</p>										

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ 11 (13) นำผลการประเมินความถนัด และแผนการจัดการศึกษารายบุคคล มาวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลทุกระดับการศึกษา และร่วมกับสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา พัฒนาฝีมือแรงงาน หอการค้า และอุตสาหกรรมจังหวัด วางแนวทางในการประสาน ส่งเสริม การจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียนรายบุคคล โดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานสถานที่เรียนที่เหมาะสม ประสานการส่งต่อผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ทั้งในกระทรวงและต่างกระทรวง และดำเนินการใดๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ารับการศึกษาดตรงตามความพร้อมและความถนัดความชอบ จนมีงานทำตามตรงตามถนัด</p> <p>หมายเหตุ การเพิ่มเติมส่วนนี้เป็นการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการประสานการบูรณาการ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาตามหลักสูตรรายบุคคลให้ประสบผลสำเร็จ เป็นส่วนเสริมหรือสนับสนุนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสถานศึกษา ที่เป็นผู้จัดการศึกษาหรือบริหารจัดการศึกษาโดยตรง</p>										

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	ความเป็นไปได้					ความเป็นประโยชน์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
<p>หมายเหตุ การเพิ่มเติมส่วนนี้เป็นการกำหนดผู้รับผิดชอบหลักในการประสานการบูรณาการ การขับเคลื่อนการจัดการศึกษาตามหลักสูตรรายบุคคลให้ประสบผลสำเร็จเป็นส่วนเสริมหรือสนับสนุนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือสถานศึกษา ที่เป็นผู้จัดการศึกษาหรือบริหารจัดการศึกษาโดยตรง</p>										

ภาคผนวก ง สรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

ตารางสรุปค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

แบบสัมภาษณ์แนวทางการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริม
ประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.จิตติมา วรรณศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ดร.สมเกียรติ บุญรอด อดีตผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. นายธนู ขวัญเดช รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

วัตถุประสงค์	คำถาม	กรรมการคนที่			รวม	ค่า IOC	ผล
		1	2	3			
1. สภาพและปัญหาการใช้กฎหมายในการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษามีอย่างไรบ้างและเป็นอย่างไร	1.1 การบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาควรมีลักษณะอย่างไร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.2 การบริหารงานของเขตพื้นที่การศึกษาควรมีอำนาจหน้าที่อย่างไรเพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.3 การบริหารงานของสถานศึกษาควรมีอำนาจหน้าที่อย่างไร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.4 ทรัพยากรของสถานศึกษาควรประกอบไปด้วยส่วนใดบ้าง เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.5 การกำหนดให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลควรมีหลักเกณฑ์รายละเอียดอย่างไร	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
	1.6 ความสอดคล้องของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษาต่อคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดควรมีลักษณะใด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ สรุปผลการวิเคราะห์และผลการสังเคราะห์

ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในการหาแนวทางในการจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ตาราง 8 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา
ประเด็นที่ 1 รูปแบบการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
สภาพการใช้ กฎหมายใน การบริหาร ราชการเขต พื้นที่รับเอา นโยบายจาก ส่วนกลางมา ดำเนินการ และมีบทบาท ในการ ประสานความ ร่วมมือกับ หน่วยงานอื่น ในภูมิภาค โดยสำนักงาน คณะกรรมการ การศึกษาขั้น พื้นฐาน จะ มอบอำนาจใน แต่ละเรื่อง เพื่อให้ สามารถบริหาร ราชการ ราชการในเขต พื้นที่ การศึกษาได้ ตามภารกิจ	การบริหาร ราชการเขต พื้นที่ การศึกษาไม่ สอดคล้องกับ กฎหมายการ บริหาร ราชการ แผ่นดิน และ การบริหาร ราชการของ กระทรวง กรม อื่นๆ ส่งผลให้ ในเชิงการบูร ณาการร่วมกับ หน่วยงานอื่น ไม่อาจวินิจฉัย ได้ว่าเข้ามา บูรณาการกับ หน่วยงาน ระดับใด รวมทั้งการที่ ให้หน่วยงาน ไปเป็นผู้แทน ระดับจังหวัด ซึ่งมิได้เป็นเขต พื้นที่ การศึกษาที่ เดียว และการ	ควรให้การ บริหาร ราชการมี ความคล่องตัว ตนเอง	ควรให้มี อำนาจในการ บริหารจัดการ ตนเอง	สำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา และ สถานศึกษา ที่จัด การศึกษาชั้น พื้นฐานควร มีฐานะเป็น นิติบุคคล	ควรมีอำนาจ ในการบริหาร จัดการตนเอง แต่ต้อง พิจารณา ประเด็น จำนวน บุคลากรด้วย	การบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา เป็นการบริหาร ราชการรูปแบบ พิเศษ ซึ่งแตกต่างจาก รูปแบบอื่น และไม่ สามารถใช้อำนาจ ของตนเองได้ดังเช่น หน่วยงานอื่น จึง ควรปรับปรุงเพื่อให้ การบริหารราชการ เขตพื้นที่การศึกษา เป็นการบริหาร ราชการส่วน ภูมิภาครูปแบบ พิเศษ และให้ทั้ง สำนักงานเขตและ สถานศึกษาเป็นนิติ บุคคล ที่มีสายการ บังคับบัญชาภายใน กระทรวงศึกษาธิการ และไม่อยู่ในการ บังคับบัญชาของ ผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
	<p>ที่กำหนดให้</p> <p>สำนักงานเขต</p> <p>พื้นที่</p> <p>การศึกษา</p> <p>ประถมศึกษา</p> <p>เขต 1 เป็น</p> <p>ผู้แทนของกรม</p> <p>ในการทำงาน</p> <p>ระดับจังหวัด</p> <p>ทำให้</p> <p>สำนักงานเขต</p> <p>พื้นที่</p> <p>การศึกษา</p> <p>ดังกล่าวมี</p> <p>ภาระงาน</p> <p>มากกว่าเขต</p> <p>อื่นๆ ทั้งที่เขต</p> <p>พื้นที่ดังกล่าว</p> <p>เป็นพื้นที่ที่มี</p> <p>การแข่งขันสูง</p> <p>ซึ่งอาจส่งผล</p> <p>ทำให้คุณภาพ</p> <p>ทางการศึกษา</p> <p>ลดลง</p> <p>ควรปรับ</p> <p>รูปแบบการ</p> <p>บริหาร</p> <p>ราชการเขต</p> <p>พื้นที่</p> <p>การศึกษาให้มี</p> <p>ความ</p> <p>สอดคล้องกับ</p> <p>กฎหมายอื่น</p> <p>อาทิ การให้</p> <p>เป็นราชการ</p> <p>ส่วนภูมิภาค</p> <p>รูปแบบพิเศษ</p> <p>ที่มีสายการ</p> <p>บังคับบัญชา</p>					

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
	ภายใน กระทรวงศึกษา ธิการ ไม่อยู่ ในสายการ บังคับบัญชา ของส่วน ราชการอื่น และผู้ว่า ราชการ จังหวัด					

ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหาร

ตาราง 9 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเด็นที่ 2 ทรัพยากรการบริหาร

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
ธีรภัทร สถานศึกษา ควรมี ทรัพยากร อย่างเพียงพอ ในการบริหาร จัดการศึกษา	ณัชชัย สำหรับ ประเด็นเรื่อง ทรัพยากรควร มีทั้ง 4 ด้าน ซึ่งควรกำหนด กลไกในการ เสริมสร้างให้ สถานศึกษา มี ทรัพยากร เพียงพอต่อ การบริหาร อาทิ การ กำหนดให้ การสรรหา บุคลากรต้อง ตรงกับ เป้าหมายการ จัดการศึกษา ที่ระบุถึงการใช้	เจษฎาภรณ์ การบรรจุ แต่งตั้ง ข้าราชการครู ต้องตรงกับ ความต้องการ ที่แท้จริง ควรเพิ่ม ทรัพยากรที่ใช้ ในการจัดการ เรียนการสอน โดยตรงมาก ขึ้น หลายประเภท การควบคุม การใช้	พิเชษฐ์ ควรกำหนดให้ สถานศึกษามี อิสระในการ บริหาร งาน ของการศึกษา และให้ สถานศึกษา ที่ มีความพร้อม เป็นนิติบุคคล ทรัพยากรของ การศึกษา ปัจจุบัน จัดสรรในรูป ของเงิน อุดหนุนราย หัวและ ค่าใช้จ่าย ทางการศึกษา ที่กำหนดมา	พัฒนะ ให้สถานศึกษา มีอำนาจเต็ม เสมือนเช่นนิติ บุคคลทั่วไป การบริหารงาน สถานศึกษา และเขตพื้นที่ การศึกษา บางประการ ไม่สามารถใช้ กับทุกที่ทุก สถานการณ์ได้ ควรมีความ ยืดหยุ่น หรือ มีอำนาจ เปลี่ยนแปลง วิธีการหรือ	สุทิน ต้องพิจารณา ความพร้อม ของ สถานศึกษา ซึ่งหลักสำคัญ คือต้อง กำหนด หลักสูตรที่มี ความยืดหยุ่น และ สอดคล้องกับ ผู้เรียน รายบุคคล และให้ ทรัพยากร ด้านอื่นถูก กำหนดโดย หลักสูตร รายบุคคล	1 คณะกรรมการ สถานศึกษาชั้น พื้นฐานต้องเสนอ ความต้องการ อัตรากำลัง ที่ พิจารณาจาก หลักสูตรรายบุคคล และทรัพยากรจาก การบูรณาการ การศึกษา 2 ปรับตำแหน่ง ผู้บริหารการศึกษา เป็นตำแหน่ง ประเภทอำนวยการ ระดับต้นและ อำนวยการระดับสูง และปรับตำแหน่ง ผู้อำนวยการ สถานศึกษาและ ตำแหน่งประเภท

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
	จัดการศึกษา ตามความ ถนัด ทรัพยากร ต่างๆควรมี ความถนัดของ ผู้เรียนเป็น หลัก โดย ดำเนินการ ผ่านการจัดทำ หลักสูตรของ ผู้เรียนรายคน แล้วนำ หลักสูตรของ ผู้เรียนรายคน มาพิจารณา ทรัพยากรทั้ง 4 ด้านว่า จะต้องใช้ อะไรบ้าง และ กรณีใดบ้างที่ สามารถใช้ กลไกการบูร ณาการได้ ซึ่ง จะต้องมี งบประมาณ ด้านการบูร ณาการเพิ่ม ขึ้นมา จึงควร กำหนดให้ ศึกษานิเทศ ภาค เป็น หน่วยงานตาม พรบ. งบประมาณฯ สำนักงาน ศึกษานิเทศ จังหวัด	แตกต่างกัน จึงควร กำหนดให้เป็น ของ สถานศึกษา ทั้งหมดเพื่อให้ มีวิธีการ ควบคุมการใช้ งานแบบ เดียวกัน	อย่างชัดเจน ซึ่งมีความ สะดวกในการ ใช้จ่ายให้เกิด ประโยชน์กับ นักเรียนแล้ว แต่หากจะ พัฒนา คุณภาพ นักเรียนให้มี ความ ใกล้เคียงและ เท่าเทียม เสมอภาคกัน ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ไทยควรเพิ่ม เงินอุดหนุน รายหัวให้ เพียงพอกับ ความต้องการ พัฒนา โดยเฉพาะใน โรงเรียนขนาด เล็ก ต้องให้ ความสำคัญ และกำหนด ค่าใช้จ่ายเงิน	แนวปฏิบัติ เป็นการ เฉพาะแห่งได้ ใช้จ่ายให้เกิด ประโยชน์กับ นักเรียนแล้ว พัฒนา คุณภาพ นักเรียนให้มี ความ ใกล้เคียงและ เท่าเทียม เสมอภาคกัน ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ไทยควรเพิ่ม เงินอุดหนุน รายหัวให้ เพียงพอกับ ความต้องการ พัฒนา โดยเฉพาะใน โรงเรียนขนาด เล็ก ต้องให้ ความสำคัญ และกำหนด ค่าใช้จ่ายเงิน	แนวปฏิบัติ เป็นการ เฉพาะแห่งได้ ใช้จ่ายให้เกิด ประโยชน์กับ นักเรียนแล้ว แต่หากจะ พัฒนา คุณภาพ นักเรียนให้มี ความ ใกล้เคียงและ เท่าเทียม เสมอภาคกัน ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ไทยควรเพิ่ม เงินอุดหนุน รายหัวให้ เพียงพอกับ ความต้องการ พัฒนา โดยเฉพาะใน โรงเรียนขนาด เล็ก ต้องให้ ความสำคัญ และกำหนด ค่าใช้จ่ายเงิน	อำนาจการระดับ ต้นระดับสูงแล้วแต่ กรณี 3 การบรรจุ ข้าราชการครูต้อง สอดคล้องกับความ ต้องการด้านความ ถนัดของผู้เรียนและ ทรัพยากรจาก การบูรณาการ 4 สถานศึกษาอาจ จัดการศึกษาใน รูปแบบใดรูปแบบ หนึ่งหรือทั้งสาม รูปแบบก็ได้ โดยใช้ ให้เหมาะสมกับ ศักยภาพและบริบท ของผู้เรียน 5 กำหนดให้ หลักสูตรแกนกลาง ให้เป็นเพียงส่วน หนึ่งของหลักสูตร รายบุคคล 6 หลักสูตร รายบุคคล ต้องมีรายวิชา เฉพาะตามความ ถนัดความชอบตาม ระดับความสามารถ รายบุคคลเป็นหลัก ข้อมูลทรัพยากรที่ ต้องใช้และ ทรัพยากรที่มี รองรับ ทรัพยากรที่ ต้องจัดให้มีเพื่อ สนับสนุน การบูร ณาการการจัด การศึกษา การ ประสาน การส่งต่อ

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
รวบรวมข้อมูล กศจ.และ ศึกษาธิการ จังหวัดเป็น กลไกหลักใน การกำหนด ทิศทางการ จัดการเรียน ให้ตรงตาม ความถนัด โดยให้มีผู้ที่มี ความรู้ เกี่ยวกับเรื่อง ที่ผู้เรียนมี ความถนัดใน การกำหนด ทิศทางด้วย โดยสำนักงาน เขตและ สถานศึกษา รวบรวมข้อมูล และนำเสนอ รวมถึงให้ จัดทำข้อมูล แนวทางการ ประกอบ อาชีพของแต่ละ คนด้วย	เพียงบาง ประเด็นที่ สถานศึกษามี อิสระ ในการบริหาร จัดการ เช่น งานวิชาการ มี อำนาจในการ ตัดสินใจใน กระบวนการ จัดการเรียนรู้ แต่หลักสูตร หลักต้องอิง กับส่วนกลาง คือหลักสูตร การศึกษาขั้น พื้นฐาน สำหรับการ บริหารงาน บุคคล ยัง ไม่ได้รับการ กระจาย อำนาจและยัง ไม่มีอิสระใน การคัดเลือก และแต่งตั้ง บุคลากรได้ เอง ควรให้ สถานศึกษา มี อิสระในการ หารายได้ทั้ง จากทรัพย์สิน ใน สถานศึกษา ที่ ไม่จำเป็นต้อง ส่งคืนเป็น รายได้แผ่นดิน	งบประมาณ เป็นการ ดำเนินการ ผ่านเงินราย หัวซึ่งไม่ สอดคล้องกับ การใช้จ่าย งบประมาณ ควรมีการแยก ค่าใช้จ่าย ประจำออก จากเงิน อุดหนุนราย หัวดังกล่าว ด้วย ซึ่ง จะต้อง พิจารณาถึง ความจำเป็น ของการจัด การศึกษาด้วย	ผู้เรียน ข้อมูลความ ต้องการแรงงาน ข้อมูลความต้องการ กำลังคนทั้งภาครัฐ และเอกชน ข้อมูล การประกอบ วิชาชีพอิสระ งบประมาณที่ขอรับ การจัดสรรของ สถานศึกษา งบประมาณเพื่อ การบูรณาการการ จัดการศึกษา รูปแบบการจัด การศึกษาด้วย มีการปรับปรุง รายละเอียดตามให้ สอดคล้องกับ ผู้เรียนอยู่เป็นระยะ ตามความสมัครใจ ของผู้เรียนและ ผู้ปกครอง ประกอบด้วย 7 กศจ.แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ ขึ้นพิจารณา หลักสูตรการศึกษา รายบุคคลซึ่ง ประกอบด้วย อาจารย์ ระดับอุดมศึกษาที่ ทำหน้าที่สอนคณะ หรือสาขาที่ตรงกับ ความถนัดของ ผู้เรียน ผู้ประกอบ วิชาชีพหรือ ผู้ประกอบการใน ด้านที่เกี่ยวกับความ ถนัดของผู้เรียนแต่			

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
	การศึกษาทำ หน้าที่แทน		หากจะ พัฒนา คุณภาพ นักเรียนให้มี ความ ใกล้เคียงและ เท่าเทียม เสมอภาคกัน ในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ ไทยควรเพิ่ม เงินอุดหนุน รายหัวให้ เพียงพอกับ ความต้องการ พัฒนา			ลสราย 8 ให้สถานศึกษา และสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ร่วมกันจัดทำ รายละเอียด ประกอบการ พิจารณาอนุมัติ หลักสูตรการศึกษา รายบุคคลและ หลักสูตร สถานศึกษา โดย มุ่งเน้นความถนัด ความชอบของ ผู้เรียนและความ จำเป็นที่จะต้องใช้ จริงของแต่ละ บุคคล 9 สถานศึกษาและ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจัดทำ ข้อมูลทางเลือกใน การประกอบอาชีพ ของผู้เรียนที่มีความ พร้อมในการ ประกอบอาชีพต่อ และต้องประเมิน ความถนัดของ ผู้เรียน 10 ลดภาระงาน ด้านการสนับสนุน การสอนโดยการ กำหนดผู้รับผิดชอบ ภารกิจสนับสนุนใน ทุกด้านของ สถานศึกษา และให้

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
						อำนาจในการอนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็น ของสถานศึกษา แล้วให้บุคลากรสาย สนับสนุนเป็น ผู้รับผิดชอบจัดทำ กระบวนการเท่าที่ จะพึงทำได้
						11 สถานศึกษา สามารถจัดหา ประโยชน์หรือ ระดมทรัพยากรได้ เองเพื่อนำมาใช้ใน การจัดการศึกษา และถือเป็นการ ดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ นโยบาย ภารกิจ หลักของ สถานศึกษา โดยมี ให้ถือเป็นการเรียไร และได้รับยกเว้น ภาษีอากร รวมถึง ให้เป็นเงินรายได้ สถานศึกษาโดยไม่ ต้องส่งเป็นรายได้ แผ่นดิน
						12 ให้โอน กรรมสิทธิ์ที่ดินทุก ประเภทไปเป็นของ สถานศึกษา
						13 หากจะ พัฒนา คุณภาพนักเรียนให้ มีความใกล้เคียง และเท่าเทียมเสมอ ภาคกันในพื้นที่

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
						ต่างๆของประเทศ ไทยควรเพิ่มเงิน อุดหนุนรายหัวให้ เพียงพอกับความ ต้องการพัฒนา
						14 งบประมาณที่ใช้ จัดการศึกษา สำหรับผู้เรียน โดยตรงให้จัดสรร ตามผลการประเมิน ค่าใช้จ่ายตามความ ถนัดของผู้เรียนแต่ ละราย ประกอบกับ ข้อมูลด้านอุปสงค์ อุปทานของแต่ละ สถานศึกษา

ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา

ตาราง 10 ผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
ธีรภัทร	ณัทชัย	เจษฎาภรณ์	พิเชษฐ	พัฒน	สุทิน	1 สำนักงาน
การจัดการ	ควรให้	การบริหารจัด	การจัดการ	การบูรณาการ	สำนักงาน	ศึกษาธิการภาค
ศึกษาควรมี	ศึกษาธิการ	การศึกษา	ศึกษา	ร่วมกัน	ศึกษาธิการ	สำนักงาน
การบูรณาการ	ภาค	จะต้องมี	จำเป็นต้องมี	ระหว่างส่วน	ภาคและ	ศึกษาธิการจังหวัด
ร่วมกัน	ศึกษาธิการ	การบูรณาการ	การบูรณาการ	ราชการที่	สำนักงาน	ทำหน้าที่ในการบูร
ระหว่าง	จังหวัดเป็นผู้	ร่วมมือกับ	เพื่อให้เกิด	เกี่ยวข้อง จะ	ศึกษาธิการ	ณาการการศึกษา
หน่วยงาน	กำกับดูแลการ	ส่วนภูมิภาค	ประสิทธิภาพ	ทำให้การ	จังหวัดควร	เป็นราชการส่วน
	จัดการศึกษา	อีก 20	มากยิ่งขึ้น	บริหาร	เป็นการ	ภูมิภาครูปแบบ
	เป็นราชการ	กระทรวง ซึ่ง		ราชการ	บริหาร	พิเศษที่มีสายการ
	ส่วนภูมิภาค	ต้องมีหน่วย		จัดการศึกษา	ราชการส่วน	บังคับบัญชาขึ้นตรง
	รูปแบบพิเศษ	บูรณาการ		ประสบ	ภูมิภาค	ภายในสำนักงาน
	ที่มีสายการ	สำนักงาน		ผลสำเร็จ	รูปแบบพิเศษ	ปลัดกระทรวง
	บังคับบัญชา	ศึกษาธิการ			โดยให้	ศึกษาธิการ

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
	ขึ้นตรงภายใน สำนักงาน ปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ	ภาค ควรเป็น ผู้กำหนด กลไกการบูร ณาการใน จังหวัดพื้นที่			สำนักงาน ศึกษาธิการ ภาคเป็น หน่วยงานตาม พรบ.	สำนักงาน ศึกษาธิการภาคเป็น หน่วยงานตาม กฎหมายว่าด้วย วิธีการงบประมาณ
	กศจ.ควรเป็น ผู้กำหนด รายละเอียด เกี่ยวกับการ จัดการศึกษา ของผู้เรียนแต่ ละคน และ พิจารณาถึง งบประมาณ และ ทรัพยากรด้วย โดยให้มีผู้ที่มี ความรู้ในด้าน ที่เกี่ยวข้อง มาร่วม พิจารณา	รับผิดชอบ และเชื่อมโยง จังหวัดอื่น และต้องมีการ รวบรวมข้อมูล ความต้องการ กำลังคนและ การประกอบ อาชีพ เพื่อใช้ เป็นข้อมูลใน การกำหนด ทิศทางของ ผู้เรียน			งบประมาณ ศจจ.ต้อง ติดตามผู้เรียน ตั้งแต่อ่อนวัย เรียน วัยเรียน เพื่อนำไปสู่ การจัด การศึกษาใน รูปแบบที่ เหมาะสมกับ ผู้เรียน	2 ให้มีอำนาจเสนอ จัดตั้งสถานศึกษาได้ ตามความจำเป็น ตลอดจนรวบรวม ข้อมูลความต้องการ กำลังคนทั้งภาครัฐ และเอกชนระดับ ภาคและเชื่อมโยง ข้อมูลกันทุก สำนักงาน ศึกษาธิการภาค และสามารถเสนอ จัดตั้งสถานศึกษา ตามความถนัดได้
	ศจจ.ต้อง วิเคราะห์ ความต้องการ ของผู้เรียน เพื่อเป็นข้อมูล ประกอบการ พิจารณาของ กศจ.	ศึกษาธิการ จังหวัดจัดทำ ข้อมูลความ ต้องการ กำลังคน ภาครัฐเอกชน ในจังหวัดโดย เชื่อมโยงกับ ข้อมูลของ สำนักงาน ศึกษาธิการ ภาค ข้อมูล เกี่ยวกับการ ประกอบ อาชีพอิสระที่ ตรงกับ ศักยภาพ				3 กศจ. มีอำนาจ พิจารณาและให้ ความเห็นชอบ แผนพัฒนา การศึกษา แผนการ จัดการศึกษา สำหรับผู้เรียน รายบุคคล แผน การบูรณาการการ จัดการศึกษา สำหรับผู้เรียน รายบุคคล แผนการ ใช้ทรัพยากรสำหรับ ผู้เรียนรายบุคคล และแต่ละ สถานศึกษา สำหรับ แผนการใช้ ทรัพยากรของ

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
		ภาคทำหน้าที่ บูรณาการ การศึกษาทุก ระดับ ทั้งใน กระทรวงหรือ ต่างกระทรวง				สถานศึกษาให้ พิจารณาเหตุผล ด้านอุปสงค์อุปทาน ประกอบด้วย นอกจากนี้ ให้มี คณะอนุกรรมการ พิจารณาหลักสูตร รายบุคคล ประกอบด้วย ประกอบด้วย อาจารย์ ระดับอุดมศึกษาที่ ทำหน้าที่สอนคณะ หรือสาขาที่ตรงกับ ความถนัดของ ผู้เรียน ครูผู้สอน ประจำสายชั้น ผู้ ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ประกอบการ ในด้านที่เกี่ยวข้อง ความถนัดของ ผู้เรียนแต่ละราย และหากเป็นสาขาที่ เกี่ยวกับการ ประกอบธุรกิจให้มี ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถใน การประกอบธุรกิจ ร่วมเป็น คณะอนุกรรมการ ด้วย
						4 สำนักงาน ศึกษาธิการภาค จะต้องบูรณาการ การจัดการศึกษาทั้ง ในกระทรวงและ ต่างกระทรวง

ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 2	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 3	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 4	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 5	ผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 6	สรุปผลจากการ สัมภาษณ์
						5 ศึกษาธิการ จังหวัด รวบรวม ข้อมูลประชากร ก่อนวัยเรียนและ ประชากรที่อยู่ในวัย เรียนในพื้นที่ รับผิดชอบ จาก ข้อมูลของ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและจาก ข้อมูลจริง
						6 ตรจ.นำผลการ ประเมินความถนัด และแผนการจัด การศึกษา รายบุคคล มา วิเคราะห์ความ ต้องการของผู้เรียน รายบุคคลทุกระดับ การศึกษา

เครื่องมือตามขั้นตอนที่ 2.2

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมของร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริม
ประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา**

งานวิจัย เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหาร
ราชการเขตพื้นที่การศึกษา

Policy Proposal for Law Reform to Enhance the Efficiency of Local Educational
Administration

คำชี้แจง

แบบตรวจสอบความเหมาะสมของฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยการศึกษา เรื่อง “ข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา” เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา โดยข้อมูลที่ได้นำไปใช้สำหรับการวิจัยเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อการใช้งานและสถานภาพทางราชการของท่านแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้ผู้วิจัย จะถือเป็นความลับ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความเป็นจริง คำตอบของท่านถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประเด็นการพิจารณาความเหมาะสมฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ประเด็นพิจารณาความเหมาะสมของข้อเสนอเชิงนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ 1) รูปแบบของการบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา 2) ทรัพยากรการบริหาร 3) การบูรณาการการจัดการศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ประเด็นที่ 1 ความเหมาะสมของประเด็นด้านรูปแบบของเขตพื้นที่การศึกษา

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 6 (2) ระเบียบบริหารราชการเขตพื้นที่การศึกษา การบริหารราชการส่วนภูมิภาคที่มีรูปแบบ พิเศษ โดยมีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรง ภายในกระทรวงศึกษาธิการ และไม่อยู่ในสาย การบังคับบัญชาของ ผู้ว่าราชการ จังหวัด มาตรา 35 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ตามมาตรา 34(1)และสถานศึกษา ที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) เฉพาะที่เป็นโรงเรียน มีฐานะเป็นนิติบุคคล เมื่อมีการยุบเลิกสถานศึกษาและ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ความเป็นนิติบุคคลสิ้นสุดลง			

ประเด็นที่ 2 ความเหมาะสมของประเด็นด้านทรัพยากรการบริหาร

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
ด้านการบริหารงานบุคคล พรบ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ.....ยกเลิกความใน (2)ของมาตรา 26 และให้ใช้ความดังต่อไปนี้ แทน (2) เสนอความต้องการจำนวนและอัตรา		ปรับปรุง	พรบ.ระเบียบ ข้าราชการครู และบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ..... ยกเลิกความ

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
<p>ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาตามบริบทและความเชื่อมโยงของระบบการศึกษา จากข้อมูลความถนัดของผู้เรียนประกอบกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาพิจารณา</p> <p>มาตรา 38 ข วรรคสอง ตำแหน่งผู้บริหารใน วรรคหนึ่ง ให้เป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่ กคศ. กำหนดไว้สำหรับการเทียบตำแหน่งซึ่งมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยเงินประจำตำแหน่งและไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ โดยให้มีสิทธิที่จะขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ได้รับวิทยฐานะได้ ซึ่งผู้ที่มีวิทยฐานะจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา เมื่อได้รับเงินวิทยฐานะแล้วให้งดการเบิกจ่ายเงินประจำตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้มีตำแหน่งผู้บริหารใน (1) และ (2) ในสถานศึกษาและหน่วยงานการศึกษาตามประกาศกระทรวงตำแหน่งผู้บริหารใน (3) และ (4) ให้มีในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>มาตรา 53</p> <p>ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้ เป็นวรรคห้า</p> <p>“การสั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูในสถานศึกษาต้องเป็นไปตามข้อมูลความ</p>			<p>ใน(2)ของ มาตรา 26 และให้ใช้ ความ ดังต่อไปนี้ แทน (2) เสนอ ความต้องการ จำนวนและ อัตราตำแหน่ง ของ ข้าราชการครู และบุคลากร ทางการศึกษา ในสถานศึกษา ตามบริบท และความ เชื่อมโยงของ ระบบ การศึกษา จากข้อมูล ความถนัดของ ผู้เรียน ประกอบกับ คุณลักษณะ อันพึงประสงค์ เพื่อเสนอ อ. ก.ค.ศ. เขต</p>
		ปรับปรุง	ปรับปรุง

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
<p>เกณฑ์ของผู้เรียนประกอบด้วยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามบริบทของสถานศึกษาความเชื่อมโยงของระบบการศึกษา โดยมีเกณฑ์อัตรากำลังที่สอดคล้องกับความถนัดของผู้เรียนรายคน”</p> <p>ด้านวิชาการ</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.</p> <p>มาตรา 15 วรรคสอง</p> <p>สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ โดยให้นำรูปแบบการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียนและการประกอบอาชีพ โดยผู้เรียนอาจประกอบอาชีพระหว่างเรียนไปด้วยได้ ทั้งนี้ ให้จัดให้มีการประเมินความพร้อมในการประกอบอาชีพตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะและทางเลือกในการประกอบอาชีพของผู้เรียนต่อไปด้วย</p>			<p>ข้อเสนอแนะพื้นที่</p> <p>การศึกษา</p> <p>พิจารณา และ</p> <p>มาตรฐาน</p> <p>กรอบวิชาเอก</p> <p>ประกอบกัน</p>
<p>มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความ เป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดี ของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ โดยให้นำไป กำหนดเป็นหลักสูตรเฉพาะรายบุคคลซึ่ง</p>		ปรับปรุง	<p>มาตรา 15</p> <p>วรรคสอง</p> <p>สถานศึกษา</p> <p>อาจจัด</p> <p>การศึกษาใน</p> <p>รูปแบบใด</p> <p>รูปแบบหนึ่ง</p>

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
<p>ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและการใช้งานจริงของแต่ละบุคคล และให้นำไปกำหนดเป็นหลักสูตรการศึกษารายบุคคลโดยความเห็นชอบของ กศจ.</p> <p>หลักสูตรรายบุคคลต้องประกอบด้วยรายวิชาเฉพาะตามความถนัด ความชอบตามระดับความสามารถ รายบุคคลเป็นหลัก และหลักสูตรแกนกลางเท่าที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในสาขานั้นๆ พร้อมกับข้อมูลทรัพยากรที่ต้องใช้และทรัพยากรที่มีรองรับรวมถึงงบประมาณที่ขอรับการจัดสรรของสถานศึกษา ตลอดจนการบูรณาการการจัดการศึกษาด้วยให้ กศจ. แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นพิจารณาหลักสูตรการศึกษา รายบุคคลซึ่งประกอบด้วย อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอน คณะหรือสาขาที่ตรงกับความถนัดของผู้เรียน ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ประกอบการ ในด้านที่เกี่ยวกับความถนัดของผู้เรียนแต่ละราย เพื่อทำหน้าที่พิจารณา กำหนดเนื้อหาของหลักสูตรของผู้เรียนรายบุคคล โดยคำนึงถึงการใช้งานจริงเป็นหลัก และให้จัดทำเป็นรายช่วงชั้นหรือตามศักยภาพของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไป ตามรายงานการกำกับติดตามของศึกษาธิการจังหวัด</p>			<p>หรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ โดยให้นำรูปแบบการจัดการศึกษาทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน และการประกอบอาชีพ โดยผู้เรียนอาจประกอบอาชีพระหว่างเรียนไปด้วยได้ ทั้งนี้ ให้จัดให้มีการประเมินความพร้อมในการประกอบอาชีพตามศักยภาพของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อเสนอแนะและทางเลือก</p>

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
<p>ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาร่วมกันจัดทำรายละเอียด ประกอบการพิจารณาอนุมัติหลักสูตร การศึกษารายบุคคลและหลักสูตร สถานศึกษา โดยมุ่งเน้นความถนัดความชอบ ของผู้เรียนและความจำเป็นที่จะต้องใช้จริง ของแต่ละบุคคล พร้อมกันนี้ให้มีการ ประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียน และให้นำรูปแบบการจัดการศึกษา ทั้งสามรูปแบบมาขับเคลื่อนการจัด การศึกษาของผู้เรียนแต่ละรายตามความ เหมาะสมและจำเป็น</p> <p>ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาจัดทำข้อมูลทางเลือกในการ ประกอบอาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมใน การประกอบอาชีพต่อคณะอนุกรรมการ ตามวรรคสองเพื่อตรวจสอบกลับกรองและ เสนอ กศจ.อนุมัติ</p> <p>ด้านบริหารทั่วไป</p> <p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ..... มาตรา 39 วรรคสาม ให้กระทรวง ส่วน ราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อ. ก.ค.ศ.สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ลด ภาระงานด้านการสนับสนุนการสอนโดย การกำหนดผู้รับผิดชอบภารกิจสนับสนุนใน ทุกด้านของสถานศึกษา และให้อำนาจใน การอนุมัติ อนุญาต ยังคงเป็นของ สถานศึกษาแล้วให้บุคลากรสายสนับสนุน</p>			<p>ในการ ประกอบ อาชีพของ ผู้เรียนต่อไป ด้วย ตลอดจน ให้คำนึงถึง จำนวนครู และอัตรากำลัง ที่เหมาะสม และเป็นไปได้ รวมถึงการส่ง ต่อผู้เรียนและ การจัดสรร การสอน รูปแบบอื่น ทดแทนการใช้ อัตรากำลัง</p> <p>มาตรา 27 ให้ กศจ.แต่งตั้ง คณะอนุกรรม การขึ้น พิจารณา หลักสูตร การศึกษา รายบุคคลซึ่ง ประกอบด้วย อาจารย์</p>

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
<p>เป็นผู้รับผิดชอบจัดทำกระบวนการเท่าที่จะ พึงทำได้ ทั้งนี้ อาจรับผิดชอบเป็นกลุ่ม สถานศึกษาหรือแต่ละสถานศึกษาตามควร แก่กรณี และอาจกำหนดรายละเอียดของ งานที่ต้องรับผิดชอบดำเนินการด้วย</p> <p>มาตรา 58</p> <p>(3) สถานศึกษาสามารถจัดหา ประโยชน์หรือระดมทรัพยากรได้เอง โดย การจัดหาประโยชน์ เพื่อนำมาใช้ในการจัด การศึกษา ถือเป็นการดำเนินการตาม วัตถุประสงค์</p> <p>มาตรา 59 วรรคสอง แก้ไขเป็น บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถานศึกษาของรัฐ ที่เป็นนิติบุคคลได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือโดย การซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของ สถานศึกษา ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้ เป็นกรรมสิทธิ์ของสถานศึกษา และให้โอน กรรมสิทธิ์ที่ดินทุกประเภทที่เป็นที่ตั้งของ สถานศึกษาไปเป็นกรรมสิทธิ์ของ สถานศึกษา โดยห้ามมิให้สถานศึกษาโอน กรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าว</p> <p>ด้านงบประมาณ</p> <p>มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้การศึกษานาฐานะที่มีความสำคัญ สูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดย จัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้</p>			<p>ระดับอุดมศึกษา สาขาที่ทำหน้าที่ สอนคณะหรือ สาขาที่ตรงกับ ความถนัดของ ผู้เรียน</p> <p>ผู้ประกอบ วิชาชีพหรือ ผู้ประกอบกร ในด้านที่ เกี่ยวกับความ ถนัดของ ผู้เรียนแต่ละ ราย ครูผู้สอน ประจำสายชั้น เพื่อทำหน้าที่ พิจารณา กำหนดเนื้อหา ของหลักสูตร ของผู้เรียน รายบุคคล โดยคำนึงถึง การใช้งานจริง เป็นหลัก และ ให้จัดทำเป็น รายช่วงชั้น หรือตาม ศักยภาพของ</p>

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ	
<p>(1) งบประมาณที่ใช้จัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนโดยตรงให้จัดสรรตามผลการ ประเมินค่าใช้จ่ายตามความถนัดของผู้เรียน แต่ละราย ประกอบกับข้อมูลด้านอุปสงค์ อุปทานของแต่ละสถานศึกษา</p>	<p>ผู้เรียนที่ เปลี่ยนแปลง ไปซึ่งต้องไม่ เป็นการนำ ช่วงชั้นมา จำกัด ศักยภาพ ผู้เรียนแต่ละ คน โดยให้นำ ข้อมูลรายงาน การกำกับ ติดตามของ ศึกษาธิการ จังหวัดมา ประกอบการ พิจารณา</p>	<p>ให้สถานศึกษา และสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษา ร่วมกับ สถานศึกษา สังกัด อาชีวศึกษา หอการค้า</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
			จังหวัด จัดทำ ข้อมูล ทางเลือกใน การประกอบ อาชีพของ ผู้เรียนที่มี ความพร้อมใน การประกอบ อาชีพต่อ คณะอนุกรรม การตามวรรค สองเพื่อ ตรวจสอบ กลั่นกรองและ เสนอ กศจ.อ นมัติ
ประเด็นที่ 3 การบูรณาการการจัดการศึกษา			

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
คำสั่ง คสช. ที่ 19/2560 ข้อ 5 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการภาค สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทำหน้าที่ในการบูร ณาการการศึกษาเป็นราชการส่วนภูมิภาค รูปแบบพิเศษที่มีสายการบังคับบัญชาขึ้นตรง ภายในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ โดย			

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ เหมาะสม การปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
<p>ให้จัดตั้งสำนักงานศึกษาธิการภาคจำนวนสิบแปดภาค สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ ตามบัญชีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการในระดับพื้นที่ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในระดับภาคและจังหวัด โดยการอำนวยการ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการศึกษาแบบร่วมมือและบูรณาการกับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานอื่นหรือภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้นๆ และเป็นหน่วยงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ตลอดจนให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...</p>	ปรับปรุง
<p>(5) ประสานการบริหารงานระหว่างราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคให้เกิดการพัฒนาอย่างบูรณาการในระดับพื้นที่ของหลายจังหวัด โดยยึดการมีส่วนร่วมและประโยชน์สุขของประชาชนเป็นหลัก และเพื่อประโยชน์แห่งการบูรณาการการจัดการศึกษา ให้มีอำนาจเสนอจัดตั้งสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น</p>	<p>(9)แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานตามความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของ กศจ. ซึ่งอย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการบริหาร</p>
<p>(7) ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีสถานศึกษาเพื่อรองรับการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน ให้ตรงตามความถนัดความชอบให้สำนักงานศึกษาธิการภาค เสนอกระทรวงเพื่อจัดตั้งสถานศึกษาได้ทุกระดับ</p>	

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ		
	เหมาะสม	การปรับปรุง	ข้อเสนอแนะ
ข้อ 8 ให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ดังต่อไปนี้			ราชการเชิง ยุทธศาสตร์ คณะอนุกรร มการ
(3) พิจารณาและให้ความเห็นชอบ แผนพัฒนาการศึกษา แผนการจัดการศึกษา สำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการบูรณาการ การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล แผนการใช้ทรัพยากรสำหรับผู้เรียนรายบุคคล และแต่ละสถานศึกษา สำหรับแผนการใช้ ทรัพยากรของสถานศึกษาให้พิจารณาเหตุผล ด้านอุปสงค์อุปทานประกอบด้วย ทั้งนี้ ให้ กศจ. แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการพิจารณาแผนการจัด การศึกษาสำหรับผู้เรียนรายบุคคล ซึ่งอย่าง น้อยต้องประกอบด้วยผู้ประกอบวิชาชีพตาม สายงานที่ตรงกับความชอบความถนัดของ ผู้เรียน อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่ทำหน้าที่สอน คณะหรือสาขาที่ตรงกับความชอบความถนัด ของผู้เรียน หากเป็นสายงานในเชิงธุรกิจให้มี ผู้ ที่มีความรู้ความชำนาญในการทำธุรกิจได้ตาม ความเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน และ การกำหนดแผนรายบุคคลให้นำรูปแบบการจัด การศึกษาทั้งสามรูปแบบมาใช้ให้เหมาะสมกับ บริบทของผู้เรียน		หลักสูตร สำหรับ ผู้เรียน รายบุคคล และ คณะอนุกรร มการ เกี่ยวกับการ พัฒนา การศึกษา โดยให้นำ องค์ประกอบ ของ ออกศจ. มาใช้บังคับ โดยอนุโลม	
ให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาจัดทำข้อมูลทางเลือกในการประกอบ อาชีพของผู้เรียนที่มีความพร้อมในการประกอบ อาชีพต่อคณะอนุกรรมการตามวรรคสองเพื่อ ตรวจสอบกลับกรองและเสนอ กศจ. อนุมัติ			

 รายการ

 การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
 เหมาะสม การปรับปรุง ข้อเสนอแนะ

ให้ศึกษาธิการจังหวัดจัดทำข้อมูลความต้องการกำลังคนภาครัฐเอกชน ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพอิสระที่ตรงกับศักยภาพ ให้เป็นหน้าที่ศึกษาจังหวัดดำเนินการรวบรวมและเสนอ กศจ.ผ่านคณะอนุกรรมการตามวรรคสาม ให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกอาชีพ ของผู้เรียน

สำนักงานศึกษาธิการภาค มีหน้าที่ในการจัดทำแผนการบูรณาการการศึกษาทุกระดับ ทั้งในกระทรวงหรือต่างกระทรวง

ข้อ 11 ให้มีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการเพื่อปฏิบัติการกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มอบหมายและให้มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดดังต่อไปนี้

(12)รวบรวมข้อมูลประชากรก่อนวัยเรียนและประชากรที่อยู่ในวัยเรียนในพื้นที่รับผิดชอบ จากข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจากข้อมูลจริง และให้มีการกำกับติดตามความเคลื่อนไหว หรือเปลี่ยนแปลงการเข้าออกในพื้นที่ของประชากรดังกล่าวอยู่เสมอ

รายการ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ เหมาะสม การปรับปรุง ข้อเสนอแนะ ปรับปรุง
<p>ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนำ ข้อมูลตามวรรคหนึ่งและข้อมูลที่ได้จากผลการ ประเมินความถนัดความชอบของผู้เรียนมา ประกอบการดำเนินการกำกับ ประสาน ติดตาม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการศึกษาหรือให้ได้รับ การศึกษาที่สอดคล้องกับความถนัดความชอบ แก่ผู้เรียน ซึ่งอาจจัดให้เข้ารับการศึกษาใน ระบบ นอกกระบบ หรือตามอัธยาศัย ตามความ พร้อมความถนัดของผู้เรียนเป็นสำคัญ</p>	<p>(13) นำผล การประเมิน ความถนัด และแผนการ จัดการศึกษา รายบุคคล มาวิเคราะห์ ความ ต้องการของ ผู้เรียน รายบุคคลทุก</p>
<p>(13) นำผลการประเมินความถนัดและ แผนการจัดการศึกษารายบุคคล มาวิเคราะห์ ความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลทุกระดับ การศึกษา และวางแนวทางในการประสาน ส่งเสริม การจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน รายบุคคลโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสาน สถานที่เรียนที่เหมาะสม ประสานการส่งต่อ ผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาทั้งในกระทรวง และต่างกระทรวง และดำเนินการใดๆที่ เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้ารับการศึกษาตรงตาม ความพร้อมและความถนัดความชอบ จนมีงาน ทำตรงตามถนัด</p>	<p>(13) นำผล การประเมิน ความถนัด และแผนการ จัดการศึกษา รายบุคคล มาวิเคราะห์ ความ ต้องการของ ผู้เรียน รายบุคคลทุก</p>

รายการ

การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
 เหมาะสม การปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
 ระดับ
 การศึกษา
 และร่วมกับ
 สถานศึกษา
 ระดับ
 อาชีวศึกษา
 พัฒนาฝีมือ
 แรงงาน
 หอการค้า
 และ
 อุตสาหกรรม
 จังหวัด วาง
 แนวทางใน
 การประสาน
 ส่งเสริม การ
 จัดการศึกษา
 ให้แก่ผู้เรียน
 รายบุคคล
 โดยให้มี
 อำนาจหน้าที่
 ในการ
 ประสาน
 สถานที่เรียน
 ที่เหมาะสม
 ประสานการ
 ส่งต่อผู้เรียน
 ในทุกระดับ
 การศึกษาทั้ง

รายการ

การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ
เหมาะสม การปรับปรุง ข้อเสนอแนะ
ในกระทรวง
และต่าง
กระทรวง
และ
ดำเนินการ
ใดๆที่
เกี่ยวข้อง
เพื่อให้บรรลุ
วัตถุประสงค์
ดังกล่าว
ทั้งนี้ เพื่อให้
ผู้เรียนได้เข้า
รับการศึกษา
ตรงตาม
ความพร้อม
และความ
ถนัด
ความชอบ
จนมีงานทำ
ตรงตามถนัด

